Hydronymia Slovaciae

Jaromír Krško

Spracovanie hydronymie Slovenska

(Metodické pokyny na spracúvanie projektov Hydronymie Slovaciae)

Univerzita Mateja Bela

Fakulta humanitných vied

Banská Bystrica 2005

Spracovanie hydronymie Slovenska

(Metodické pokyny na spracúvanie projektov Hydronymie Slovaciae)

© doc. Mgr. Jaromír Krško, PhD.

Recenzenti:
PhDr. Milan Majtán, DrSc.
PhDr. Juraj Hladký, PhD.

Vydavateľ:
Univerzita Mateja Bela, Fakulta humanitných vied
Banská Bystrica
© 2005

Tlač:
Bratia Sabovci s.r.o.
Zvolen
© 2005

ISBN 80-8083-142-6

Venujem svetlej pamiatke priateľa Mgr. Ing. Čestmíra DAMMERA, ktorý sa nedožil vydania vlastnej knihy, po ktorej veľmi túžil. Bol nielen priateľom, ale aj človekom, ktorý mal veľký dar – vedel zmeniť svet a ľudí, aby sa im žilo ľahšie a čestnejšie.

Úspech dosiahol ten, kto žil dobre, často sa smial a veľa miloval, kto sa tešil dôvere cudzej ženy, úcte inteligentného muža a láske malých detí, kto zaujal svoje miesto a vykonal svoju úlohu, kto po sebe zanechal svet lepší, ako ho našiel, či už vďaka obrobenej roli, dokonalej básni alebo spasenej duši, kto hľadal v druhých to najlepšie a dával im to najlepšie zo seba. Úspech dosiahol ten, ktorého život bol inšpiráciou a pamiatka požehnaním.

Úprimne ďakujem sponzorom knihy, bez ktorých by toto dielo neuzrelo svetlo sveta. Sponzormi knihy boli:

VARmet s.r.o Žilina

Humanitas Academica – občianske združenie pri FHV UMB

Fakulta humanitných vied UMB

Obsah

Úvod 7
História projektov Hydronymia Europaea a Hydronymia Slovaciae 10
Spracovanie povodia a stavba hesiel 13
Rozdelenie excerpovaných materiálov 40
Záver 52
Bibliografia k Hydronymii Slovaciae 53
Použitá literatúra 94
Spracovanie hydronymie v rámci Slovenska 97
Resumé 98
Príloha (monografie z povodí Slovenska publikované na Slovensku) 100

Úvod

Už samotný názov predkladanej knižky *Spracovanie hydronymie Slovenska*, respektíve jej podtitul *Metodické pokyny pre spracovanie projektov Hydronymie Slovaciae* naznačujú cieľ tejto práce. Projekt spracovania hydronymie Slovenskej republiky pod názvom Hydronymia Slovaciae si vyžaduje jednotné zásady, ktoré by mali dodržiavať všetci autori monografií, v rámci ktorých spracúvajú menšie či väčšie povodia na území Slovenska. Jednotnú podobu by preto mali dodržiavať aj autori diplomových, rigoróznych a dizertačných prác, ktoré by mali tvoriť podklad vedeckým pracovníkom na slovenských univerzitách, vedeckým pracovníkom Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra SAV v Bratislave, ale aj ďalším záujemcom, ktorí by chceli prispieť k rozvoju slovenskej hydronomastiky.

Cieľom projektu Hydronymia Slovaciae je spracovanie súčasnej i historickej hydronymie podľa jednotlivých povodí, pričom pod pojmom hydronymia máme na mysli názvy vodných tokov (potokov a riek), vodných plôch (nádrží, jazier, rybníkov, plies), vodných zdrojov a vodopádov. Ďalším cieľom projektu je lexikologické, genetické a lingvogeografické spracovanie lexiky slovenskej hydronymie ako súčasti historickej a súčasnej slovenskej spisovnej a nárečovej lexiky. Predmetom výskumu celého projektu (a teda aj parciálnych monografií) sú historické a súčasné vodné názvy (hydronymia) Slovenska.

Pri výskume hydronymie sa v rámci metód uplatní hlavne priamy heuristický výskum hydronymického materiálu z historických, hydrologických, kartografických, turistických, encyklopedických, vlastivedných, etnografických a lingvistických zdrojov, ako aj priamy heuristický výskum v teréne, ktorým získame nárečovú podobu jednotlivých hydroným.

Napriek tomu, že primárne je táto metodická príručka určená slovenských onomastikom, boli by sme veľmi radi, keby sa táto publikácia stala vhodnou pomôckou aj pre výskumníkov v okolitých krajinách, v ktorých sa snažia vyskúmať a spracovať národnú hydronymiu podľa jednotného modelu Hydronymia Europaea. Máme na mysli najmä kolegov v Čechách a v Maďarsku.

Súčasťou metodiky je aj záverečná bibliografia. Naším cieľom nebolo podať len bibliografiu článkov a štúdií zaoberajúce sa problematikou hydronymie Slovenska. Je celkom prirodzené, že medzi titulmi sa nachádzajú aj tituly, ktoré vyšli v rámci edícia Hydronymia Europaea (vrátane prvého dielu – metodiky, cieľov a redakčného spracovania samostatnej Hydronymie Europaea – SCHMID, W. P. – RYMUT, K. – UDOPLH, J.: Hydronymia Europaea.

Einführung. Ziele. Grundlagen. Methoden (Zeszyt wstępny. Cel. Metoda. Zasady redakcyjne). Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1988. 22 s.).

Samotná bibliografia je členená na tri samostatné časti. Prvú časť tvoria domáce onomastické práce, medzi ktoré sme zaradili štúdie a články slovenských autorov, druhú časť tvoria hydronomastické príspevky zahraničných autorov, ktoré sa nám podarilo zaznamenať. Poslednou časťou bibliografie je súpis diplomových prác, ktoré vznikli na vysokých školách na Slovensku a v Čechách. Významnou pomôckou pri zostavovaní bibliografie nám boli súborné personálne bibliografie slovenských slovakistov a slavistov – Slovenskí jazykovedci (Dvonč, 1987, 1997, 1998, 2003); Rejstřík autorů Zpravodaje Místopisné komise ČSAV ročník I. (1960) - XX. (1979), (Praha, 1979); Bibliografie české a slovenské onomastiky (1989-1990) (Praha, 1992), ktorú zostavili M. Nováková a L. Dvonč. Podobne veľmi podrobne spracoval J. Kroul bibliografiu príspevkov autorov v časopise Acta onomastica v rokoch 1996 - 2003.

Prvé kapitoly práce sú venované podrobnému výskumu a metodike získavania vodných názvov (hydroným). Sú určené najmä diplomantom a „začínajúcim“ bádateľom. Ďalšie časti tejto metodickej príručky popisujú rozširovanie základného hesla (zo seminárnej / diplomovej práce) o nové (najmä historické) doklady, spresnenia etymológie pomenovania, resp. jeho motivácie.

Veríme, že *Spracovanie hydronymie Slovenska (Metodické pokyny pre spracúvanie projektov Hydronymie Slovaciae)* splní svoj cieľ a pomôže tak podrobne spracovať a zjednotiť práce venované tejto zaujímavej problematike. Budeme veľmi radi, ak práca na výskume slovenskej hydronymie získa nových záujemcov nielen o hydronomastiku, ale o onomastiku všeobecne. Veď ako nestor česko-slovenskej onomastiky – Vladimír Šmilauer vo svojom záverečnom poďakovaní pri príležitosti svojich sedemdesiatych narodenín povedal: „...mít chuť do práce; a tu je výhoda onomastiky, že ten, kdo se do ní pořádně zahloubá, nerad se od ní odtrhuje; onomastika ho chytí, jak se mi nedávno přiznal jeden kolega. Nuže, ať nás to chytí a drží a dovede k práci dobré a užitečné!“

Využijúc paradoxon spojenia – na záver Úvodu, chcem sa úprimne poďakovať priateľom a kolegom za veľmi cenné pripomienky a podnety, ktorými doplnili a korigovali moje poznatky a úvahy. Priateľom, ktorí si veľmi pozorne preštudovali rukopis tejto publikácie a doplnili najmä bibliografiu k hydronymii. Moje poďakovanie patrí PhDr. Milanovi Harvalíkovi, PhD., a jeho kolegyniam z úseku onomastiky Ústavu pro jazyk český AV ČR, PhDr. Pavlovi Maliniakovi, PhDr. Jurajovi Hladkému, PhD., ktorý je zároveň aj recenzentom tejto knihy.

Poďakovanie patrí recenzentom práce PhDr. Milanovi Majtánovi, DrSc., a PhDr. Jurajovi Hladkému, PhD., za pedantné prečítanie práce a cenné pripomienky, ktoré pomohli toto dielo skvalitniť.

Autor

História projektov Hydronymia Europaea a Hydronymia Slovaciae

Myšlienka spracovania hydronymie v širšom (európskom) kontexte sa zrodila r. 1985 v Akadémii vied a literatúry v nemeckom Mainzi. Autormi projektu **Hydronymia Europaea** boli W. P. Schmid, J. Udolph a K. Rymut, ktorí nadviazali na pôvodnú myšlienku H. Kraheho zo začiatku šesťdesiatych rokov. H. Krahe vypracoval projekt na spracovanie hydronymie Nemecka pod názvom Hydronymia Germaniae (1962). K nemeckému projektu sa v roku 1980 oficiálne pridala poľská onomastika pod vedením K. Rymuta.[1]

O spracovaní hydroným na Slovensku sa začalo uvažovať roku 1976, kedy vznikla výskumná úloha Slovenskej jazykovednej spoločnosti pri SAV v Bratislave pod vedením M. Majtána. V rámci tejto úlohy vznikla na onomastickom pracovisku v Jazykovednom ústave Ľ. Štúra SAV pracovná skupina (M. Majtán, M. Blicha, O. Nemčoková), začalo sa s budovaním kartotéky slovenskej hydronymie (excerpovali sa diela Hydrologické poměry ČSSR, Hydrografický číselník slovenských tokov, Základná mapa ČSSR v mierke 1 : 50 000). Pod vedením pracovnej skupiny sa začali organizovať metodické semináre v Jazykovednom ústave Ľ. Štúra SAV, v Banskej Bystrici a v Prešove. Vypracoval sa dotazník na terénny výskum, zorganizoval sa terénny výskum povodí horného Hrona, Zolnej a povodia Svinky (prítoku Torysy). Hydronomastický materiál zbierali poslucháči vtedajších pedagogických fakúlt v Prešove a Banskej Bystrici v rámci seminárnych prác.

Prvou monografiou, v ktorej sa spracovala hydronymia slovenského povodia, bola práca M. Majtána a K. Rymuta pod názvom *Hydronimia dorzecza Orawy* (1985). Táto monografia bola však spracovaná podľa metodiky starších poľských hydronomastických monografií. Podľa monografie *Hydronimia dorzecza Orawy* bola spracovaná aj kandidátska dizertačná práca O. Nemčokovej *Hydronymia povodia horného Hrona* (1988). V roku 1998 vyšla v Stuttgarte ďalšia spoločná práca autorov K. Rymuta a M. Majtána pod názvom *Gewässernamen im Flussgebiet des Dunajec. (Nazwy wodne dorzecza Dunajca)*. V tejto monografii sa samostatne spracúva aj slovenská časť Dunajca a Popradu (s. 295-426 a 459-

[1] Projekt Hydronymia Europaea predstavil P. Žigo roku 1994 na stránkach časopisu Slovenská reč (Žigo, 1994), ktorý priblížil stručnú históriu projektu, jeho základné myšlienky, niektoré metodologické zásady spracovania hydronymie a zosumarizoval dovtedajšie výsledky výskumu hydronymie na Slovensku. Podobne tento projekt predstavila aj J. Malenínská (1995). V príspevku zároveň publikovala dostupnú literatúru na spracovanie českej hydronymie.

506). Autori tu nadviazali na zásady stavby hesla podľa jednotnej normy projektu Hydronymia Europaea.

Smerovanie výskumu slovenskej hydronymie podľa jednotlivých povodí a jeho ciele formuloval M. Majtán r. 1987 v príspevku *Slovenská hydronymia v slovanskom kontexte*, kde píše: „Podrobnejší, frekvenčnými údajmi a dynamikou vývinu pomenovania, pomenúvacích obsahových i slovotvorných modelov doplnený výskum, a rovnako podrobná analýza štruktúrnych a slovotvorných typov historickej i súčasnej slovenskej hydronymie ostáva ešte úlohou. Komplexne a monograficky spracovaná slovenská hydronymia bude aj východiskom porovnávacieho výskumu v západoslovanskom i v celoslovanskom meradle."

V rámci spracúvania slovenskej hydronymie vzniklo niekoľko menších štúdií, ale aj samostatné monografie, v ktorých autori analyzovali väčšie povodia. Nové monografie už metodologicky vychádzali zo zásad projektu Hydronymia Europaea – *Hydronymia slovenskej časti povodia Slanej* (Sičáková, 1996), *Hydronymia povodia Ipľa* (Majtán - Žigo, 1999), *Hydronymia povodia Turca* (Krško, 2003). Zatiaľ ostatnou monografiou tohto druhu je *Hydronymia povodia Nitry* (Hladký, 2004)[2]. V rukopise zostala kandidátska dizertačná práca *Hydronymia povodia horného Hrona* (Nemčoková, 1988), ktorá sa stala podkladom pre celé spracovanie povodia Hrona pod názvom *Hydronymia povodia Hrona* (autorom je J. Krško). Hydronymia povodia Hrona by mala vyjsť v roku 2006. Spracovanie povodia Hrona by skompletizovalo spracovanie povodí takmer celého stredného Slovenska (pozri mapu spracovania povodí). Do konca roku 2006 by sa mala samostatne spracovať hydronymia povodia Váhu, čím by sme dosiahli spracovanie približne 60-70% celkovej hydronymie Slovenska. Okrem klasického monografického spracovania hydronymie existujú pokusy transformovať jednotlivé monografie do elektronického spracovania povodí – v rámci univerzitného grantu VUGA na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici sa rieši problematika takéhoto spracovania pod názvom *Multimediálna projekcia spracovania hydronymie povodia Hrona a Torysy* (riešitelia – J. Krško (FHV UMB), A. Gerlaková (PF UMB) a D. Oravec (FPV UMB). V prvej fáze projektu sa majú aktivovať pramene jednotlivých prítokov povodí Hrona a Torysy, umožniť vyhľadávanie potokov pomocou zadaného názvu v rámci naskenovaných máp. V ďalšej fáze by mal program zobraziť aj povodia v rámci onymickej polysémie a onymickej homonymie, teda hydronymá odlíšené indexovým radom. K základnému heslu by sa mala zobraziť lokalizácia toku v rámci vodohospodárskej mapy (M: 1 : 50 000), chronológia jeho pomenovaní, motivácia názvu,

[2] J. Hladký vo svojej monografii ako prvý predstavil metodologické spracovanie vodných kanálov, resp. metodiku ich zapisovania v hydrografickom členení povodia.

resp. etymológia. Tento projekt by mohol overiť fungovanie spracovania väčšieho povodia a prípadne by sa takto mohla neskôr spracovať celá hydronymia Slovenska, čo by však predstavovalo ďalšiu etapu základného projektu.

Nová pracovná skupina, ktorá oživila myšlienky komplexného spracovania hydronymie Slovenska sa prvý raz zišla začiatkom leta roku 2003. Predsedníctvo slovenskej onomastickej komisie pri Jazykovednom ústave Ľ. Štúra SAV pod vedením M. Majtána, P. Žiga a J. Krška zorganizovalo stretnutie jazykovedcov zo slovenských vysokých škôl a Jazykovedného ústavu, na ktorom sa oboznámili s doterajším stavom výskumov slovenskej hydronymie a načrtli perspektívy spracovania celej hydronymie Slovenska pod oficiálnym názvom **Hydronymia Slovaciae**.

Druhé pracovné stretnutie sa konalo 7. 12. 2004 a jednotliví členovia pracovnej skupiny sa informovali o dosiahnutých výsledkoch výskumu. Tu sa zároveň dohodlo, že základné podklady pre spracovanie zvyšných povodí Slovenska sa môžu riešiť aj v rámci diplomových a rigoróznych prác, ktoré sa neskôr rozšíria do podoby samostatnej vedeckej monografie spracovanej podľa rovnakých zásad, aby sa dosiahla kompatibilita čiastkových výstupov pri záverečnom spracúvaní Hydronymie Slovenska.

Spracovanie povodia a stavba hesiel

Prvým krokom pri spracúvaní hydronymie určitého povodia je vybrať si vhodné (resp. doteraz nepreskúmané) povodie a stanoviť si veľkosť spracovaného povodia v závislosti od charakteru práce.[3] V tomto kroku je potrebné aj celkové zhodnotenie charakteru povodia – ľahšie sa spracúvajú horné toky povodia, ktoré predstavujú prirodzené ústenie do nadradených tokov. Ide však o miesta s menšími, a teda aj menej významnými potokmi, ktoré nemusia mať vlastný názov, resp. ich názov získame len terénnym výskumom. Ťažšie sa spracúvajú vodné toky v dolných úsekoch, pretože tu bývajú toky navzájom poprepájané umelými zavlažovacími kanálmi. Určenie zaústenia takto pospájaných tokov je veľmi náročné a vyžaduje si určité skúsenosti. O štruktúre hesla a zápise hydrografického členenia kanálov píšeme neskôr. Základnou mapou pre spracovanie hydronymie má byť vodohospodárska mapa v mierke 1 : 50 000, ostatné mapy sú sekundárne zdroje názvov.

Ďalším krokom je získanie podkladovej mapy, do ktorej si budeme zapisovať získané názvy, resp. heslovú podobu názvu, v rámci ktorého môžeme získať aj iné názvy tohto toku (ide o polyonymický objekt – pozri Krško, 2002). Zapisovať môžeme do vodohospodárskej mapy v mierke 1 : 50 000, ktorú si môžeme kúpiť v Mapovej službe v Bratislave (P.O.Box 19, 834 04 Bratislava) alebo v Geodetickom a kartografickom ústave – oddelenie dokumentácie štátneho mapového diela a edičného plánu (Chlumeckého 4, 827 45 Bratislava). Vhodnou mapou môže byť aj Základná mapa Slovenskej republiky tej istej mierky či iná (napr. turistická) mapa. Vodohospodárska mapa ako základný kartografický prameň je však najvhodnejšia, pretože obsahuje najviac zakreslených a pomenovaných tokov. Z pohľadu zápisu všetkých zistených pomenovaní je však nevýhodou, že mapa obsahuje aj vrstevnice a nápisy iných geomorfologických objektov. Veľmi výhodnou mapou sa na tento účel osvedčila tzv. obrysová mapa – ide o digitálne spracovanie povodia, ktoré majú na jednotlivých vodohospodárskych podnikoch. Túto mapu môžu vytlačiť s eliminovaním ďalších objektov (dá sa vytlačiť len pravá/ľavá strana povodia, časť povodia, prípadne sa povodie môže vytlačiť na veľký formát – napr. A_2, A_1). Do tejto mapy si zapíšeme (k miestu prameňa) ceruzou zistený názov.

V osemdesiatych rokoch 20. storočia sa využívali aj tzv. ozalitové mapy, ktoré doteraz existujú v jednotlivých vodohospodárskych podnikoch a sú súčasťou vodohospodárskych

[3] Rozdielny rozsah (čo do počtu názvov) bude mať povodie pre seminárnu prácu z onomastiky či toponomastiky, prácu v rámci ŠVOUČ (ŠVA) alebo diplomovú či rigoróznu prácu.

plánov. Ozalitové mapy majú mierku 1 : 50 000 a obsahujú mnoho názvov, ktoré neobsahuje ani vodohospodárska mapa. Využívanie ozalitových máp ako zdroja hydroným sa stretáva u onomastikov s rozporným názorom. Na jednej strane treba uznať, že tieto mapy (ako interný materiál vodohospodárov) obsahujú názvy, ktoré nie sú zaznamenané napr. vo vodohospodárskych mapách. Mnoho takýchto nových pomenovaní však vzniklo umelo – bez osobnej, citovej zainteresovanosti pomenúvateľa k vodnému toku. Mnoho hydroným preto nie je vhodných na štandardizáciu, preto sa nedá utvoriť od nich heslo v hydronomastikone. Niektoré pomenovania majú naozaj absurdnú motiváciu (príklady z povodia Hrona): *Nahrbený, Panvica, Mierový, Mládežnícky, Sklenický* (azda podľa čistej vody), *Smiešný, Spurný, Škriatok, Tabákový potok, Trasľavý, Trilkový, Tupý, Udupaný, Jastrabý, Kožený*...

Na druhej strane ide o názvy, ktoré predstavujú polyonymické pomenovanie voči štandardizovanému hydronymu uvedeného vo vodohospodárskej mape. V tomto prípade by boli aj tieto pomenovania vhodné ako dokladový materiál.

Ďalším problémom ozalitových máp je, že v povodiach s nížinným charakterom (napr. povodie Nitry, dolné povodie Hrona...), je vybudované množstvo zavlažovacích, prepojovacích kanálov, ktoré sú pomenované rovnakým názvom a odlíšené písmenami: Jelenec A, Jelenec B, Jelenec C; prípadne obsahujú apelatívum a písmeno alebo číslo: kanál A, kanál B. Vznik týchto „technických“ názvov súvisí s vlastnosťami propria – pomenovať, identifikovať, diferencovať... Vodohospodári potrebujú mať označené aj menej významné vodné objekty, ktoré nie sú pomenované na vodohospodárskej mape. Ozalitové mapy z povodí vo vyšších polohách (napr. Turiec, Kysuca...) tento problém nemajú, niekedy sme však zaznamenali zámenu názvov malých tokov oproti vodohospodárskej mape.

Preto treba využívanie ozalitovej mapy citlivo zvážiť, či jej použitie bude prínosom alebo záťažou. Ak sa rozhodneme využiť ju, pre jednotnosť zápisu dávame pri ozalitovej mape vročenie 1988 a zapisujeme ju ako VMp. oz. Vodohospodársky plán obsahuje okrem množstva názvov vodných tokov aj ich dĺžky, ktoré je tiež potrebné zaznamenať. Jeho vročenie býva napísané na obale.

Zápis názvov získaných z jednotlivých máp by mal byť takýto (prvý údaj je vročenie mapy, potom nasleduje získaný názov, skratka druhu mapy a jej mierka, za iným dokumentom nasleduje strana, na ktorej sa názov nachádza):

- zápis získaný z Vodohospodárskej mapy SR v mierke 1 : 50 000:

1974 *Anderlová* VMp. 50

- zápis získaný zo Základnej mapy SR v mierke 1 : 50 000:

2003 *Banský potok* ZMp. 50

- zápis získaný z ozalitovej mapy:

1988 *Antolský potok* VMp. oz.

- zápis získaný z vodohospodárskeho plánu:

2000 *Bystrica* VP., 141

- zápis získaný z turistickej mapy:

1989 *Hučanské* NT-v. mp.[4]

Mená, ktoré sú napísané v kartografických dielach v skrátenej forme (napr. Necpalský p., Nový k.), zapisujeme celým menom (Necpalský potok, Nový kanál). Výpis z iných máp (teda sekundárnych zdrojov) a ich lokalizáciu je potrebné neustále konfrontovať s podkladovou mapou (vodohospodárskou alebo obrysovou mapou)!

Postup vypisovania hydroným z máp je taký, že smerujeme od ústia hlavného toku proti prúdu k najbližšiemu prítoku.[5] Tu určíme, či ide o prítok z ľavej alebo pravej strany. Smer prítoku sa určuje smerom (čelom) po prúde nadradeného toku – po ľavej strane sú ľavé prítoky, po pravej sú pravé. Takto postupujeme po tomto skúmanom toku a určujeme aj jeho ďalšie prítoky. Keď sa dostaneme až ku prameňu prítoku, vrátime sa k hlavnému toku a postupujeme k ďalšiemu prítoku. Takto pokračujeme až ku prameňu hlavného toku. Zistené názvy potokov si zapisujeme na pracovnú mapu, zároveň tvoríme hydrografické členenie toku, čiže zapisujeme pod seba vodné toky od ústia hlavného toku proti prúdu tak, že jednotlivé prítoky odsadíme tabulátorom vždy podľa toho, či ide o tzv. prítok I. stupňa alebo II., prípadne vyšších stupňov. Za jednotlivé toky uvedieme, či ide o pravý/ľavý prítok. Vypisujeme všetky prítoky skúmaného povodia, teda aj tie, ktoré pramenia a ústia mimo územia Slovenska. Takéto toky zapíšeme v príslušnom poradí, ale zapíšeme ich kurzívou a do zátvorky uvedieme skratku štátu (Č, P, M...):

1 IPEĽ

2 *Damásdi patak ľ. (M)*

3 *Letkési patak ľ. (M)*

4 *Szép patak ľ. (M)*

5 *Bánya patak ľ. (M)*

6 Tovská voda p.

---

[4] V tomto prípade ide o mapu *Nízke Tatry - východ.* 1 : 100 000. Bratislava : Slovenská kartografia, 1989. Skratky turistických máp si môžeme voliť sami, ale tak, aby sa skratka neopakovala pre iný dokument.

[5] Tento smer postupu pokladáme za logický, pretože osídľovanie v minulosti tiež postupovalo od ústia k prameňom, vodohospodárske mapy uvádzajú dĺžku vodných tokov od ústia k prameňom. Takto sa postupovalo aj v publikácii *Hydrografický číselník tokov na Slovensku* (1971). Opačný smer výskumu uplatnil J. Hladký v monografii *Hydronymia povodia Nitry* (2004), pravdepodobne podľa vzoru publikácie *Hydrologické poměry Československé socialistické republiky* (1965).

(Majtán – Žigo, 1999, s. 103)

Ak potok pramení mimo územia Slovenska, ale ústi u nás, do hydrografického členenia zapíšeme slovenskú i cudzojazyčnú podobu (tú zapíšeme kurzívou) a uvedieme do zátvorky skratku štátu:

89 Drieňovský potok ľ.

90 Kamenec – *Kamence patak ľ. (M)*

91 Suchý potok (4) – *Szuha patak ľ. (M)*

92 Krupinica p.

(Majtán – Žigo, 1999, s. 104)

Poradie tokov (v smere od ústia hlavného toku proti jeho prúdu až k jeho prameňu) v záverečnej fáze bude očíslované príslušným poradovým číslom. Číslovanie tokov však treba robiť až v záverečných fázach práce, keď budeme mať definitívne ustálený počet všetkých vodných tokov skúmaného povodia:

1 HRON

2 Liešňanský potok (1) ľ.

3 Putikov ľ.

4 Novobanský potok p.

5 Starohutský potok p.

6 Sedlový potok (1) ľ.

7 Sklený potok ľ.

8 Drozdovo p.

9 Rovienka ľ.

10 Zajačí potok (2) p.

Uvedené hydrografické členenie sa dá čítať takto: do Hrona sa zľava vlieva Liešňanský potok, do ktorého zľava ústi Putikov (preto je odsadený tabulátorom). Ďalším prítokom Hrona (proti prúdu) je pravý prítok pod názvom Novobanský potok, do ktorého sa sprava vlieva najprv Starohutský potok (opäť je odsadený), do ktorého zľava ústi Sedlový, potom Sklený potok a sprava potok Drozdovo (všetky tri sú odsadené na rovnakú úroveň, pretože sa vlievajú do toho istého potoka). Po Starohutskom potoku je ďalším prítokom Novobanského potoka ľavý tok Rovienky a pravý prítok pod názvom Zajačí potok.

Číselné indexy pri Liešňanskom, Sedlovom a Zajačom potoku znamenajú, že takto pomenovaných potokov je v povodí Hrona niekoľko. Pri spracovaní hydronymie totiž nezaznamenávame lexiku hydronymie, ale zapisujeme a analyzujeme jednotlivé onymické

objekty (vodné toky, jazerá, rybníky a vodopády). Preto musíme zapísať všetky získané názvy jednotlivých onymických objektov a rovnaké názvy môžeme odlíšiť len pomocou indexov. Pri výskyte rovnakých názvov hovoríme o onymickej polysémii alebo o onymickej homonymii (pozri Krško, 2002). Príčinou vzniku týchto mikroštruktúrnych vzťahov je motivácia pomenovania – pri onymickej polysémii ide o rovnakú motiváciu a aj rovnakú formu názvu – napr. v povodí Turca sa vyskytuje niekoľkokrát názov Biely potok: *Biely potok (1)* – ľavý prítok Turca ústiaci v časti Požehy, *Biely potok (2)* – pravý prítok Turca ústiaci severne od Blažoviec, *Biely potok (3)* – pravý prítok Briešťanky, *Biely potok (4)* – pravý prítok Belianskeho potoka, *Biely potok (5)* – pravý prítok Vôdok. Pri onymickej homonymii ide o rovnakú formu názvu, ale motivácia je rozdielna – napr.: *Široká (1)* – ľavý prítok Teplice – názov vznikol podľa širokého toku, *Široká (2)* – ľavý prítok Turca – názov vznikol z hydronyma *Široký potok*, *Široká (3)* – ľavý prítok Slovianskeho potoka – názov vznikol podľa terénneho názvu *Široká* (dolina).

Je pochopiteľné, že pri opise vôd celého Slovenska zaznamenáme mnohonásobný výskyt pomenovaní typu Biela voda, Čierna voda, Biely potok, Čierny potok, Hlboký potok, Mlynský potok, Studený, Široká a pod. Problémom bude správne zoradenie týchto názvov podľa indexov. Východiskom by malo byť hydrografické členenie voči hlavnému toku, ktorý odvádza vody Slovenska – Dunaja[6]. Polysémické názvy by mali mať najmenší index smerom od dolného toku Dunaja v Maďarsku. Tu je prvým (ľavým) prítokom Tisa, do ktorej sprava ústi najprv rieka Slaná (a jej prítoky na Slovensku). Vyšší index by mali vodné toky povodia Hornádu a Ondavy. Postupne by sme indexami označili polysémické názvy povodia Ipľa, Hrona, Váhu a Moravy. V „indexovom“ rade by boli posledné vodné toky, ktoré neústia do Dunaja, ale do Visly. Poradie by bolo podobné – prvé by sme označili východoslovenské prítoky Popradu (ten je pravým prítokom Dunajca) a potom polysémické názvy prítokov Dunajca. Presnosť indexového radenia v Hydronymii Slovaciae bude teda závislá od zodpovedného prístupu jednotlivých autorov čiastkových výstupov a dôsledného radenia v záverečnej fáze spracovania Hydronymie Slovaciae.

<u>Označovanie polysémických hydroným indexami</u> pri skúmanom povodí bude teda také, že najnižší index bude mať názov v dolnom toku hlavného povodia a najvyšší index bude mať hydronymum najbližšie k prameňu.

Zápis hydrografického členenia musí byť veľmi presný, pretože náhodné odsadenie môže spôsobiť posun veľkého množstva nasledujúcich prítokov. Preto je vhodné zapisovať

[6] Podľa hydrológov odvádza Dunaj asi 94 % vôd na Slovensku (ústia do Čierneho mora), zvyšok odteká do Visly, ktorá ústi do Baltského mora.

hydrografické členenie do tabuľky s minimálne 6 – 8 stĺpcami (v editore Word). Výhodnejšie by však bolo robiť toto členenie v programe Excel (zabráni sa presunu v rámci odsadenia). Záverečný (kvalitný) výsledok Hydronymie Slovaciae závisí od pedantnosti jednotlivých monografií.

Získané názvy zapisujeme okrem geografického členenia aj do heslára, ktorý postupne dopĺňame o nové názvy už zapísaných vodných tokov a dopĺňame aj nové hydronymá. **Heslár** radíme abecedne od písmena A po Z, pričom heslá sú na jednej strane dokumentu zapísané v dvoch stĺpcoch (stránku v programe Word si rozdelíme do dvoch stĺpcov). Heslové slovo (vysádzané tučne) predstavuje štandardizovanú podobu hydronyma alebo podobu, ktorá je vhodná na štandardizáciu, teda nie nárečovú podobu (napr. *Smrllaví járek*) ako je uvedená v dokladoch, ale *Smradľavý jarok*. Po heslovom slove nasleduje údaj, či ide o pravý (p.) alebo ľavý (ľ.) prítok voči nadradenému toku a názov tohto nadradeného toku. Nasleduje dĺžka toku v km, miesto prameňa[7], miesto ústia (ak je to dôležité, môžeme pred miestom ústia zapísať aj miesto, kade vodný tok preteká). Orientácia prameňa alebo ústia podľa svetových strán sa nerozpisuje slovami, ale len značkami – V, Z, J, S, SV, SZ, JV, JZ. Po týchto lokalizačných údajoch nasledujú varianty názvov hydronyma a terénny názov (TN.), osadný názov (ON.), osobné meno (OM.), vodný názov (VN.), prípadne etnonymum (EN.), ktoré mohli podobu hydronyma motivovať alebo s ním vecne a etymologicky súvisia. Do základnej „hlavičky“ hesla môžeme na záver zapísať dôležité údaje o objekte („dnes je vodný tok odklonený od obce“, „regulácia bola vykonaná roku...“, „vodná nádrž bola vybudovaná roku...“, „dnes je rybník nefunkčný“, „stavbu navrhol...“ a pod.). Názvy samôt, ktoré boli motivačným faktorom hydronyma, môžeme dokladovať z publikácie *Geografické názvoslovie Základnej mapy ČSSR 1 : 50 000 z územia SSR. Kartografické informácie. Zv. 11. Názvy sídelných geografických objektov* (1981), katastrálnych máp, urbárov, stredovekých listín, prípadne vypíšeme ich historické zápisy z *Vlastivedného slovníka obcí na Slovensku* (1977-1978) alebo z diel M. Majtána – *Názvy obcí na Slovensku za ostatných 200 rokov* (1972) alebo *Názvy obcí Slovenskej republiky* (1998). Výskyt samôt potvrdíme mapou (staršou alebo súčasnou).

V novom riadku nasleduje číslo vodohospodárskej mapy mierky 1 : 50 000, na ktorej sa tok nachádza (ak je zakreslený na viacerých mapových listoch, zapisujeme všetky listy). Ak vodný tok nie je na vodohospodárskej mape zapísaný, napíšeme číslo mapy, ale do zátvorky

[7] Miesto prameňa je potrebné lokalizovať vzhľadom k dôležitému onymickému bodu – osade, vrchu, pohoriu, terénnemu názvu... – tieto onymické body často motivujú podobu hydronyma. Pri terénnych názvoch uvádzame ich nadmorskú výšku – napr. „... pramení S od Vysokej (1967 m n. m.)“. Zdôrazňujeme, že **ide o nadmorskú výšku** (najčastejšie) **oronyma** (jeho kótu) **a nie nadmorskú výšku prameniska**. Kóta je dôležitá pri konfrontácii súčasných máp so staršími mapami a identifikácii tokov na týchto mapách.

napíšeme „**nepomenovaný**“. Ak sme názov vodného toku (ide najmä o studne, pramene, zaniknuté malé vodné toky a pod.) získali terénnym výskumom, výpisom z obecnej kroniky, regionálnej monografie alebo štúdie a jeho výskyt nie je na vodohospodárskej mape zakreslený, a preto ho nevieme spoľahlivo lokalizovať, tak isto napíšeme číslo vodohospodárskej mapy, ale do zátvorky napíšeme „**nelokalizovaný**“.

Za údajom z vodohospodárskej mapy uvedieme číslo vodného toku, ktoré uvádza V. Šmilauer v diele *Vodopis starého Slovenska* (ak ho zaznamenal). Ďalšie riadky tvoria chronologicky usporiadané doklady vodných názvov s rokom zápisu, názvom a prameňom, v ktorom sa daný názov nachádza (v prípade knižného diela sa za skratkou uvádza prvá strana výskytu).

Dôležitou súčasťou získavania hydronymie povodia je aj terénny výskum. V doterajšej praxi sa osvedčili ľudia, ktorí majú bezprostredný kontakt so skúmaným územím. Ide najmä o lesných správcov, lesných robotníkov, členov rybárskej stráže a pod. V obciach nám môžu pomôcť miestni kronikári a ľudia, ktorí sa zaoberajú zbieraním folklórneho materiálu, zaujímajú sa o históriu obce... Pri terénnom výskume je dôležité upozorniť na to, že niektoré pomenovania sa nemusia vyskytovať v oficiálnej vodohospodárskej mape, že môžeme získať tzv. sociálne hydronymum, známe len úzkemu okruhu ľudí – napr. spomínaným lesným robotníkom, obyvateľom danej obce... (pozri Krško, 2002, najmä časť pri onymickej polysémii). Pri výskume je preto potrebné používať aj pracovnú základnú mapu, aby sme neskôr vedeli stotožniť (sociálne) hydronymum získané terénnym výskumom s oficiálnou podobou názvu uvedenou v slovníku. Do kópie pracovnej mapy si môžeme pri výskume z časových dôvodov zapisovať len čísla k jednotlivým prítokom a názvy si zapíšeme do poznámok k jednotlivým číslam alebo názvy píšeme priamo do mapy. Osvedčila sa aj práca so slepou mapkou, ktorú nám vyplní informátor. Nezrovnalosti medzi informáciami z máp a terénnym výskumom môžeme vyriešiť opakovaným stretnutím s informátorom, prípadne rozšírením počtu informátorov. Materiály získané terénnym výskumom je potrebné ihneď spracovať, pretože po určitom časovom odstupe môžu vzniknúť chyby.

Pri terénnom výskume často môžeme získať názvy vychádzajúce z bežného apelatíva – potok, rieka, najmä ak obcou preteká len jeden vodný tok. Pri takomto názve musíme zvážiť, či ide o vlastné meno alebo apelatívum.

Ak sme získali názov (názvy) priamym terénnym výskumom, zapíšeme rok výskumu, nárečovú podobu hydronyma, zápis „náreč.“ a skratku obce, v ktorej sme názov zaznamenali. Skratka obce, v ktorej sme získali príslušný názov je dôležitá, pretože v inej obci môžu daný

tok volať odlišne, prípadne nárečia obcí sa odlišujú (v jednom nárečí sa môže vyskytovať asibilácia, v susednom už nie) a pod. Získané doklady názvov zapisujeme kurzívou, nárečovú podobu zapisujeme zjednodušenou fonetickou transkripciou (bez grafémy „y“ (ak sa v nárečí vo výslovnosti nevyskytuje), dôsledne označujeme mäkkosť, spodobovanie... – *Karľouskí potok, Ľubouná, Ňecpalskí potok*...).

Mnohé hydronymá sú motivované terénnym názvom v blízkosti ktorého pramenia, popri ktorom pretekajú, prípadne ústia (napr. TN. Kozinec > VN. Kozinec; TN. Krásna > VN. Krásny potok). Niektoré podoby hydroným motivoval názov osady, cez územie ktorej pretekajú (ON. Trnovo > VN. Trnovský potok), prípadne boli motivované (nadradeným) hydronymom (VN. Hron > VN. Hronček), cudzím etnikom (Maďarská) a pod. Tieto motivačné faktory zapisujeme pod chronologické usporiadanie dokladov názvov, pričom výskyt terénneho názvu doložíme jeho zápisom v mape, knižnej publikácii.... (pozri vyššie). Pri osadnom názve uvádzame všetky historické doklady jeho zápisu.

Záver hesla tvoria výklady všetkých názvov a variantov názvov hydroným s poukazmi na jazykovo a vecne súvisiace miestne a terénne názvy (motivácia osadným, terénnym, vodným názvom, osobným menom). Niekedy je vhodné uviesť aj smer motivácie (VN. Konotopa > ON. Konotopa, nie naopak!).[8] Na záver môžeme uviesť dôležitú literatúru, ktorá sa týka etymológie.

Základná podoba hesla

- zápis potoka I. stupňa, ktorý sa priamo vlieva do skúmaného vodného toku:

Ivančinský potok p. Turiec, 5,8 km; pramení Z od Diviak, ústi v Ivančinej; varianty: Konotopa, Ivančiná, Ivančinský potok; ON. Ivančiná.

VMp. 50: 36-11; Šmil. Nr. 236

VN.: 1251 *Kanatopam, alium fl. Kanathopam* CDSl. II., Nr. 370, s. 258

1254 *riv. Konotopa* CDSl II, Nr. 459, s. 319; Šmil. 322; Mál. 86

1736 *Konopotam* Bel II., 300

1892 *Konotopa* KrižS. 424

1898 *Konotopa* KrižM. 163

1944 *Konotopa* Šik. 89

[8] Dôležité je uvedomiť si smer motivácie, pretože nie vždy musí byť motivantom terénny názov, osada, samota a pod. Niekedy hydronymum motivuje názov osady (napr. *Blatnica* (potok) > *Blatnica* (osada)) – logicky by nevznikla osada na mokrom (blativom) teréne, ktorá by motivovala názov potoka pri tejto osade. Podobne to bolo aj v prípade pôvodného názvu *Konotopa* (dnes obec *Ivančiná*) – prvotný bol názov potoka *Konotopa* (pretekal bažinatým miestom, v ktorom sa topili kone) a názov potoka motivoval pomenovanie osady.

1973 *Konotopa* Lich. 22-23

1981 *Ivančiná* VMp. SSR

1988 *Ivančinský* VMp. oz.

1990 *Ivančinský potok* VMp. ČSFR

1996 *Konotopa* Beň. 75

2002 *Ivančiná* nareč. Ivan.

2002 *Konotope* nareč. Ivan.

ON.: Konotopa

1248 *Konotopa* Beň. 75

1248 *Kanapota* TR. 74

1414 *Konotopa* Beň. 76

1430 *Konothaba* Beň. 76

ON.: Ivančiná

1423 *Iwankfalua* VSO. I, 495

1536 *Iwanchynffalva* VSO. I, 495

1786 *Iwančina* VSO. I, 495

Etym.: Názov *Konotopa* (z *końь* a *topiti*) vznikol podľa charakteristiky brehov toku – močaristé brehy, pri prechode potoka sa topili kone (Šmil. 463-464); názvy *Ivančiná, Ivančinský potok* vznikli z ON. Ivančiná (< OM. Ivanka < Ivan)[9], apel. *potok*.

Lit.: Šmil. 55, 463-464; Beň. 75-79

- iný príklad (zápis potoka III. stupňa, ktorý sa nevlieva priamo do skúmaného vodného toku):

Lubovná p. Necpalský potok (→ Beliansky potok → Turiec), 1,8 km; pramení J pod Hradišťom (891 m n. m.), preteká Lubovnou dolinou, ústi V od Necpál; varianty: Ľubovňa, Ľubovná, Jastrabský; TN. Lubovná dolina, Jastrabské.

VMp. 50: 36-11; 36-12

VN.: 1958 *Ľubovňa* VFat.

1973 *Ľubovná* Lich. 26

1988 *Jastrabský* VMp. oz.

2002 *Ľubouná* nareč. Necp.

TN.: Lubovná dolina

[9] Pri etymológii hydronyma (resp. jeho motivácii) sa snažíme zistiť aj etymológiu vecne súvisiacich osadných, terénnych názvov, samôt...

2000 *Lubovná dolina* VF

TN.: Jastrabské

2000 *Jastrabské* (vrch) VF

Etym.: Názov *Lubovná* vznikol podľa TN. *Lubovná dolina* (to z apel. *lub* (psl. *lubъ*) – dolina s listnatým porastom); podoba *Jastrabský* bola motivovaná pomenovaním vrchu *Jastrabské* (< apel. *jastrab*, podľa výskytu jastrabov), pod ktorým potok pramení. V turčianskom nárečí sa názov *Lubovná* vyslovuje mäkko.

Takýto vodný tok (jeho ústenie voči hlavnému toku) musíme rozpísať v poradí, v akom tento tok ústi do hlavného povodia – v tomto prípade je potok Lubovná pravým prítokom Necpalského potoka, ktorý ústi do Belianskeho potoka a ten sa vlieva do Turca. Schematicky sa to zapíše takto: **Lubovná** p. Necpalský potok (→ Beliansky potok → Turiec).

V priebehu výskumu zaznamenáme vodné toky, ktoré už v súčasnosti neexistujú (mohli zaniknúť prirodzenou cestou, koryto sa stalo súčasťou vodného diela a pod.), prípadne získame historické názvy tokov, ktoré nevieme spoľahlivo identifikovať a priradiť ich k niektorému súčasnému toku. Takéto hydronymá považujeme za zaniknutý vodný tok. Napriek tomu ho zapíšeme podľa abecedného poradia do heslára hydroným (nezapisujeme ho však do hydrografického členenia), ale pred heslové slovo uvedieme symbol krížika (†). Ak daný objekt nezaznamenáme na vodohospodárskej mape, pretože ho nevieme priradiť k niektorému súčasnému toku, číslo vodohospodárskej mapy zapíšeme do hranatých zátvoriek:

† **Itosus** dnes neidentifikovaný tok pri Sebeslavciach.

VMp. 50: [36-11]

VN.: 1335 *riuulum Itosum* CDH VIII/4, 148

Etym.: Názov pochádza z lat. *itosus* = chodiaci, čo by zodpovedalo slovenskému *bystrý, rýchly*.

Multietnické zloženie obyvateľov (a teda aj používateľov hydronymickej sústavy) spôsobilo, že niektoré hydronymá nie sú slovenského pôvodu. Keďže heslové slovo je štandardizované (alebo vhodné na štandardizáciu), takého hydronymá prekladáme do slovenčiny (najčastejšie kalkovaním apelatívnej podoby pôvodného neslovenského hydronyma). Kalkovaná podoba apelatíva prechádza následným procesom proprializácie, po ktorej vzniká rekonštruovaná podoba hydronyma. Proces premenovania môžeme schematicky vyjadriť takto:

$$NP \xrightarrow{\text{deproprializácia}} NA \xrightarrow{\text{translácia}} SA \xrightarrow{\text{proprializácia}} SP$$ [10]

Do skupiny kalkov môžeme zaradiť hydronymá: *Lochkohlung → Uhliská, Beerbrunn → Medvedia studňa, Beerwasser → Medvedí potok, Bei Brunn → Pri studni, Brünnchen → Studničky, Dorfwasser → Dedinský potok, Grenczwasser → Hraničná voda, Kirchengraben → Kostolný jarok, Kleinwasser → Malá voda, Seitenwasser → Bočný potok, Schwarzwasser → Čierna voda*. Slovenské kalky z maďarských hydroným uvádza napr. J. Hladký (2004), ktorý pripomína, že „neraz ide o umelé názvy (napr. *Halástó → *Rybník, Csatorna → *Kanál*) vytvorené kartografom...“ a „apelatívum, ani takéto vlastné meno (napr. *halastó – Halastó, csatorna – Csatorna* a pod.) v komunikácii obyvateľov mikrorajónu pritom vôbec nemuselo byť živé“. (Hladký, 2004, s. 33).

Ďalšiu skupinu rekonštruovaných slovenských hydroným tvoria polokalky. Ide o názvy, ktorých slovenská podoba bola motivovaná neslovenským názvom. Aj v tomto prípade ide o podobný proces ako pri kalkoch, ale k novému slovenskému propriu sa pridáva ďalšia slovenská zložka. Proces premenovania môžeme schematicky vyjadriť takto:

$$NP \xrightarrow{\text{deproprializácia}} NA \xrightarrow{\text{translácia}} SA \xrightarrow{\text{proprializácia}} SP + SZ$$ [11]

Medzi polokalky môžeme zaradiť napríklad hydronymá *Rossfleckengraben → Konský potok, Szkleno Bach → Sklené, Torgraben → Vrátny potok* atď. Druhú skupinu polokalkov tvoria názvy odvodené od mien majiteľov pozemkov, cez ktoré tok preteká, prípadne vyjadruje smer toku pomocou nemeckého terénneho názvu. V tomto prípade sa vlastné meno nedá preložiť (má nulovú apelatívnu hodnotu). Preložila sa len časť názvu, ktorá mala apelatívnu hodnotu – *Daubnergropel → Daubnerov potok, Laniekwasser → Laniekov potok, Motnikerwasser → Motnikerov potok, Paluschgraben → Palušov potok, Pitschelbrunn → Pitšelova studňa, Stiebelgraben → Štíbelov jarok, Do Štrichu*.

[10] Legenda ku schéme: NP – neslovenské proprium, NA – neslovenské apelatívum, SA – slovenské apelatívum, SP – slovenské proprium.

[11] Legenda ku schéme: NP – neslovenské proprium, NA – neslovenské apelatívum, SA – slovenské apelatívum, SP – slovenské proprium, SZ – slovenská zložka (apelatívum charakterizujúce tok, predložka, topoformant, elidované apelatívum a pod.).

Do skupiny rekonštruovaných hydroným zaradíme aj inojazyčné (české, poľské, maďarské...) názvy z prihraničných oblastí, ktoré však uvedieme v slovenskej podobe, pretože heslo má mať štandardizovanú (na štandardizáciu vhodnú) podobu. V poznámke (v hlavičke hesla) môžeme uviesť, že potok pramení v Čechách, Poľsku...

Keďže ide o rekonštruované hydronymum, označujeme ho (podľa lingvistických tradícií) hviezdičkou (*) pred heslovú podobu názvu:

***Rameno Žitavy** p. Žitava (→ Nitra), 0,2 km; pravostranné rameno rieky Žitavy J od mesta Vráble; VN.: Žitava

VMp. 50: [45-21]

VN.: 1890 *Zsitva ág* KMp. Vráb.

Etym.: Názov *Zsitva ág* možno interpretovať ako **Rameno Žitavy* (maď. *ág* „rameno“, VN *Žitava* > maď. *Zsitva*). (Hladký, 2004, s. 170).

Rovnako znejúce názvy[12] označíme indexom (musia byť v súlade s indexami v hydrografickom členení) a radíme ich podľa smeru výskumu (t. j. od ústia ku prameňu). V prípade, že tieto názvy sú odlišnou podobou názvu, teda netvoria heslový názov, šípkou odkážeme na príslušné heslo:

Čierny potok (1) → Čierna voda (1)

Čierny potok (2) p. Turiec, 5,5 km; pramení Z od Necpál, ústi pri Košťanoch nad Turcom.

VMp. 50: 26-33; 36-11

VN.: 1976 *Čierny potok* Div.

1981 *Čierny potok* VMp. SSR

1983 *Čierny potok* MT. 50

1988 *Čierny potok* VMp. oz.

1989 *Čierny potok* ZMp. ČSSR

1990 *Čierny potok* VMp. ČSFR

1994 *Čierny potok* GNMt. KnT.[13]

1997 *Čierny potok* MF-MH.

1998 *Čierny potok* MT-okr.

Etym.: Názov *Čierny potok* bol motivovaný čiernym sfarbením dna (žulové podložie).

[12] Tieto podoby vznikli vplyvom onymickej polyreferenčnosti (pozri Krško, 2002).

[13] Pri výpise z knižnej publikácie *Geografické názvy okresu...* neuvádzame po skratke dokumentu stranu zápisu hydronyma, ale skratku obce, pretože tak zachytíme, do ktorých katastrálnych území tok zasahuje. Skratky obcí uvádzame aj pri katastrálnych mapách jednotlivých obcí.

Iné podoby, varianty názvov (tvoriace polyonymický rad heslového hydronyma), ktoré analyzujeme v rámci hlavného hesla uvedieme v abecednom poradí a odkážeme na hlavné heslo:

Bysterec → Bystrica

Bystrá → Dedinský potok

Medzi odkazové heslá radíme všetky lexikálne a slovotvorné varianty hydroným – súčasné aj historické, vrátane rekonštruovaných názvov. Odkazové heslo sa zapisuje tučným typom písma (boldom), šípka a názov heslového hydronyma sa píše obyčajným typom písma.

Do abecedného heslára zapisujeme súčasné i historické názvy. Často tak dochádza tak k ďalšiemu mikroštruktúrnemu javu – polyonymii v diachrónnej rovine. Zmena názvu bola najčastejšie vyvolaná zmenou motivácie – zmenou tzv. relačného objektu. Preto je dôležité konfrontovať vodohospodárske mapy so základnými mapami, v ktorých môžeme nájsť základné motivačné faktory – názov vrchu, pod ktorým vodný tok pramení, názov doliny, lokality alebo obce, cez ktorú tok preteká… Pri nedostatočnej analýze základnej mapy sa niekedy nedá presne analyzovať motivácia niektorej podoby vodného toku:

Želobudzský potok p. Hradná (→ Slatina (1) → Hron), 10,5 km; nová orientácia toku: pramení Z od Želobudzkej skaly (1115 m n. m.), tečie cez Macákovu dolinu a samotu Macáková, ústi J od Želobudze. (Pôvodná orientácia toku: pramení V od Hrochote, ústi J od Želobudze); varianty: Želobudský potok, Majerský potok, Macákov; TN. Macáková; ON. Želobudza.

VMp. 50: 36-32, 36-41

VN.: 1876 *Želobudský potok* Špec. 75

1884 *Zalobudzky p.* TMp. 25

1900 *Zsalobudszky p.* VM.

1965 *Želobudský potok* HP.

1971 *Želobudský potok* HČ.

1971 *Želobudzský potok* ZMp. 50

1971 *Želobudský potok* ZMp. 50

1973 *Majerský potok* ZMp. 10

1973 *Želobudský potok* CMp.Zv.

1997 *Želobudský potok* PCTMp.Gemer.

1988 *Macákov* VMp. oz.

1990 *Želobudský potok* VMp. DT

2000 *Želobudský* VP, 141

TN.: Macáková

1990 *Macáková* VMp. DT

ON.: Želobudza

1977 *Želobudza* VSO. I., 365

Etym.: Názov *Želobudzský potok* bol motivovaný osadným názvom Želobudza, pomenovanie *Majerský potok* motivovalo apelatívum majer (Želobudza je bývalý majer), názov *Macákov* vznikol podľa pomenovania doliny, cez ktorú preteká.

Ak by sme hydronymum (aj jeho názvy *Majerský potok* a *Macákov*) nekonfrontovali so základnou mapou, nevedeli by sme presne zistiť motiváciu týchto hydroným.

Postupnou úpravou vodných tokov (presúvanie koryta, budovanie kanálov a pod.), budovaním vodných nádrží sa menia pôvodné zaústenia vodných tokov. Pri výskume a porovnávaní starších máp zistíme, že pôvodné ústenie nezodpovedá dnešnému stavu. Aby sme aj takýto vodný tok správne zaradili do hydrografického členenia, musíme dodržať pôvodný stav pred vybudovaním vodného diela. Do hesla uvedieme poznámku, kde potok pôvodne ústil. Napr.:

Harvelka p. Bystrica (dnes VN. Nová Bystrica) (→ Kysuca), 9,2 km. Pramení S pod Macangovým Beskydom (995 m n. m.), preteká cez Harvelku, osady Kuricovci a Judákovci, pôvodne ústila do Bystrice pri osade Mackurovci (zanikla výstavbou VN. Nová Bystrica); Varianty: Harvelka, Bystrica. Časť jej údolia dnes tvorí VN. Nová Bystrica.

VMp. 50: 26-32

VN.: 1925 *Harvelka* ŠA OÚ KNM1

1952 *Harvelka* M–34–87–C

1960 *Harvelka* potok MPpH II.

1965 *Harvelka* HP.

1971 *Harvelka* ZMp. 26–32

1973 *Harvelka* MČ.

1980 *Harvelka* ZMp. 26-32

1984 *Bystrica* ZMČ. 26–32–01

1984 *Harvelka* ZMČ. 26–32–02

1986 *Harvelka* ZMp. 26-321

1992 *Harvelka* Chol. 32

2001 *Harvelka* VMp. 50

ON.: Harvelka

1992 *Harvelka* Chol. 32

Etym.: Názov *Harvelka* označuje tok pretekajúci osadou Harvelka, názov *Bystrica* je zrejme nesprávne určený pramenný tok (Riečnica). (Majchrák, 2005, s. 43-44).

Rovnakú štruktúru ako tečúce vody majú aj stojaté vody (vodné nádrže, rybníky, mokrade), pri ktorých sa však neuvádza dĺžka toku, ale vodná plocha. V závere hlavičky môžeme uviesť zaujímavosť o výstavbe diela, jeho súčasnom využití a pod. Do tohto oddielu sa zapisujú aj pramene a vodopády:

Budiš prm. v obci Budiš (dnešná plnička); varianty: Budiš, kyslá voda na Budiši; ON. Budiš

VMp. 50: 36-11 (nezaznačený)

VN.: 1736 *Budischensis* Bel, 302

1920 *kyslá voda na Budiši* Zg. 27

1947 *Budiš* BojT. 14

1994 *Budiš* Kem. 45

ON.: Budiš

1616 *Budis* VSO. I, 253

1773 *Budiss* VSO. I, 253

Etym.: Názov *Budiš* bol motivovaný osadným názvom *Budiš* (to z osobného mena *Budiš* < *Budslav*) a pomenúva prameň nachádzajúci sa v obci.

Ďanovský rybník v. n. 2,97 ha J od Ďanovej; varianty: rybník pri Ďanovej, Ďanovský rybník; ON. Ďanová; rybník bol vybudovaný na mieste bývalého rašeliniska r. 1967.

VMp. 50: 36-11 (nezaznačený)

VN.: 1969 *rybník pri Ďanovej* Nov. 46

1981 *Ďanovský rybník* VMp. SSR

1997 *Ďanovský rybník* TT.

1998 *Ďanovský rybník* MT-okr.

ON.: Ďanová

1252 *Villa Jank* VSO. I, 304

1331 *Dean* VSO. I, 304

1436 *Dyanfalva* VSO. I, 304

1773 *Dianowa* VSO. I, 304

Etym.: Názov *Ďanovský rybník* vznikol podľa ON. *Ďanová*, pretože rybníky boli vybudované v chotári tejto obce.

Malý Necpalský vodopád vdp., výška 1,2 m, 750 m n. m., nachádza sa pri ústí potoka Prierastlé do Necpalského potoka, kataster Necpál; VN. Necpalský potok.
VMp. 50: 26-34 (nezaznačený)
VN.: 2000 *Malý Necpalský vodopád* VF.
2001 *Malý Necpalský vodopád* Pov.
Etym.: Názov *Malý Necpalský vodopád* vyjadruje malú výšku vodopádu a príslušnosť k hlavnému toku (Necpalský potok).

Zápis kanálov

Kanály sú vodohospodársko-technické stavby zabezpečujúce odvodnenie prebytočných vôd v hustej sútokovej oblasti alebo odvodnenie zamokrených, močaristých oblastí. Nejde o objekt s prirodzeným tokom, a teda prameňom a ústím, ale vodný režim býva väčšinou umelo usmerňovaný – z odvodňovacieho kanála sa spravidla voda odvádza do recipienta, no pri vyšších vodných stavoch sa zasa prečerpáva z recipienta do kanála alebo sústavy kanálov. S výstavbou umelých odvodňovacích kanálov sa začalo na Slovensku v 1. polovici 19. st., časť vznikla úpravou vysychajúcich ramien alebo tokov. V súčasnosti sú mnohé kanály, ktoré pôvodne slúžili na odvodňovanie pôd, už nefunkčné.

Keďže kanály nie sú prirodzené vodné toky, často bývajú účelovo navzájom poprepájané, na mapách sú vyznačené iným spôsobom ako vodné toky. Zápis lokalizácie kanálov sa v heslovej časti odlišuje tým, že sa neuvádza radenie tokov smerom k recipientu ako pri vodných tokoch, ale neuvádza sa ani miesto prameňa a ústia. Uvádza sa iba jeho miestopisná lokalizácia vzhľadom na obec, vrch atď.; ak má kanál spojovaciu funkciu, uvádzame, ktoré kanály spája. Zostávajúca štruktúra zápisu sa nemení, napr.:

Stračí kanál 2,2 km; kanál začínajúci sa S od obce Selice, V od nej sa spája s Trnovským kanálom; variant: *Dlhé Stračie; TN. Stračie.
VMp. 50: 45-14
VN.: 1979 *Stračí kanál (Hoszú sarkalás^{x})* GN. 10
1982 *Stračí kanál* VMp. 50
1983 *Stračí kanál* ZMp. 10
1988 *Stračí kanál* ZMp. 10

1993 *Stračí kanál* GNGa. Seli.

1994 *Stračí kanál* VP. 50

2000 *Stračí kanál* HPN. 50

TN.: Stračie

1890 *Szárkalás* KMp. Trn.

1979 *Stračie (Sarkalaš^{x})* GN. 10

1980 *Strakovište* VMp. 50

1983 *Stračie* ZMp. 10

1988 *Stračie* ZMp. 10

1993 *Stračie (Sarkaláš^{x})* GNGa. Trn., Seli.

Etym.: Názov *Stračí kanál* vznikol z terénneho názvu *Stračie* (apel. *straka* > maď. *szarka*), apel. *kanál* a pomenúva kanál nachádzajúci sa v lokalite Stračie. Názov *Hoszú sarkalás* je umelý názov, možno interpretovať ako **Dlhé Stračie* (maď. *hoszú* „dlhý“, *szarkalás* „stračí“). (Hladký, 2004, s. 184).

Divý kanál 2,5 km; začína sa S od obce Vrbová nad Váhom, spája kanál Ihličie s Martovským kanálom JZ od obce Nesvady.

VMp. 50: 45-41

VN.: 1889 *Vadásztvány* KMp. Nesv.

1979 *Divý kanál (Vadástvany^{x})* GN. 10

1982 *Divý kanál* VMp. 50

1983 *Divý kanál* ZMp. 10

1991 *Divý kanál* GNKo. VnV., Nesv.

1992 *Divý kanál* ZMp. 10

1994 *Divý kanál* VP. 50

1997 *Divý kanál* PAS.

2000 *Divý kanál* HPN. 50

Etym.: Názov *Divý kanál* je umelý, vznikol nepresným prekladom staršieho maďarského názvu *Vadásztvány* (< maď. *vadász* „poľovník“ < *vad* „divý“; v súvislosti so zvieraťom). (Hladký, 2004, s. 63).

V prípade významnejších upravených kanálov, ktoré svojím charakterom zostali vodnými tokmi, je vhodné použiť rozšírený zápis, napr.:

Dlhý kanál ľ. Nitra, 51,1 km; pôvodne tok prameniaci v južnej časti Nitrianskej pahorkatiny JV od obce Lehota vo výške okolo 235 m n. m., tečie J až JV smerom cez obec Sládečkovce, ústi JZ od mesta Nové Zámky vo výške 110 m n. m. Dolná časť tvorená sústavou kanálov vznikla ako súčasť regulácie rieky Nitry v rokoch 1889 – 1991 (Szabó, 1991, s. 55). Povodie vymedzené rozvodnicami Radošinky, Váhu a Starej Nitry meria 428 km^2 a je takmer bez lesného porastu (ES I, 527); varianty: Cergát, Čatorňa, *Samostatný kanál, Veľký kanál, Obvodný odpad II.

VMp. 50: 45-12; 14; 23; 41

VN.: 1891 *Czergát* KMp. Tvrdoš.

1898 *Öncsatorna* MTT.75

1930 *Catorna* ŠMp. 75

1938 *Čatorna, Cergát* ŠMp. 75

1952 *Dlhý kanál* ŠMp. 75

1953 *Čatorna* Mp. 25

1958 *Dlhý kanál* MVP. 100

1959 *Dlhý kanál* CMp.

1965 *Dlhý kanál* HP.

1965 *Čatorna* HP. (mapa)

1966 *Dlhý kanál, Dlhý kanál (Čatorňa)* TS. 37m

1971 *Obv. odp. II. (Dlhý kanál)* HČ.

1974 *Dlhý kanál* Mp. 500

1975 *Dlhý kanál* SVP. 1

1977 *Dlhý kanál* VSO. I, 511; II, 139

1978 *Dlhý kanál* VSO. III, 41; ZMp. 50

1978 *Čatorna* Haj. 16

1979 *Dlhý kanál (aj obvodný odpad č. II^{x})* GN. 10

1980 *Dlhý kanál* ZMp. 10

1981 *Dlhý kanál* VMp. 50; ZMp. 10

1982 *Dlhý kanál* VMp. 50; ZMp. 10

1983 *Dlhý kanál* ZMp. 10

1984 *Dlhý kanál* ZMp. 10

1986 *Dlhý kanál* KS. 7, 34

1987 *Dlhý kanál* ZMp. 10

1988 *Dlhý kanál* GNNi. Jarok, Leh., Slád., VZál.; ZMp. 10

1989 *Dlhý kanál* AMp. 15; ZMp. 10

1991 *Dlhý kanál* ZMp. 50

1991 *Veľký kanál, Cergát* Szabó, 55

1991 *Cirgát* nárečí. (Szabó, 55)

1993 *Dlhý kanál* GNNZ. NZám., And., Pal., Tvrdoš., Zem.; GNGa. Trn.

1994 *Dlhý kanál* VP. 50

1996 *Dlhý kanál* MTZ.

1997 *Dlhý kanál* PAS., LTMp. 50

2000 *Dlhý kanál* HPN. 50

Etym.: Názov *Dlhý kanál* vznikol podľa dĺžky toku (adj. *dlhý*, apel. *kanál*), názov *Öncsatorna* vznikol podľa dominantného charakteru, resp. centrálneho postavenia v sústave odvodňovacích kanálov juhozápadnej časti povodia Nitry (< maď. *önalló* „samostatný“, apel. *csatorna* „kanál“; „kanál nezávislý od iných kanálov“), názov *Čatorňa* vznikol proprializáciou maď. apel. *csatorna* („kanál“). Názov *Veľký kanál* vznikol podľa veľkosti (adj. *veľký*, apel. *kanál*). Názov *Cergát* by sme azda mohli preložiť ako **Cerová hrádza* (maď. *cser* „cer“, *gát* „hrádza“; porov. → *Cerový potok*). I. Szabó (1993, s. 55) názov odvodzuje od nem.-maď. kompozita **Zergat* (< nem. *zer* „naskrz, úplne“, maď. *gát* „hrádza“. Názov *Obvodný odpad č. II* vznikol ako technický názov v sústave kanálov regulujúcich prietok vody v jz. časti povodia Nitry a Váhu (adj. *obvodný* < apel. *obvod*, apel. *odpad* „odtok“, číselné odlíšenie znakom *II*.).

Lit.: Szabó, 1993, s. 55. (Hladký, 2004, s. 63).

Štruktúru hesla ramien riek uvádzame ako pri potokoch, ibaže s vyznačením, či ide o ľavostranné alebo pravostranné rameno (v minulosti väčšinou slúžili na poháňanie mlynov), napr.:

Nový potok ľ. Machnáč (→ Bebrava → Nitra), 0,6 km; ľavostranné rameno potoka Machnáč v obci Motešice.

VMp. 50: 35-23 (nepomenovaný)

VN.: 1937 *Nový potok* KMp. HMot.

Etym.: Názov *Nový potok* vznikol podľa úpravy, resp. sekundárnosti toku (adj. *nový*, psl. **новъ*, apel. *potok*). (Hladký, 2004, s. 151).

Nitrička (1) (→ Nitra), 0,7 km; pravostranné rameno pretínajúce oblúk rieky Nitry na severnej strane mesta Nitry; VN. Nitra.

VMp. 50: [45-21]

VN.: 1891 *Nyitricska* KMp. Nitra

1898 *Nyitricska* Nyit. 32

VN.: → Nitra

Etym.: Názov *Nitrička* vznikol ako deminutívny názov ramena Nitry z vodného názvu *Nitra* (*Nitra* > *Nitr-ica* > *Nitrič-ka*; Uhl., 1983, s. 101).

Lit.: Uhlár, 1983, s. 101. (Hladký, 2004, s. 150).

Zápis hydrografického členenia kanálov

Kanály tvoria súčasť povodia a sú riadnou súčasťou odvodňovacích sústav a často do nich ústia krátke vodné toky lokálneho významu, preto ich zapisujeme aj do hydrografického členenia. Vždy je však dôležité uvedomiť si postupnosť radenia kanálov v smere od recipienta, resp. nadradeného objektu (teda určenie prvostupňových, druhostupňových atď. kanálov). V zápise používame tieto znaky na určenie spôsobu spájania sa kanálov:

(označenie pravostranného ramena alebo kanálu vo funkcii ramena, ktoré sa začína aj končí ešte pred ústím ďalšieho toku

[označenie umelého kanála alebo ramena, do ktorého sa vlievajú ďalšie toky (v členení preto zaznamenávame aj jeho začiatok, aj jeho koniec, a to uvedením čísla objektu; ak hranatá zátvorka stojí za názvom objektu, číslo, ktoré za ňou nasleduje, označuje číslo ďalšieho objektu, s ktorým je takto označený objekt spojený

ľ., p. označenie kanálov, ktoré pretínajú iný kanál zľava aj sprava;

napr.:

1 Drahožica ľ.

2 Pažitský potok p.

3 Drndava ľ.

4 [Javorník ľ.

atď.

Z tohto jednoduchého zápisu vyplýva, že kanál *Javorník* sa zľava spája s *Drndavou* (podobne ako potok);

343 [Stará Nitra p.
344 (Niterka p.
345 Nový kanál ľ. [353
atď.

Zápis interpretujeme takto: *Stará Nitra* je pravostranné rameno *Nitry* (s niekoľkými kanálmi a prítokmi). V smere od ústia (resp. konca ramena) sa nachádza pravostranné rameno Starej Nitry *Niterka*, ďalším objektom v smere od ústia Starej Nitry je z ľavej strany kanál *Nový kanál*, ktorý spája Starú Nitru s iným recipientom, a ten v členení nájdeme pri č. 353 (v príklade sa už nenachádza).

541 [Martovský kanál p.
542 [Dolnoostrovný kanál p.
543 [Ružový kanál p.
544 Hornoostrovný kanál ľ. [541
545 [Trstina p.
546 [Divý kanál p.
547 [Veľká hriva ľ.
548 [Hantovský kanál p.
549 Batoňa p. [558
atď.

Zo zápisu vyplýva, že s Martovským kanálom sa v smere od miesta, kde sa kanál spája s Nitrou (od „ústia“), ako prvý spája sprava Dolnoostrovný kanál, s ktorým sa zasa spája Ružový kanál a Hornoostrovný kanál, ktorý sa však spája aj s Martovským kanálom (č. 541; Hornoostrovný kanál je spojovací kanál podobne ako kanál Batoňa). Ako druhý sa s Martovský kanálom spája sprava kanál Trstina, po ňom Divý kanál atď.

Excerpcia máp samozrejme nezahŕňa len excerpciu vodohospodárskej a základnej mapy, ale sem patrí aj spracovanie akýchkoľvek máp z územia Slovenska – turistické mapy (často sú prílohou turistických sprievodcov), cykloturistické mapy, rybárske mapy, lesnícke porastové mapy atď.

Okrem excerpcie súčasných a historických máp získavame názvy tečúcich a stojatých vôd aj z odborných vodohospodárskych publikácií, turistických sprievodcov, vlastivedných monografií, regionálnych monografií, obecných kroník a pod.

Medzi dôležité vodohospodárske publikácie patria najmä *Hydrologické poměry Československé socialistické republiky* (označujeme ich skratkou HP.) a *Hydrografický číselník tokov na Slovensku* (označujeme ho skratkou HČ.), rybárske monografie... Veľmi cenným (a základným) materiálom na excerpciu hydroným (ale i motivujúcich terénnych názvov) sú publikácie *Geografické názvy okresu*.... Ide o podrobný korpus terénnych názvov jednotlivých okresov SR. V nich nájdeme štandardizované aj neštandardizované varianty názvov podľa katastrálnych území obcí príslušných okresov.

Medzi významné dielo vlastivedného charakteru patrí *Vlastivedný slovník obcí na Slovensku* (VSO. I-III). Excerpciu z Vlastivedného slovníka obcí musíme robiť tak, že si zostavíme pracovný heslár z čo najväčšieho počtu obcí v povodí skúmaného toku a v slovníku venujeme pozornosť týmto obciam. Ak je názov motivovaný ojkonymom (veľmi častý prípad) spolu s excerpciou hydronyma si vypíšeme aj všetky historické názvy ojkonyma (spolu so stranou, na ktorej sa nachádza záznam). Takto môžeme získať aj názov motivujúceho toponyma. Do skupiny vlastivedných monografií patria aj regionálne monografie a monografie jednotlivých obcí. Najmä v ostatných desaťročiach vyšlo veľké množstvo monografií obcí, ktoré obsahujú aj toponymiu (a teda aj hydronymiu) danej obce. Aj pri týchto prameňoch musíme venovať veľkú pozornosť presnému zápisu excerpovanej literatúry a zápisu jej značky (pozri podkapitolu *Zápis použitej literatúry* na konci tejto kapitoly).

Dôležitou súčasťou výskumu hydronymie je analýza historických názvov hydroným. Doteraz neprekonaným dielom v tejto oblasti je *Vodopis starého Slovenska* od V. Šmilauera (1932), ktoré patrí do základnej literatúry pri výskume hydronymie Slovenska. Ďalšie historické názvy hydroným získame dvoma spôsobmi – výpisom z historických máp (ide o jednoduchší a presnejší zdroj) a výpisom z historických listín v archívoch. Výskum historickej hydronymie treba zvážiť pri diplomových a seminárnych prácach najmä kvôli jeho náročnosti a presnosti zápisu.

Excerpciu historických máp môžeme robiť v Archíve Geodetického a kartografického ústavu v Bratislave (Chlumeckého 4), kde sa nachádzajú staršie katastrálne mapy (tie sú záväzné pre komplexný výskum), mapy z tretieho vojenského mapovania (tzv. nezjednotený operát), ktoré sa stali podkladom pre katastrálne mapy z 20. storočia. Historické mapy sú niekedy uchované aj v štátnych archívoch – oblastných, okresných... v jednotlivých mestách skúmaného povodia.

Výpis z historických máp je jednoduchší a presnejší, pretože ide o zápis vodného toku, ktorý vidíme na mape a vieme ho spoľahlivo identifikovať s dnešným názvom. Pri archívnom výskume sa nám opäť osvedčila konfrontácia historických máp s pracovnou mapou.

Náročnejší, ale rovnako dôležitý ako predchádzajúci spôsob získavania historickej hydronymie, je výpis z archívnych listín. Najčastejšie ide o metácie chotárov jednotlivých obcí, o majetkové súdne spory a pod. V týchto dokumentoch bývajú vodné toky zapísané ako dôležité orientačné body alebo hranice územia. Pri takto získaných historických podobách hydroným je však najťažšie stotožnenie tohto názvu so súčasným pomenovaním, pretože lokalizácia niekedy nebýva presná. Je preto namieste veľká dávka opatrnosti a lokalizáciu treba konfrontovať s viacerými historickými prameňmi a ďalšími geomorfologickými bodmi spomenutými v zápise. Preto takýto historický názov lokalizujeme aspoň na obec, prípadne dôležitý terénny útvar spomenutý v listine a pri čísle mapy napíšeme do zátvorky nelokalizovaný (pozri vyššie).

Výborným a nenahraditeľným prameňom na historické doklady sú zbierky diplomatík – *Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae* – editor R. Marsina (1971, 1987) a *Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae* – editor V. Sedlák (1980, 1987); súpis geografických objektov v Uhorsku, ktoré zostavil J. Lipský (*Repertorium locorum objectorumque in XII tabulis mappae regnorum Hungariae, Slavonicae, Croatiae et confiniorum militarium magni item principatum Transylvaniae occurentium*; 1808); J. M. Korabinszkého *Atlas Regni Hungariae portatilis* (1786), *Notitiae Hungariae Novae geographico-historica* od M. Bela, *Urbáre feudálnych panstiev na Slovensku 1, 2* – editori R. Marsina a M. Kušík (1956), župné vlastivedné monografie z konca 19. a začiatku 20. storočia a ďalšie pramene – samostatné historické listiny v archívoch. Pri získavaní historických údajov k hydronymii je vhodné pracovať s kvalitnými edíciami prameňov alebo priamo s originálmi. Ak máme k dispozícii dve edície, pri výskume treba uprednostniť novšie vydanie, pretože býva presnejšie – napr. listinu z r. 1254 vydal Fejér (r. 1827) aj Marsina (r. 1987). Používať staršie vydanie v tomto prípade už nie je nutné.

Pri knižných prameňoch (*Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae, Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae…*) uvedieme jeho skratku (napr. CDSl.), číslo listiny a stranu, na ktorej sa zápis nachádza. V knižných prameňoch býva vyznačené aj to, či ide o falzum. Túto zásadu môžeme dodržať aj pri zápise historického dokladu hydronyma, pretože rok zápisu hydronyma v sfalšovanej listine nemusí byť spoľahlivý. Historici používajú tieto značky: + sfalšovaná listina, ++ falošná listina, +++ falošná listina (diplomaticky aj historicky, teda vymyslená).

Podobu hydronyma získanú z archívnych prameňov zapíšeme jednotne tak, že uvedieme rok zápisu hydronyma (datovanie listiny), historickú podobu zápisu hydronyma a značku **arch.,** po ktorej nasleduje číslo. Pod týmto číslom bude v Poznámkach k historickým prameňom[14] presne zapísaný prameň, z ktorého sme podobu hydronyma získali (príklad je zvýraznený tučne).

Zápis hydronyma získaného z archívnych prameňov[15]

Kováčovský potok (2) p. Hron, 7,7 km; pramení J od Holého vrchu (576 m n. m.), tečie cez Kováčovú, ústi Z od Zvolena; varianty: Suchá Kováčová, Kováčovský potok, Kováčová, Kováčovský; ON. Kováčová.

VMp. 50: 36-32; Šmil. Nr. 4111

VN.: 1254 *rivus Koachou* Šmil. 352

1323 *fl. Kowachow* Šmil. 352

1786-1808 *Sucha Kowacsowa* arch.1

1974 *Kováčovský potok* VMp. 50

1965 *Kováčovský potok* HP.

1971 *Kováčovský potok* HČ.

1977 *Kováčovský potok* VSO. II, 82

1988 *Kováčovský* VMp. oz.

1988 *Kováčovský potok* Nemč., 86

1989 *Kováčová* Král. Kr., 96

1989 *Kováčsky potok* Král. Kr., 260

1990 *Kováčovský potok* VMp. ZV.

2000 *Kováčovský* VP, 141

2003 *Kováčovský potok* ZMp. ZV.

ON.: Kováčová

1254 *Koachou* VSO. II, 82

1323 *Kowachow* VSO. II, 82

1773 *Kovacsova* VSO. II, 82

1927 *Kováčová* VSO. II, 82

---

[14] Poznámky k historickým prameňom sa zapíšu na koniec publikácie za použitú literatúru.

[15] Podobne, ako hydronymá získané z archívnych prameňov, sa zapíšu aj názvy získané z elektronických médií, napíše sa aktuálny rok získania názvu a za hydronymum sa napíše **web.** a poradové číslo. Na konci práce bude zoznam prameňov (webových adries) podľa jednotlivých čísel.

Etym.: Názvy *Kováčovský potok, Kováčová, Kováčovský* boli motivované tým, že potok preteká územím obce Kováčová. Pomenovanie *Suchá Kováčová* označovalo horné rameno toku, ktoré v lete vysychalo.

Poznámky k historickým prameňom:

arch.1 - ŠÚBA Banská Štiavnica, HKG, Gemeinde Hainik inv. č. 12 999, fol. č. 7

Zápis hydronyma uvedeného v sfalšovaných a falošných listinách

Hron ľ. Dunaj, 298 km; pramení SZ pod Kozovcom (1203 m n. m.), ústi SV od Štúrova; varianty: Granoua, Gron, Grana, Gran, Grane, Granne, Geron, Granus, Goron, Hruon, Garam, Hrom.

VMp. 50: 35-44; 36-12; 36-13; 36-14; 36-21; 36-22; 36-23; 36-24; 36-31; 36-32; 36-33; 36-41; 36-42; 37-11; 37-13; 45-24; 45-42; 46-33

VN.: 166-180 *Granoua*

1075/1124 *Gron, Grana*

1135/1262 *fl. Gron*

+1075 *fl. Gran, Grane, Grana* CDSl. I., s. 54, 55, 57, č. 58; Šmil. 133

+++1124 *fl. Gran* CDSl. I., s. 68, č. 71

1209 *Geron* CDSl. I., s. 119, č. 150

1209 *a. Gron* CDSl. I., s. 125, č. 158; Šmil. 131

++1214 *fl. Granne* CDSl. I., s. 148, č. 190

1228 *Goron* CDSl. I., s. 245, č. 339

Zápis použitej literatúry

Je potrebné rozoznávať dva druhy použitej literatúry – literatúra, ktorá nie je prameňom hydronyma alebo údajov o ňom (môžeme uvažovať o termíne sekundárna odborná literatúra) a literatúra, ktorá je zdrojom hydronyma alebo údajov o ňom („primárna odborná literatúra“). Rozlišovanie týchto druhov literatúry súvisí s úsporou priestoru v stavbe hesla (pri primárnej literatúre používame len jej značku a stranu a nerozpisujeme meno autora, rok vydania, stranu). Obidva druhy literatúry však uvedieme spoločne – podľa abecedy.

Normou pre zápis literatúry je STN ISO 690, ktorá je rozpracovaná v diele D. Katuščáka *Ako písať vysokoškolské a kvalifikačné práce*.

- zápis literatúry, ktorá nie je prameňom hydronyma:

BLANÁR, V. 1996. *Teória vlastného mena*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1996. 250 s. ISBN 80-224-0490-X.

- zápis literatúry jedného autora v jednom roku:

KRŠKO, J. 1998(a). Mikrosociálne toponymá. In: *13. Slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 13. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Modre-Piesku, 2.-4. 10. 1997*. Red. M. Majtán a P. Žigo. Bratislava : Filozofická fakulta UK v Bratislave; Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1998, s. 115-119. ISBN 80-85586-11-8.

KRŠKO, J. 1998(b). Toponymický priestor v komunikácii malých sociálnych skupín. In: *Slovenský národopis*, 46, 1998, č. 1, s. 80-101.

- zápis literatúry, ktorá je prameňom hydronyma (pri jednom diele autora):

Beň.[16] – BEŇKO, J. 1996. *Starý Turiec*. Martin : Osveta, 1996. 279 s. ISBN 80-217-0366-00.

- zápis literatúry, ktorá je prameňom hydronyma (pri viacerých dielach autora):

MajtZl. – MAJTÁN, M. 1997. Zložené slovanské osobné mená v slovenskej toponymii. Materiálom doplnené znenie referátu na XII. medzinárodný kongres slavistov. In: *Onomastica*, XLII, 1997, s. 95-128. PL ISSN 0078-4648.

MajtNo. – MAJTÁN, M. 1998. *Názvy obcí Slovenskej republiky. Vývin v rokoch 1773-1997*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1998. 600 s. ISBN 80-224-0530-2.

MajtH. – MAJTÁN, M. - ŽIGO, P. 1999. *Hydronymia povodia Ipľa*. 1. vyd. Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV; Bratislava : Filozofická fakulta UK, 1999. 116 s. ISBN 80-88870-12-7.

- zápis rôznych máp:

MF-MH. – *Malá Fatra – Martinské hole*. Edícia letných turistických máp. 1 : 50 000. 2. vyd. Harmanec : Vojenský kartografický ústav, š. p., 1997.

PCTMp. – *Kysuce, horné Považie, Turiec. Podrobná cykloturistická mapa*. 1 : 100 000. 1. vyd. Harmanec : Vojenský kartografický ústav, š. p., 1997.

PMp. Turč. – *Porastová mapa LHC Turček*. 1 : 10 000. Žilina : Lesoprojekt, 2000.

[16] Zvolená značka (v tomto prípade Beň.) sa uvádza ako zdroj za názvom hydronyma (v heslári), po nej nasleduje strana v publikácii – Beň. 78.

- zápis máp rovnakého druhu s odlišným rokom vydania sa odlíši v hesle uvedením odlišného roku vydania mapy:

KMp. KpZ. – *Katastrálna mapa Kláštora pod Znievom*, 1875.

KMp. KpZ. – *Katastrálna mapa Kláštora pod Znievom*, 1940.

1875 *Túrocz folyo* KMp. KpZ.

1940 *Turiec* KMp. KpZ.

Pre jednotnosť zápisu je potrebné dodržiavať jednotné skratky základných dokumentov:

VMp. – Vodohospodárska mapa (v mierke 1 : 50 000 ju zapíšeme ako VMp. 50)

ZMp. – Základná mapa Slovenskej republiky (v mierke 1 : 50 000 ju zapíšeme ako ZMp. 50)

KMp. – katastrálna mapa (nasleduje skratka obce a skrátený rok – napr. KMp. KpZ.)

ŠMp. 75 – Špeciálna mapa 1:75 000 z r. 1876

HČ. – *Hydrografický číselník tokov na Slovensku*

HP. – *Hydrologické poměry Československé socialistické republiky*

PMp. – Porastová mapa

Pri použití skratiek musíme zabrániť, aby došlo v práci k použitiu rovnakej značky pre rôzne dokumenty – zdroje názvu a zvolenú značku musíme pre daný dokument používať len jednu!

Rozdelenie excerpovaných materiálov

Kartografické pramene:

Automapa 1 : 200 000. Red. A. Kubaljaková. Bratislava, Slovenská kartografia.

Cestná mapa ČSR 1 : 75 000

Generální štáb ČSLA 1 : 25 000.

Geologická mapa 1 : 50 000. Red. J. Pristaš. Bratislava : Slovenský geologický ústav SAV – Ministerstvo životného prostredia SR 2000.

Chránené územia a prírodné výtvory na Slovensku. 1 : 500 000. Red. S. Seitzová. Bratislava : Slovenská kartografia 1974.

Katastrálne mapy obce. 1 : 1 440; 1 : 2 880.

Letné turistické mapy. Edícia letných turistických máp 1 : 100 000. 1. vyd. Bratislava : Slovenská kartografia.

Maďarská topografická mapa. 1 : 25 000. 1990-1991.

Mapa mesta 1 : 10 000 s mapou okolia 1 : 50 000. 1. vyd. Harmanec : Vojenský kartografický ústav.

Mapa turistických zaujímavostí. 1 : 50 000. 1. vyd. Harmanec : Vojenský kartografický ústav.

Mapa výškových překážek. 1: 100 000. Praha : Generální štáb ČSLA 1959.

Okres... Edícia Mapy okresov ČSSR. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie.

Organizačná mapa. 1 : 25 000. Lesný hospodársky celok ... Zvolen : Lesoprojekt 1973 – 1984.

Podrobný autoatlas. Slovenská republika. 1 : 100 000. 2. vydanie. Red. J. Vašek, R. Buday, M. Fábryová. Harmanec : Vojenský kartografický ústav 1997.

Slovenská horopisná mapa. 1 : 500 000. Bratislava : Slovenská kartografia 1972. Príloha k 2. zväzku monografie Slovensko. Zv. 2. Príroda. Red. M. Lukniš. Bratislava : Obzor 1972.

Štátna mapa. 1 : 50 000. Bratislava : Ústredná správa geodézie a kartografie 1955 – 1988.

Topografická mapa. 1 : 10 000. 1969-1970.

Turistické mapy. 1 : 50 000. Bratislava : Slovenská kartografia

Veliteľstvo armády SR. 1 : 25 000. Mapové listy.

Vodohospodárska mapa ČSFR. 1 : 50 000. 2. vydanie. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie, 1990 - 1992.

Vodohospodárska mapa povodia ... (ozalit) 1 : 50 000. Bratislava : Výskumný ústav vodného hospodárstva, 1988.

Vodohospodárska mapa Slovenska. 1 : 50 000.

Vodohospodársky plán povodia ... Slovenský vodohospodársky podnik Banská Štiavnica.

Základná mapa ČSSR. 1 : 50 000. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie.

Základná mapa SR (SSR). 1 : 10 000. 1973 – 1993.

Základná mapa SR (SSR). 1 : 50 000. 1971, 1981 – 1985, 1989, 1991.

Staršie a historické kartografické pramene:

http://lazarus.elte.hu/hun/maps/1910/vmlista.htm

http://www.akm.externet.hu/km/terkep/a19/index.htm

Cartographia Hungarica. Magyarország térképei a XVI. és XVII. századból fakszimile kiadásban. Ed. K. Nemes, Budapest : Magyar Helikon, 1972.

Katastrálne mapy obcí. 1 : 2880.

Mapy III. vojenského mapovania. 1 : 25 000. 1875-1884.

Katastrálne mapy obcí

Katastrálne mapy obcí (III. vojenské mapovanie). 1861-1884.

Magyarországh távolsági térképe. 1 : 50 000. 1898.

Magyarországh távolsági térképe. 1 : 75 000. 1900.

Špeciálna mapa. 1 : 75 000. Praha : Vojenský zeměpisný ústav v Praze, 1948.

Špeciálna mapa. 1: 25 000. 1930, 1952, 1953.

Topografická mapa. 1 : 25 000. 1875-1876.

Topographia Magni Regni Hungariae. Wiennae, 1750.

Encyklopedické pramene:

Encyklopédia Slovenska. Súhrn poznatkov o minulosti a prítomnosti Slovenska. Zv. 1. (A – D; 1972; 624 s.), 2. (E – J; 1978; 536 s.), 3. (K – M; 1979; 656 s.), 4. (N – Q; 1980; 600 s.), 5. (R – Š; 1981; 792 s.), 6. (T – Ž; 1982; 776 s.). Red. J. Veľký. Bratislava : Veda.

Vlastivedné pramene a regionálne zborníky (výber)[17]:

ALBERTY, J. a kol. 1998. *Riečka. Od prameňov k dnešku*. 1. vydanie. Riečka : Obecný úrad v Riečke, 1998. 95 s. ISBN 80-967757-1-5.

BALCO, M. 1977. Príspevok k hydrológii povrchových vôd Liptova. In: *Liptov 4* : *Vlastivedný zborník*. 1. vydanie. Martin : Osveta, 1977. s. 11-58.

BOJMÍR, J. 1947. *Turiec. Informačná príručka*. Martin : Neografia, 1947. 61 s. + 1. s. mapa.

BOLFÍK, J.: *Okres Rimavská Sobota*. Martin : Vydavateľstvo Osveta, 1971. 149 s.

Čadca a okolie.1981. Ed. P. Maráky, L. Šeliga. Martin : Vydavateľstvo Osveta, 1981.

ČAJKA, J. 1975. Lesné chotárne názvy v Liptovských holiach. In: *Zborník lesníckeho, drevárskeho a poľovníckeho múzea 8*. Martin : Osveta, 1975. s. 219-239.

Čierny Balog. Partizánska obec v minulosti a dnes. Red. J. Zemko a kol. Martin : Osveta, 1975. 276 s.

DROPPA, A. 1968. Prírodné pomery Liptovského Mikuláša a okolia. In: *Liptovský Mikuláš : Monografický zborník*. Banská Bystrica : Stredoslovenské vydavateľstvo, 1968. s. 25-33.

DROPPA, A. 1970. Výskum riečnych terás v zátopovej oblasti Liptovská Mara. In: *Liptov 1* : *Vlastivedný zborník*. Martin : Osveta, 1970. s. 10-38.

FEKETE, J. 1990. *Modrý Kameň. (Monografia k 700. výročiu založenia mesta)*. Martin : Osveta, 1990.

GAJDOŠ, J.a kol. 1978. *Banskobystrický okres. Vlastivedno-turistický sprievodca*. Bratislava : Šport, 1978. 136 s.

Gemer - Malohont. Zostavil J. Bolfík. Martin : Vydavateľstvo Osveta, 1990. 760 s.

GREGORČOK, I. 1977. *Podkonice. Historicko-národopisná monografia*. Martin : Osveta, 1977. 374 s.

Horná Nitra. Vlastivedný zborník.

HOUDEK, I. 1950. *Ružomberok a okolie*. Liptovský Mikuláš : Ivan Houdek, 1950. 36 s.

HREBLAY, A. 1954. Brezno a okolie. Turistický sprievodca. Bratislava : Štátne telovýchovné nakladateľstvo, 1954. 97 s.

HUSKA, M. 1966. Podmienky vzniku pltníctva na Slovensku. In: *Vlastivedný sborník Považia VIII*. Ed. V. Kristenová. Banská Bystrica : Stredoslovenské vydavateľstvo, 1966, s. 36-59.

[17] Vlastivedné monografie jednotlivých obcí a regionálne zborníky sú úzko spojené s daným regiónom, preto je na konkrétnom výskumníkovi, aby venoval pozornosť všetkým dostupným monografiám daného regiónu. Zoznam monografií je preto len ukážkou z veľkého množstva dostupnej regionálnej literatúry.

CHOLUJ, D. 1992. *Onomastika Kysúc*. Čadca : Kysucké múzeum, 1992.

JANOŠKA, M. 1947. *Krásy Liptova* : *Sprievodca*. Liptovský Svätý Mikuláš : Tranoscius, 1947. 247 s.

JANŠÁK, Š. 1938. *Staré osídlenie Slovenska (Dolný Hron a Ipeľ v praveku)*. Turčiansky Sv. Martin : Matica slovenská, 1938. 177 s.

KMEŤ, S. 1989. *Z histórie a súčasnosti Banskobystrického okresu.* Martin : Osveta, 1989. 517 s.

KMEŤ, S. a kol. 1996. *Lešť. Monografia obce vysťahovanej v roku 1951*. Bratislava, 1996.

Kmetianum. Vlastivedný zborník Turč. múzea A. Kmeťa, Martin : Osveta

KOČIŠ, L. 1967. *Nové Zámky v minulosti a v súčasnosti*. Bratislava : Vydavateľské stredisko Západoslovenského krajského národného výboru, 1967. 396 s. + 8 s. príloha.

Krásy Slovenska. Obrázkový mesačník venovaný propagácii prírodných krás a zaujímavostí Slovenska, cestovnému ruchu, turistike, horolezectvu, jaskyniarstvu, ochrane prírody, národopisu. 1-, 1924-.

Liptov. Vlastivedný zborník. 1. vydanie. Martin : Osveta.

Lovinobaňa. Zost. P. Žigo. Bratislava : Agrokomplex, 1987.

Martin. Z dejín mesta. 1. vyd. Martin : Neografia, 2000. 706 s. ISBN 80-88892-34-1.

Nitra a okolie. Vlastivedno-turistický sprievodca. Zost. M. Vozárová. Bratislava : Šport, 1979. 184 s.

NIŽŇANSKÝ, E. a kol. 1982. *Turčianske Teplice*. Martin : Osveta, 1982. 273 s.

Nové Obzory

Novohrad. Regionálna vlastivedná monografia. Zv. 1. Príroda. Red. J. Svoboda. Martin : Osveta, 1985.

Okres Topoľčany. Historicko-vlastivedná monografia. Zost. V. Uhlár. Bratislava : Obzor, 1988. 440 s. + 24 s. príloha.

PISOŇ, Š. a kol. 1968. *Slovník obcí Banskobystrického okresu*. Banská Bystrica : Stredoslovenské vydavateľstvo Banská Bystrica, 1968. 368 s.

Polomka. Red. J. Hozák. Martin : Osveta, 1982. 304 s.

Poniky 700 ročné. Red. J. Zemko. Martin : Osveta, 1982. 362 s.

Príroda horného Ponitria. Zost. J. Brtek. Martin : Osveta, 1990. 88 s. + 48 s. prílohy.

RAKOVSKÝ, Š. 1969. *Zlaté Moravce a okolie*. Bratislava : Slavín, 1969. 220 s.

RATKOŠ, P. 1985. Osídlenie a hospodársky vývoj Horehronia do začiatku 18. storočia. In: *Slovenský národopis*, č. 13, 1985. s. 135-170.

Slovensko. Zv. 2. Príroda. Red. M. Lukniš. Bratislava : Obzor, 1972. 532 s.

Správy a informácie Kysuckého múzea. Zv. 1-,

ŠÍMA, L. 1950. Mapa hustoty riečnej siete v povodí Hrona. In: *Zemepisný zborník*, roč. 2, č. 3-4, Bratislava, 1950.

Topoľčany vo vrstvách vekov. Dejiny mesta do polovice 20. storočia. Ed. E. Wiederman. Topoľčany : Mesto Topoľčany, 1997. 342 s.

TRUBÍNI, J. 1994. Vráble. Vráble : Mestský úrad, 1994. 176 s.

Vlastivedný sborník Považia. Banská Bystrica : Stredoslovenské vydavateľstvo.

Vlastivedný slovník obcí na Slovensku. Zv. 1-3. Bratislava : Veda, 1977-78.

Vlastivedný zborník Považia. 1-, 1970-.

VOLKO-STAROHORSKÝ, J. 1924. *Prírodné bohatstvo Liptova*. Liptovský Svätý Mikuláš : Volko-Starohorský; Klimeš, 1924. 175 s.

Zborník Muzeálnej slovenskej spoločnosti. 1-, 1896-.

ZRUBEC, L. - NEMČEK, V. 1968. Šurany. Bratislava : Slavín, 1968. 288 s.

Súčasné pramene:

Generel ochrany a racionálneho využívania vôd. 2. vyd. Zost. A. Kollár - V. Fekete. Bratislava : Infopress, 2002, 371 s. ISBN 80-85402-54-8.

Geografické názvoslovie Základnej mapy ČSSR 1 : 50 000 z územia Slovenskej socialistickej republiky. Kartografické informácie. Zv. 8. Názvy nesídelných geografických objektov. Východoslovenský kraj. Spracovali Z. Kolériková, M. Majtán. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie, 1976. 153 s. + 1 príloha.

Geografické názvoslovie Základnej mapy ČSSR 1 : 50 000 z územia Slovenskej socialistickej republiky. Kartografické informácie. Zv. 9. Názvy nesídelných geografických objektov. Stredoslovenský kraj. Spracovali Z. Kolériková, M. Majtán. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie, 1977. 180 s. + 1 príloha.

Geografické názvoslovie Základnej mapy ČSSR 1 : 50 000 z územia Slovenskej socialistickej republiky. Kartografické informácie. Zv. 10. Názvy nesídelných geografických objektov. Západoslovenský kraj. Spracovali Z. Kolériková, M. Majtán. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie, 1979. 124 s. + 1 príloha.

Geografické názvoslovie Základnej mapy ČSSR 1 : 50 000 z územia Slovenskej socialistickej republiky. Kartografické informácie. Zv. 11. Názvy sídelných geografických objektov. Spracovali Z. Kolériková, M. Majtán. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie, 1981. 168 s. + 1 príloha.

Geografické názvy okresu ... Geografické názvoslovné zoznamy OSN – ČSSR. Zv. A 9. Spracovali Z. Kolériková, M. Majtán. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie, 1988.

http://www.arcgeo.sk/ (mapy Slovenska)

http://www.sopsr.sk/vodopady/ (slovenské vodopády)

http://www.ssj.sk/ (slovenské jaskyne)

Hydrografický číselník tokov na Slovensku. Bratislava : Vodorozvoj, 1971.

Hydrologické poměry Československé socialistické republiky. Sv. 1. Texty. Praha : Hydrometeorologický ústav, 1965. 414 s.

HYNIE, O. 1963. *Hydrologie ČSSR. Minerální vody*. Praha : ČSAV, 1963.

CHMELÁR, V. a kol. 1998. *Vodárenská nádrž Turček*. Žilina : ELECTA, 1998. 101 s. ISBN 80-88689-07-4.

LUTTERER, I. - MAJTÁN, M. - ŠRÁMEK, R. 1982. *Zeměpisná jména Československa. Slovník vybraných zeměpisných jmen s výkladem jejich původu a historického vývoje*. Praha : Mladá fronta, 1982. 376 s.

LUTTERER, I. - KROPÁČEK, L. - HUŇÁČEK, V. 1976. *Původ zeměpisných jmen. Etymologický slovník 1000 vlastních jmen zemí, měst a přírodních objektů z celého světa*. Praha : Mladá fronta, 1976. 304 s.

MAJTÁN, M. 1998. *Názvy obcí Slovenskej republiky*. Vývin v rokoch 1773 – 1997. Bratislava : Veda, 1998. 600 s.

Historické pramene:

A Balassa család levéltára (1193 – 1526). Ed. A. Fekete Nagy – I. Borsa, Budapest : Akadémiai kiadó, 1990. 273 s.

A Justh család levéltára (1274 – 1525). Ed. I. Borsa, Budapest : Akadémiai kiadó, 1991. 322 s.

A Nagymihályi és Sztáray gróf Sztáray család oklevéltára I. – II. Ed. G. Nagy, Budapest, 1887 – 1889.

A podmanini Podmaniczky-család oklevéltára I (1351 – 1510). Ed. I. Lukinich, Budapest, 1937.

A Szent-Ivány család levéltára (1230 – 1525). Ed. E. Mályusz – I. Borsa, Budapest : Akadémiai kiadó, 1988.

A Tomaj nemzetségbeli Losonczi Bánffy család története. Oklevéltár I. (1214 – 1457). Ed. E. Varjú, Budapest : Hornyánszky Viktor könyvnyomdája, 1908. 711 s.

Anjou-kori oklevéltár I.- . Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia. Ed. L. Blazovich, Budapest – Szeged, 1991- -

Anjou-kori oklevéltár I.- . Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia. Ed. Gy. Kristó et al., Budapest – Szeged, 1990 -.

Archív zemianskeho rodu z Okoličného. Ed. A. Húščava, Bratislava : Slovenská akadémia vied a umení, 1943. 188 s.

BAKÁCS, I. 1971. *Hont vármegye Mohács előtt*. Budapest : Akadémiai kiadó, 1971, 479 s.

BARTHOLOMAEIDES, L. 1806-1808. *Inclyti superioris Ungariae comitatus Gömöriensis notitia historico-geographico-statistica*. Leutschoviae, 1806-1808. 784 s.

BEL, M. 1735-1742. *Notitiae Hungariae Novae geographico-historica etc*. T. 1.-4. Wiennae, Austriae, 1735-1742.

BEŇKO, J. 1970. Osídlenie severného Spiša do polovice 14. storočia. In: *Historické štúdie*, XV, 1970.

BEŇKO, J. 1985. *Osídlenie severného Slovenska*. Košice : Východoslovenské vydavateľstvo, 1985. 316 s.

BEŇKO, J. 1996. *Starý Turiec*. Martin : Osveta, 1996. 279 s. ISBN 80-217-0366-00.

Codex diplomaticus Arpadianus continuatus. I. - XII. Ed. G. Wenzel, Pest, 1860 – 1874.

Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae. Tomus I. (805 – 1235) Ed. R. Marsina. Bratislava : Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1971. 472 s. + 32 s. prílohy.

Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae. Tomus II. (1235 – 1260). Ed. R. Marsina. Bratislava : Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1987. 640 s. + 32 s. prílohy.

Codex diplomaticus Hungariae Andegavensis I. – VII. Ed. I. Nagy – Gy. Tasnádi Nagy, Budapest 1878 – 1920.

Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis, T. I.-X. Ed. G. Fejér, Budae, 1829-1841.

Codex diplomaticus patrius I. – VIII. Ed. A. Ipoly – E. Nagy – D. Véghely, Györ – Budapest, 1865 – 1891.

Comitatus Liptoviensis : *Mapa Liptovskej stolice*. Ed. K. FERSCHIN, 1780-1790. Odpis uložený v archíve Liptovského múzea v Ružomberku.

CSÁNKI, D. 1890. *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában I.* Budapest, 1890.

CSÁNKI, D. 1897. *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában III*. Budapest, 1897.

CSÁNKI, D. 1913. *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában IV*. Budapest, 1913.

ČAPLOVIČ, P. 1987. *Orava v praveku, vo včasnej dobe dejinnej a na začiatku stredoveku.* Martin : Vydavateľstvo Osveta, 1987. 260 s.

DISCHKA, A. 1860. *Rosenberg im Ungarn Distrikt Presoburger*. *Comitat Liptau*. *Seueramt Rosenberg*. Indikačné mapy uložené na Katastrálnom úrade v Ružomberku.

FEKETE NAGY, A. 1941. *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában. IV., Trencsén vármegye*. Budapest, 1941.

GYÖRFFY, GY. 1963. *Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I.* Budapest : Akadémiai kiadó, 1966. 907 s.

GYÖRFFY, GY. 1987. *Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza III.*. Budapest : Akadémiai kiadó, 1987. 564 s.

GYÖRFFY, GY. 1998. *Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza IV*. Budapest : Akadémiai kiadó, 1998. 714 s.

Hazai oklevéltár. Ed. I. Nagy, F. Deák, Gy. Nagy. Budapest, 1879.

HEVESI, G. 1976. *Parvus atlas Hungariae. Vienae 1689.* München, 1976, 52 s.

HORVÁTH, S. 1902. *A Liptói és Turóczi registrum*. Budapest : Kiadja a Magyar történelmi társulat, 1902. 191 s.

HUNFALVY, J. 1864-1865. *A magyar birodalom természeti viszonyinak leirása*. CS. 1-3. Pest, 1864-1865.

ILA, B. 1944-1969. *Gömör megye*. Zv. 1-4. Budapest : Akadémiai Kiadó, 1944-1969.

JANŠÁK, Š. 1938. *Staré osídlenie Slovenska (Dolný Hron a Ipeľ v praveku).* Turčiansky Sv. Martin : Matica slovenská, 1938. 177 s.

JERŠOVÁ, M. 1957. Z dejín rybárstva a rybnikárstva na Slovensku. In: *Historické štúdie III.*, Bratislava : Vydavateľstvo SAV, 1957, s. 157-171.

KAVULJAK, A. 1955. *Historický miestopis Oravy*. Bratislava : Vydavateľstvo SAV, 1955. 308 s.

KLEIN, B. 2003. *Významné mestá Slovenska na tajných mapách 18. storočia*. Bratislava : VEDA, 2003, 160 s., 11 máp + klad listov v samostatnej prílohe. ISBN 80-224-0668-6.

KORABINSZKY, J. M. 1786. *Atlas Regni Hungariae portatilis*. Wien, 1786.

KRIŽKO, P. 1884. Háj a jeho páni. In: *Slovenské pohľady*, 4, 1884, s. 531-571.

KRIŽKO, P. 1890. Turčianske, čiže Štubnianske Teplice. In: *Slovenské pohľady*, 10, 1890, s. 372-377, 435-442, 476-480, 534-542, 580-586.

KRIŽKO, P. 1892. Slovenské miestne názvy. In: *Slovenské pohľady*, XII, 1892.

KRIŽKO, P. 1898. Veľká Mútna a jej páni. In: *Slovenské pohľady*, 18, 1898, s. 162-167, 209-218, 257-265, 336-347.

KUČERA, V. 1923. *Minerální prameny a lázně na Slovensku*. Praha, 1923.

KVIETOK, L. 1943. *Zemepis Horehronia*. Banská Bystrica, 1943.

LADÓ, J. 1972. *Magyar utónévkönyv*. 2. vyd. Budapest : Akadémiai Kiadó, 1972. 260 s.

LICHARD, D. 1871. Z topografie Malých Karpatov. In: *Letopis Matice slovenskej*, zv. II, 8, 1871, s. 36-46.

LIPSZKY DE SEDLICSNA, J. 1806. *Mappa generalis regni Hungariae*. Budapest, 1806 (ftk. v Jazykovednom ústave Ľ. Štúra SAV).

LIPSZKY DE SEDLICSNA, J. 1808. *Repertitorium locorum objectorumque in XII tabulis mappae regnorum Hungariae, Slavoniae, Croatiae et confiniorum militarium occurrentium. Secundum varias in his provinciis usu receptas denominationes*. Budae, 1808.

Liptó vármegye (*comitatus Liptoviensis*). Ed. J. Hraczky, 1801. Odpis uložený v archíve Liptovského múzea v Ružomberku.

Liptó Vármegye. Comitatus Liptoviensis. Ed. D. Görög, 1811. Odpis uložený v archíve Liptovského múzea v Ružomberku.

Listiny mesta Prievidze. In: *Letopis Matice slovenskej*. Zost. F. V. Sasinek. Roč. 12., zv. 1. Turčiansky Sv. Martin, 1875.

Magyar országos levéltár Budapest, Diplomatikai levéltár (zbierka mikrofilmov v Slovenskom národnom archíve v Bratislave)

MATTER, R. 1927. *Kysucký dejepis*. Žilina : Považské noviny, 1927.

MELICH, J. 1925-1929. *A honfoglaláskori Magyaország*. Budapest, 1925-1929 (A magyar nyelvtudomány kézikönyve I/6)

Mesto Banská Bystrica. Katalóg administratívnych a súdnych písomností (1020) 1255 - 1536. I. diel. Ed. C. Matulay, Bratislava, 1980.

MÉSZÁROS, K. 1850. *A magyarországi oroszok története*. Pest, 1850.

MÉSZÁROS, K. 1861. *Ungvár története*. Pest, 1861.

MIŠÍK, Š. 1898. Niektoré slovenské miestopisné názvy vo Spiši. In: *Sborník Museálnej slovenskej spoločnosti*, 3, 1898, s. 17.

Monumenta ecclesiae Strigoniensis I. Ed. F. Knauz, Strigonii, 1874.

Monumenta ecclesiae Strigoniensis II. Ed. F. Knauz, Strigonii, 1882.

Monumenta ecclesiae Strigoniensis III. Ed. L. C. Dedek, Strigonii, 1924.

NEHRING, K. 1975. *Comitatus Barsiensis*. Lieferung 4. München, 1975.

NEHRING, K. 1976. *Comitatus Arvensis*. Lieferung 5. München, 1976.

NEHRING, K. 1977. *Comitatus Abaujvariensis et Tornensis*. Lieferung 7. München, 1977.

NEHRING, K. 1978. *Comitatus Honthensis*. Lieferung 9. München, 1978.

NEHRING, K. 1981. *Comitatus Gemeriensis*. Lieferung 12. München, 1981.

NEHRING, K. 1981. *Comitatus Zempliniensis*. Lieferung 13. München, 1981.

Nyitra vármegye monografiája. A Magyarország vármegyéi és városai állandó munkatársainak bizottsága felügyelete alatt irta a Nyitramegyei helyi munkatársak bizottsága. 34 műmelléklettel, ezek között 4 szinsekép, 3 térkép, 7 fénynyomat, 20 autotipia, továbbá 345 szövegképpel és teljes név-és tárgymutatóval. Budapest, 1898.

PESTHY, F. 1865. *Magyarország helységnévtára*. Odpis topografických listín uložený pod signatúrou D 548 v archíve Liptovského múzea v Ružomberku.

PRAVDA, J. 2003. *Stručný lexikón kartografie*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 2003. 234 s.

PRIKRYL, Ľ. V. 1977. *Vývoj mapového zobrazovania Slovenska*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1977. 481 s.

RATKOŠ, P. 1947. Doplnok k liptovskému diplomatáru. In: *Historický sborník 5.*, 1947.

RATKOŠ, P. 1947. Výsadné a chotárne listiny Kráľovskej Boce. In: *Historický sborník 5.*, 1947.

REBRO, A. 1983. *S Matejom Belom o kúpeľoch a minerálnych vodách*. 1. vyd. Bratislava : Alfa, 1983. 209 s.

Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae. T. 1. (1301 – 1314). Ed. V. Sedlák. Bratislava : Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1980. 654 s.

Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae. T. 2. (1315 – 1323; 1987). Ed. V. Sedlák. Bratislava : Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1987. 636 s.

Regesta regum stirpis Arpadianae critico-diplomatica. I. – II. Ed. I. Szentpétery, I. Borsa, Budapest, 1923 - 1987.

Sborník Fr. Pestyho Helységnévtára – Seznam osad v Uhrách z r. 1864-65 jako pramen historicko-demografických údajů o slovenských a karpatoruských osadách. Ed. A. Petrov. Praha : ČAVU, 1927.

Series parociarum et parochorum archi.dioecesis Strigoniensis. Ed. L. Némethy. Strigonii, 1894.

STANISLAV, J. 1999. *Slovenský juh v stredoveku*. Zv. 1. 2. vydanie. Bratislava : Národné literárne centrum, 1999. 485 s. ISBN 80-88878-49-7.

STANISLAV, J. 2004. *Slovenský juh v stredoveku*. Zv. 2. 2. vydanie. Bratislava : Literárne informačné centrum, 2004. 533 s. + 26 máp. ISBN 80-88878-89-6.

SZENTPÉTERY, I. 1937. *Scriptores rerum Hungaricarum I*. Budapestini, 1937.

SERÉDI J. 1938. *Emlékkönyv Szent István király halálának kilencszázadik évfordulóján*. I.-III. Budapest, 1938.

ŠIKURA, J. Š. 1944. *Miestopisné dejiny Turca*. Bratislava : Slovenská akadémia vied a umení, 1944. 162 s.

ŠMILAUER, V. 1932. *Vodopis starého Slovenska*. Praha – Bratislava : Nákladem Učené společnosti Šafaříkovy, 1932. 564 s. + 3 s. príloha.

TÓTH, V. P. 1864. Mená riek, hôr, obcí atď. In: *Sokol*, 3, 1864, s. 378 n., 458 n.

Turóc megye kialakulása. Ed. E. Mályusz, Budapest : Budavári Tudományos társaság, 1922. 196 s.

ULIČNÝ, F. 1964. Vývin feudálneho panstva Sztárayovcov na východnom Slovensku od 13. do 15. storočia. In: *Sborník FF UK v Bratislave, XV., Historica*, 1964, s. 139-147.

ULIČNÝ, F. 1983. Dejiny osídlenia Liptova do konca 16. storočia (1. časť). In: *Liptov, 7*, 1983, s. 39-90.

ULIČNÝ, F. 1985. Dejiny osídlenia Liptova do konca 16. storočia (2. časť). In: *Liptov, 8*, 1985, s. 133-208.

ULIČNÝ, F. 1987. Dejiny osídlenia Liptova do konca 16. storočia (3. časť). In: *Liptov, 9*, 1987, s. 61-150.

ULIČNÝ, F. 1990. *Dejiny osídlenia Šariša.* Košice, 1990.

ULIČNÝ, F. 1995. Dejiny osídlenia Užskej župy. In.: *Acta Facultatis philosophicae Universitatis Šafarikianae. Monographia, 12*. Prešov, 1995. 351 s.

ULIČNÝ, F. 2001. *Dejiny osídlenia Zemplínskej župy.* Michalovce, 2001.

Urbáre feudálnych panstiev na Slovensku I. Ed. M. Kušík - R. Marsina, Bratislava : Vydavateľstvo SAV, 1959a. 572 s.

Urbáre feudálnych panstiev na Slovensku II. Ed. M. Kušík - R. Marsina, Bratislava : Vydavateľstvo SAV, 1959b. 599 s.

VARSIK, B. 1964-1977. *Osídlenie Košickej kotliny*. Zv. 1-3. Bratislava : Veda, vydavateľstvo SAV, 1964-1977.

VARSIK, B. 1984. *Z osídlenia západného a stredného Slovenska v stredoveku*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1984. 256 s.

VARSIK, B. 1988. *Otázky vzniku a vývinu slovenského zemianstva*. Bratislava : Veda, 1988.

VARSIK, B. 1989. *Slovanské (slovenské) názvy riek na Slovensku a ich prevzatie Maďarmi v 10.–12. storočí*. 1. vyd. Bratislava : Veda 1989. 184 s. ISBN 80-224-0163-3.

Výsady miest a mestečiek na Slovensku I. (1238 - 1350). Ed. Ľ. Juck, Bratislava : Veda, 1984. 196 s.

ZÁBORSKÝ, J. 1864. Listina potvrdzovacia v pôvodnom znení. In: *Sokol*, III, 1864, s. 176-177.

Zichy és Vásonkeöi gróf Zichy család okmánytára I. – IV. Ed. I. Nagy, I. Nagy, D. Véghely. Budapest, 1871-1888.

Zsigmondkori oklevéltár I. Ed. E. Mályusz, Budapest : Akadémiai kiadó, 1951. 795 s.

Zsigmondkori oklevéltár II. Ed. E. Mályusz, Budapest : Magyar országos levéltár, 1958. 658 s.

Zsigmondkori oklevéltár III. Ed. E. Máluysz, I. Borsa, Budapest : Akadémiai kiadó, 1993. 869 s.

Zsigmondkori oklevéltár IV. Ed. E. Máluysz , I. Borsa, Budapest : Akadémiai kiadó, 1994.

Zsigmondkori oklevéltár V. ed. I. Borsa, Budapest : Akadémiai kiadó, 1997.

Zsigmondkori oklevéltár VI. ed. I. Borsa, Budapest : Magyar országos levéltár, 1999. 819 s.

Zsigmondkori oklevéltár VII. ed. I. Borsa, Budapest : Magyar országos levéltár, 2001. 726 s.

Zsigmondkori oklevéltár VIII. Ed. I. Borsa - N. C. Tóth, Budapest : Magyar országos levéltár, 2003.

ŽUDEL, J. 1997. Miestne názvy na Lazarovej mape Uhorska so zreteľom na územie Slovenska. In: *Slovenská archivistika*, 32, 1997, s. 48-59.

Záver

Výskum a spracovanie hydronymie čiastkových povodí Slovenska predstavuje časti z celkovej mozaiky, ktorú sme nazvali Hydronymia Slovaciae. Celkový výsledok projektu bude závisieť od serióznosti a nasadenia výskumníkov a od jednotného prístupu v čiastkových výstupoch. Cieľom tejto metodiky je teda zjednotiť zásady, ktoré by mali dodržiavať všetci autori monografií.

Na záver je preto vhodné zopakovať, čo je záväzné pre všetkých autorov pri výskume hydronymie. Základnou (a záväznou) mapou pre výskum hydronymie je Vodohospodárska mapa ČSSR/ČSFR resp. SR v mierke 1 : 50 000. Základnú excerpciu hydroným povodia urobíme z vodohospodárskej mapy, z publikácií *Hydrologické poměry Československé socialistické republiky, Hydrografický číselník tokov na Slovensku,* z katastrálnych máp jednotlivých obcí, publikácií *Geografické názvy okresu...* a *Geografické názvoslovie Základnej mapy ČSSR 1 : 50 000 z územia Slovenskej socialistickej republiky*, zv. 8-10. Z týchto prameňov získame názvy tečúcich i stojatých vôd, prameňov ale aj množstvo terénnych názvov, ktoré motivovali podobu hydroným.

Doklady na historické názvy osád, ktoré motivovali pomenovania vôd vo svojom okolí, získame z publikácie M. Majtána *Názvy obcí Slovenskej republiky*, z *Vlastivedného slovníka obcí na Slovensku* a zbierok historických listín – *Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae* a *Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae*.

Hydronymia Slovaciae predstavuje významný krok v slovenskej onomastike, vo výskume národných dejín a určite prispeje k posunutiu vedy aj v slovanskom a európskom kontexte.

Výskum hydronymie je do určitej miery dobrodružstvom. Dobrodružstvom, ktoré láka a, tak ako sme v úvode uviedli citát V. Šmilauera, ak toto dobrodružstvo človeka „chytí“, už ho nepustí. Verme, že hydronymia chytí za srdce mnohých ľudí.

Bibliografia k Hydronymii Slovaciae

Onomastické práce slovenské:

ABAFFY, D. – LUKÁČ, M. 1991. *Priehrady a nádrže na Slovensku*. 1. vydanie. Bratislava : ALFA, 1991. 143 s. ISBN 80-05-00926-7.

BÁNIK, T. 2004. Z hydronymie stredného Považia. *Referát prednesený na XVI. slovenskej onomastickej konferencii. (Bratislava 16.-17. 9. 2004)*. V tlači.

BARTKO, L. 1983. O hydronymii v povodí hornej Bodvy. In: *Zborník materiálov z VIII. slovenskej onomastickej konferencie* (Bratislava – Banská Bystrica – Prešov 2.-6. 6. 1980). Red. M. Majtán. Bratislava : Veda, 1983, s. 174-185.

BLICHA, M. 1969. Chotárne názvy zatopených obcí na Ondave pri priehrade Veľká Domaša. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 10, 1969, s. 487-517.

BLICHA, M. 1977. *Dotazník na výskum slovenskej geografickej apelatívnej terminológie*. 1. vyd. Prešov : Pedagogická fakulta v Rešove UPJŠ v Košiciach, 1977. 15. s.

DVONČ, L. 1984. Názvy vodstiev typu Dardanely – Dardanelský prieliv v spisovnej slovenčine. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 25, 1984, s. 299-308.

DVONČ, L. 1987. Dunaj a Danubius. In: *Večerník*, 25. 9. 1987, s. 3.

FRANKO, M. 1997. *Udavské – Laborec – Udava* a ich etymológia. (K 680. výročiu prvej písomnej zmienky o obci Udavské). In: *Humenský kamelot*, 3, 1997, č. 23, s. 5.

GAHÉR, J. 1976. Využitie názvu Nitra v chotárnych názvoch Rudnianskej doliny. In: *Zborník materiálov zo VI. slovenskej onomastickej konferencie* (Nitra 4.-6. apríla 1974). Red. M. Majtán. Bratislava : Veda, 1976, s. 221-222.

HABOVŠTIAK, A. 1998. O názvoch *Orava, Oravica, Oravice*. In: *Slovenský sever*, 8, 1998, č. 2, s. 14.

HAJČÍKOVÁ, M. 1974. *Zoznam vžitých slovenských názvov riek a vodných plôch sveta*. Zv. II. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie, 1974. 24 s.

HLADKÝ, J. 2002. Názvy vodných tokov, prameňov a mokradí v Chránenej krajinnej oblasti Ponitrie a ich štandardizácia. In: *Rosalia. Spravodaj Ochrany prírody Chránenej krajinnej oblasti Ponitrie*. Zv. 16. Ed. M. Ambros. Nitra : Slovenský zväz ochrancov prírody a krajiny, m. o. Tribeč, Regionálne centrum pre poznanie a ochranu biologickej a krajinnej diverzity, Správa Chránenej krajinnej oblasti Ponitrie, 2002, s. 343-250.

HLADKÝ, J. 2002. Príčiny polyonymie v pomenúvaní vodných objektov. In.: *Acta Facultatis Paedagogicae Universitas Tyrnaviensis. Séria A. Philologica*. Zv. 6. Zost. J. Pavlovič. Trnava, Pedagogická fakulta TU 2002, s. 17-24.

HLADKÝ, J. 2003. Názvy vodných objektov v spoločenskej komunikácii. In: *Vlastné meno v komunikácii. 15. slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 15. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Bratislave, 6.-7. septembra 2002*. Zost. P. Žigo a M. Majtán. Bratislava : VEDA, 2003, s. 229-238. ISBN 80-224-0791-7.

HLADKÝ, J. 2004. *Hydronymia povodia Nitry*. 1. vyd. Trnavská univerzita – Pedagogická fakulta : Trnava, 2004. 294 s. ISBN 80-8082-008-2.

HLADKÝ, J. 2004. O etnických vplyvoch na staršiu hydronymiu v Ponitrí. In: *Sto rokov od narodenia Jána Stanislava (odkaz jeho diela a dnešný stav slovenskej slavistiky)*. Ed. J. Doruľa. Bratislava : Slavistický ústav J. Stanislava SAV, Slovenský komitét slavistov, 2004. (V tlači).

HLADKÝ, J. 2004. Význam výskumu štandardizovanej a neštandardizovanej hydronymie. In: *14. medzinárodné kolokvium mladých jazykovedcov*. Nitra : Filozofická fakulta UKF, 2004. (V tlači).

JERŠOVÁ, M. 1957. Z dejín rybárstva a rybnikárstva na Slovensku. In: *Historické štúdie III.*, Bratislava : Vydavateľstvo SAV, 1957, s. 157-171.

KRAJČOVIČ, R. 1980. Z lexiky staršej slovenskej hydronymie v slovanskom kontexte. In: *Slavica Slovaca*, 3, 1980, s. 217-224.

KRAJČOVIČ, R. 1993. Lexika toponymie v Požitaví. In: *Z vývinu slovenskej lexiky*. Zost. R. Kuchar. Bratislava, Veda 1993, s. 57-66.

KRAJČOVIČ, R. 1994. Význam mapovania historickej toponymie. In: *Studia Academica Slovaca*, 23. Prednášky XXX. Letného seminára slovenského jazyka a kultúry. Red. J. Mlacek. Bratislava : Stimul, 1994, s. 119-123.

KRÁLIK, Ľ. 1993. Hydronymia versus zoonymia (o pôvode niektorých zooným). In: *Slovenská reč*, 58, 1993, s. 156-164.

KRŠKO, J. 2002. Mikroštruktúrne vzťahy v onymii. In: *Slovenská reč*, 67, 2002, č. 3, s. 142-152.

KRŠKO, J. 2003. *Hydronymia povodia Turca*. 1. vyd. Banská Bystrica : Univerzita Mateja Bela, Fakulta humanitných vied, 2003. 167 s. ISBN 80-8055-763-2.

KRŠKO, J. 2003. Názvy potokov v Banskej Bystrici a okolí. In: *Bystrický Permon. Banskobystrická revue pre popularizovanie vedy a umenia*. I, 2003, č. 2, s. 8

KRŠKO, J. 2003. Etnické vplyvy na hydronymiu Turca (z hľadiska diachrónie). In: *Vlastné meno v komunikácii. 15. slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 15. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Bratislave, 6.-7. septembra 2002*. Zost. P. Žigo a M. Majtán. Bratislava : VEDA, 2003, s. 211-220. ISBN 80-224-0791-7.

KRŠKO, J. 2003. Sociálny priestor v onymii (Vznik onymických subsystémov – sociálnych toponým). In: *Metodologia badań onomastycznych*. Olsztyn : Ośrodek Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego, 2003, s. 61-70. ISBN 83-87643-73-4.

KRŠKO, J. 2003. Problematika prípravy Hydronymie Slovenska. *Referát prednesený na XIII. ročníku kolokvia mladých jazykovedcov 3.-5. 12. 2003, Modra – Piesok*. V tlači.

KRŠKO, J. 2004. Vplyv nemeckej a valašskej kolonizácie na toponymiu Turca. In: *Slovenčina na začiatku 21. storočia* (Prešov, 5.-7. 3. 2003). Zost. M. Imrichová. Prešov : Prešovská univerzita v Prešove, Fakulta humanitných a prírodných vied, 2004, s. 284-292. ISBN 80-8068-271-2.

KRŠKO, J. 2004. Mikroštruktúrne vzťahy v turčianskej hydronymii. In: *Varia XI. Zborník materiálov z XI. kolokvia mladých jazykovedcov (Spišská Nová Ves, 28. – 30. 11. 2001)*. Zost. M. Šimková. Bratislava : Slovenská jazykovedná spoločnosť pri SAV 2004, s. 119-127. ISBN 80-89037-04-6.

KRŠKO, J. 2004. Projekt spracovania Hydronymie Slovenska. In: *Acta onomastica*, XLV, 2004, Praha : Ústav pro jazyk český AV ČR, s. 18-27. ISBN 80-86496-19-8.

KRŠKO, J. 2004. Čas v hydronymii. *Referát prednesený na konferencii Čas v jazyce a literatuře (Ústí nad Labem, 7.-9. 9. 2004)*. V tlači.

KRŠKO, J. 2004. Motivačné činitele hydronymie z povodia Hrona. *Referát prednesený na XVI. slovenskej onomastickej konferencii. (Bratislava 16.-17. 9. 2004)*. V tlači.

KRŠKO, J. 2004. Metaforické a expresívne vyjadrenie kvality a vzdialenosti v slovenskej toponymii. *Referát prednesený na XIV. ročníku kolokvia mladých jazykovedcov (Nitra – Šintava 8.-10. 12. 2004)*. V tlači.

MACKO, O. 1989. Zásady štandardizovania slovenskej hydronymie. In: *Aktuálne úlohy onomastiky z hľadiska jazykovej politiky a jazykovej kultúry. Zborník príspevkov z 2. československej onomastickej konferencie (6. – 8. mája 1987 v Smoleniciach)*. Zost. M. Majtán. Bratislava, Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1989, s. 52-61.

MACKO, O. – MAJTÁN, M. 1990. *Názvy vodných tokov a vodných plôch SR. Povodie Bodrogu a Tisy*. 1. vyd. Bratislava : Slovenský úrad geodézie a kartografie v Slovenskej kartografii, 1990. 86 s. + mapová príloha.

MÁJEK, M. 1981. Hydronymia katastrálneho územia obce Borský Mikuláš. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 22, 1981, s. 30-35.

MÁJEK, M. 1983. Hydronymia z povodia Myjavy. In: *VIII. slovenská onomastická konferencia. Banská Bystrica – Prešov (Dedinky) 2.–6. júna 1980*. Zost. M. Majtán. Bratislava; Banská Bystrica; Prešov : PF UPJŠ v Prešove, 1983, s. 170-173.

MAJTÁN, M. 1975. Špecifiká heuristického výskumu súčasnej hydronymie. In: *Zborník Pedagogickej fakulty v Nitre*. Zv. 23/1975. Spoločenské vedy – Jazyk a literatúra. Red. Š. Krištof. Bratislava : SPN, 1975, s. 81-86.

MAJTÁN, M. 1975. Poznámky k heuristickému výskumu súčasnej slovenskej hydronymie. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 16, 1975, s. 276-279.

MAJTÁN, M. 1981. Hydronymia a komplexná onomastická interpretácia. In: *Četra jugoslovanska onomastična konferenca (Portorož, 14.-17. óktóbra 1981)*. Red. J. Jakopi. Ljubljana, SAZU 1981, s. 119-121.

MAJTÁN, M. 1982. Riečne názvy slov. *Krupinica*, slovin. *Ljubljanica*. In: *Onomastica Jugoslavica*, 9, 1982, s. 61-65.

MAJTÁN, M. 1982. Súčasná slovenská hydronymia. In: *Studia Academica Slovaca*. 11. Red. J. Mistrík. Bratislava : Alfa, 1982, s. 279-288.

MAJTÁN, M. 1983. Oravská hydronymia na mapách 16.-19. storočia. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV (Zpravodaj Místopisné komise ČSAV)*, 24, 1983, s. 553-558.

MAJTÁN, M. 1983. Pracovná porada o spracúvaní hydronymie. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV (Zpravodaj Místopisné komise ČSAV)*, 24, 1983, s. 445-447.

MAJTÁN, M. 1984. Slovenské geografické názvoslovie v Belových Notíciách. In: *Matej Bel a Bratislava. Zborník statí zo seminára venovaného 300 výročiu narodenia Mateja Bela*. Red. F. Kalesný. Bratislava : Mestský dom kultúry a osvety v Bratislave, 1984, s. 28-37.

MAJTÁN, M. - RYMUT, K. 1985. *Hydronimia dorzecza Orawy*. Wrocław – Warszawa – Kraków – Łódź : Wydawnictwo PAN, 1985. 141 s.

MAJTÁN, M. 1985. Projekt a zásady spracovania Hydronymie Slovenska. In: *Zápisník slovenského jazykovedca*, 4, 1985, č. 2, s. 15-17.

MAJTÁN, M. 1986. Projekt a zásady spracovania Hydronymie Slovenska. In: *Úvod do onomastiky*. Red. M. Blicha - M. Majtán. Košice : Rektorát UPJŠ, 1986, s. 131-139.

MAJTÁN, M. 1987. Slovenská hydronymia v slovanskom kontexte. In: *Zápisník slovenského jazykovedca, 6,* 1987, č. 1, s. 14-16.

MAJTÁN, M. 1987. Štruktúrne typy slovenskej hydronymie. In: *Zápisník slovenského jazykovedca, 6,* 1987, č. 4, s. 16-18.

MAJTÁN, M. 1988. Slowakische Hydronymie im slawistischen Kontakt. In: *X. meždunaroden kongres na slavistike. Reziume na dokladite. Sofija, 14.-22. sentemvri 1988 g*. Sofija : Izdavatelstvo na Bălgarskata akademija na naukite, 1988, s. 182.

MAJTÁN, M. 1988. Slovenská hydronymia v slovanskom kontexte. In: *Československá slavistika 1988. Lingvistika, historie*. Pripravil Československý komitét slavistov. Red. J. Petr. Praha : Academia, 1988, s. 15-23.

MAJTÁN, M. 1989. Štruktúrne typy slovenskej hydronymie. In: *Hydronimia Słowiańska. Materialy z IX. konferencji Komisji Onomastyki Słowiańskiej przy Międzynarodowym Komitece Slawistów Mogilany 16.-18. XI. 1986 r*. Red. K. Rymut. Warszawa – Wroclaw – Kraków – Gdańsk – Łodź, 1989, s. 177-184.

MAJTÁN, M. 1992. Kalná nad Hronom, Kalnica, Kalník... In: *Nedeľná Pravda*, 1, 1992, č. 36, s. 6.

MAJTÁN, M. 1996. Hydronymia povodia Popradu. (Základná charakteristika). In: *Hydronimia słowiańska*, Tom II., Materiały z międzynarodowej konferencji hydronimicznej, Mogilany, 20.-24. IX. 1994 r. Pod redakcią K. Rymuta. Kraków : Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1996, s. 47-50.

MAJTÁN, M. 1996. *Z lexiky slovenskej toponymie*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1996. 191 s. ISBN 80-224-0480-2.

MAJTÁN, M. 1997. Slovenská toponymia v najstarších atlasoch Uhorska. In: *Historické mapy. Zborník z vedeckej konferencie*. Red. M. Kováčová. Bratislava : Kartografická spoločnosť Slovenskej republiky v spolupráci so Slovenským národným archívom, Geodetickým a kartografickým ústavom Bratislava a katedrou mapovania a pozemkových úprav SvF STU v Bratislave, 1997, s. 89-94.

MAJTÁN, M. 1997. Zložené slovanské osobné mená v slovenskej toponymii. Materiálom doplnené znenie referátu na XII. medzinárodný kongres slavistov. In: *Onomastica*, XLII, 1997, s. 95-128. PL ISSN 0078-4648.

MAJTÁN, M. - RYMUT, K. 1998. *Gewässernamen im Flussgebiet des Dunajec. (Nazwy wodne dorzecza Dunajca)*. Hydronymia Europaea. Tom 13. Hrsg. Von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1998. 516 s.

MAJTÁN, M. 1998. Ján Stanislav o hydronyme *Rabica* (*Répce*). In: *Zborník Filozofickej fakulty Univerzity Komenského. Philologica*. 49. Red. P. Žigo. Bratislava : Univerzita Komenského, 1998, s. 67-68.

MAJTÁN, M. - ŽIGO, P. 1999. *Hydronymia povodia Ipľa*. 1. vyd. Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV; Bratislava : Filozofická fakulta UK, 1999. 116 s. ISBN 80-88870-12-7.

MAJTÁN, M. 2001. Sitno (Etzelberg) – Sitno. In: *Slovenská reč*, 66, 2001, č. 3, s. 147-152.

MAJTÁNOVÁ, M. 1987. Slová *kúpeľ, lázeň* a *teplice* v starej slovenčine. In: *Balneologický spravodajca 1987. Balneohistoria Slovaca*. 26, Bratislava : Alfa, 1987, s. 82-90.

MARTINKA, J. 1941. Pôvod a význam mena rieky Hornád. In: *Linguistica Slovaca*, 3, 1941, s. 89-102.

MATEJČÍK, J. 1997. Z hydronymie Novohradu (historicko-geograficko-lingvistický opis). In: *Acta onomastica*, roč. XXXVIII. Red. Libuše Olivová-Nezbedová. Praha : Ústav pro jazyk český SAV, 1997, s. 32-42.

MAZÚR, S. 1973. Podiel antroponým na tvorbe hydroným Prešovského okresu. In: *IV. slovenská onomastická konferencia (Bratislava 9.-10. novembra 1971)*. Zborník materiálov. Red. M. Majtán. Bratislava : Vydavateľstvo SAV, 1973, s. 129-134.

NEMČOKOVÁ, O. 1986. Ako vznikali názvy vodných tokov? In: *Smer*, 21. 2. 1986, s. 3.

NEMČOKOVÁ, O. 1987. Hydronymum *Bystrica*, hlavný doklad pôvodného slovenského osídlenia. In: *IX. slovenská onomastická konferencia (Nitra 26.-28. júna 1985). Zborník referátov*. Zost. M. Majtán. Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1987, s. 66-68.

NEMČOKOVÁ, O. 1988. *Hydronymia povodia horného Hrona*. Rukopis kandidátskej dizertačnej práce. Banská Bystrica : Pedagogická fakulta v Banskej Bystrici, 1988. 219 s.

NEMČOKOVÁ, O. 1993. Strukturelle Typen der Hydronyme Im Flussgebiet der Oberer Hron. In: *Onymische Systeme. Zusammenfassungen der Beiträge an der III. Tschechischen onomastischen Konferenz und an dem V. Seminar „Onomastik und Schule“ (12.-14. 1. 1993 in Hradec Králové)*. Red. V. Koblížek, Hradec Králové : Pädagogische Hochschule, 1993, s. 138.

NEMČOKOVÁ, O. 1995. Štruktúrne typy hydroným v povodí horného Hrona. In: *Seminář Onymické systémy v regionech. Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola“, konaného 12. 14. ledna 1993 v Hradci Králové*. Zost. R. Šrámek, J. Bartůňková, V. Koblížek. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995, s. 189-193. ISBN 80-7041-349-2.

ONDREJOVIČ, S. 2001. O výslovnosti pomenovania rieky Tisy. In: *Slovenská reč*, 66, 2001, s. 63.

ONDRUŠ, Š. 1972. Je pomenovanie rieky Váh slovenské? In: *Slovenská reč*, 37, 1972, s. 257-263.

ONDRUŠ, Š. 1974. Ešte o rieke Dudváh. In: *Slovenská reč*, 39, 1974, s. 225-229.

ONDRUŠ, Š. 1975. Pôvod mena Choč a rieky Orava. In: *Slovenská reč*, 40, 1975, s. 342-352.

ONDRUŠ, Š. 1975. Ešte raz o pôvode pomenovania rieky Váh. In: *Slovenská reč*, 40, 1975, s. 27-40.

ONDRUŠ, Š. 1975. Ešte o mene rieky Dudváh. In: *Slovenská reč*, 40, 1975, s. 225-229.

ONDRUŠ, Š. 1976. Autochtónnosť slovenských zemepisných názvov. *Dukla, Dykula, Choč, Koč, Kýčera, Váh*. In: *Zborník Pedagogickej fakulty v Prešove Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach*. Roč. 12, Zv. 3. Slavistika. V. Zasadanie Medzinárodnej komisie pre slovanskú onomastiku a V. slovenská onomastická konferencia (Prešov 3.-7. mája 1972). Zborník materiálov. Red. M. Blicha – M. Majtán. Bratislava : SPN, 1976, s. 141-154.

ONDRUŠ, Š. 1979. Slovenské rieky – pôvod mien. In: *Studia Academica Slovaca*. 8. Red. J. Mistrík. Bratislava : Alfa, 1979, s. 267-287.

ONDRUŠ, Š. 1985. Meno rieky Poprad je slovansko-slovenské. In: *Slovenská reč*, 50, 1985, s. 102-109.

ONDRUŠ, Š. 1985. Slovenské rieky. In: *Slovakistické štúdie*. Red. J. Mistrík. Martin : Matica slovenská 1985, s. 269-275.

ONDRUŠ, Š. 1985. Ida, Ipeľ, Iža. In: *Nové slovo*, 27, 1985, č. 44, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1985. Orava, riava, Rimava. In: *Nové slovo*, 27, 1985, č. 51, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Meno rieky Hornád je slovansko-slovenské. In: *Slovenská reč*, 51, 1986, s. 234-240.

ONDRUŠ, Š. 1986. More, Morava, murava. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 3, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Sihla a sihoť. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 8, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Deregľa a driek. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 10, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Váh a Uh. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 13, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Váh, váha, vahan. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 15, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Vltava a Latorica. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 16, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Labe a Laborec. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 17, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Poprad. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 20, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Hornád. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 22, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Chocholná a Kokava. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 25, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Nitra. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 26, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Balaton a Pleso. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 47, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1986. Pleš a Piliš, Spiš a Sepeš. In: *Nové slovo*, 28, 1986, č. 48, s. 16.

ONDRUŠ, Š. 1991. Ešte raz o pôvode názvu tatranskej rieky Poprad. (Akademikovi B. Vidoeskému na sedemdesiatku). In: *Slovenská reč*, 56, 1991, s. 229-232.

ONDRUŠ, Š. 1992. Slovenská Blava a chorvátska Mlava. In: *Koridor*, 27. 6. 1992, s. 3.

ONDRUŠ, Š. 1992. Morava – Murava – Muráň. In: *Koridor*, 4. 7. 1992, s. 3.

ONDRUŠ, Š. 1992. Vihorlat – Visla – Vitoša. In: *Koridor*, 18. 7. 1992, s. 3.

ONDRUŠ, Š. 1992. Trnavská Modranka a Parna. In: *Koridor*, 1. 8. 1992, s. 3.

ONDRUŠ, Š. 1992. Nitra. In: *Koridor*, 4. 9. 1992, s. 6.

ONDRUŠ, Š. 1994. Genetická väzba medzi slovami *moľva* a *múľ*. In: *Slovenská reč*, 59, 1994, s. 90-94.

ONDRUŠ, Š. 1995. Pôvod hydronyma *Gidra*. In: *Slovenská reč*, 60, 1995, s. 162-165.

ONDRUŠ, Š. 1995. Slovenské *Voderady*, východoslovenské *Oderady* a etymológia slova *vôdor*. In: *Slovenská reč*, 60, 1995, s. 162-165.

ONDRUŠ, Š. 1996. Bodrog a východoslovenská Mezopotámia. In: *Slovenské pohľady na literatúru, umenie a život*, 4 + 112, 1996, č. 2, s. 117-123; č. 3, s. 123-128; č. 4, s. 113-118; č. 5, s. 114-120.

ONDRUŠ, Š. 1997. Rieky východného Slovenska. In: *Studia Academica Slovaca*, 26. Prednášky XXXIII. Letného seminára slovenského jazyka a kultúry. Red. J. Mlacek. Bratislava : Stimul, 1997, s. 118-126.

ONDRUŠ, Š. 1997. Z historickej hydronymie a toponymie juhozápadného Slovenska. In: *Zborník Filozofickej fakulty Univerzity Komenského. Philologica*. 45. Red. P. Žigo et al. Bratislava : Univerzita Komenského, 1997, s. 215-221.

ONDRUŠ, Š. 1998. Podľa čoho majú meno rieky *Hornád* a *Hron*? In: *Slovenské pohľady na literatúru, umenie a život*, 4 + 114, 1998, č. 7-8, s. 284-288.

ONDRUŠ, Š. 1999. Morava, Moravany, Moravce, Zamarovce. In: *Slovenské pohľady na literatúru, umenie a život*, 4 + 115, 1999, č. 10, s. 129-135.

ONDRUŠ, Š. 2000. Slovak Hydronymy. In: *Slovaks in the central Danubian region in the 5th to 11th century*. Zborník z vedeckej konferencie. Zost. M. Kučera. Bratislava : Slovenské národné múzeum, 2000, s. 185-215.

ONDRUŠ, Š. 2000. *Odtajnené trezory slov*. Zv. 1. 1. vyd. Martin : Vydavateľstvo Matice slovenskej, 2000. 240 s. ISBN 80-7090-530-1.

ONDRUŠ, Š. 2002. *Odtajnené trezory slov*. Zv. 2. 1. vyd. Martin : Vydavateľstvo Matice slovenskej, 2002. 226 s. ISBN 80-7090-659-6.

ONDRUŠ, Š. 2002. *Odtajnené trezory slov*. Zv. 3. 1. vyd. Martin : Vydavateľstvo Matice slovenskej, 2004. 232 s. ISBN 80-7090-762-2.

PALKOVIČ, K. 1984. Príspevok Mateja Bela k slovenskej onomastike. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV (Zpravodaj Místopisné komise ČSAV)*, 25, 1984, s. 491-493.

PALKOVIČ, K. 1989. Štefan Mišík o pôvode názvu *Váh*. In: *Slovenská reč*, 54, 1989, s. 352-353.

PALKOVIČ, K. 1989. Velické pleso. In: *Kultúra slova*, 23, 1989, s. 248-249.

POVAŽAJ, M. 2000. Názvy vodopádov na Slovensku a ich štandardizácia. In: *Vlastné mená v jazyku a spoločnosti. Zborník referátov zo 14. slovenskej onomastickej konferencie, Banská Bystrica 6.-8. 7. 2000*. Zost. J. Krško - M. Majtán. Bratislava – Banská Bystrica : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV – Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2000, s. 273-279. ISBN 80-8055-429-3.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1991. Základné typy názvov z povodia Slanej. In: *Zborník Pedagogickej fakulty v Prešove Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach*. Roč. 26., zv. 3. Slavistika (jazykoveda). Red. Z. Stanislavová et al. Bratislava : SPN, 1991, s. 101-109.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1992. *Hydronymia slovenskej časti povodia Slanej*. Autoreferát dizertácie na získanie vedeckej hodnosti kandidáta filologických vied. Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1992. 28 s.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1992. *Hydronymia slovenskej časti povodia Slanej (dizertačná práca)*. Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1992. 200 s.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1993. Zum Motivationssysteme der Hydronymie aus dem Wassereinzogsgebiet der Slaná. In: *Onymische Systeme. Zusammenfassungen der Beiträge an der III. Tschechischen onomastischen Konferenz und an dem V. Seminar „Onomastik und Schule“ (12.-14. 1. 1993 in Hradec Králové)*. Red. V. Koblížek, Hradec Králové : Pädagogische Hochschule, 1993, s. 138.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1994. Odraz etnicity v stavbe hydroným v bilingválnej oblasti povodia Slanej. In: *Jazyková a mimojazyková stránka vlastných mien. Zborník referátov z XI. slovenskej onomastickej konferencie (Nitra 19.-20. mája 1994)*. Red. E. Krošláková. Bratislava – Nitra : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV – Vysoká škola pedagogická, 1994, s. 217-220. ISBN 80-88738-68-7.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1995. Systém motivácií hydroným z povodia Slanej. In: *Seminář Onymické systémy v regionech. Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola“, konaného 12. 14. ledna 1993 v Hradci Králové*. Zost. R. Šrámek, J. Bartůňková, V. Koblížek. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995, s. 183-187. ISBN 80-7041-349-2.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1996. Odraz osídlenia Gemera v hydronymách a ojkonymách. In: *Studia Philologica, 3. Acta Facultatis Paedagogicae Universitatis Šafarikanae*. Red. Z. Stanislavová et al. Prešov : Univerzita P. J. Šafárika v Košiciach, Pedagogická fakulta v Prešove, 1996, s. 27-33.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1996. Osobné mená v hydronymii povodia Slanej. In: *12. Slovenská onomastická konferencia a 6. seminár Onomastika a škola (Prešov 25.-26. októbra 1995). Zborník referátov*. Zost. M. Majtán a F. Ruščák. Prešov – Bratislava : Pedagogická fakulta

UPJŠ Prešov – Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV Bratislava, 1996, s. 96-98. ISBN 80-88885-04-3.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1996. *Hydronymia slovenskej časti povodia Slanej*. 1. vyd. Prešov : Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. 108 s. ISBN 80-88697-24-7.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1996. Viacnázvovosť a variantnosť v povodí Slanej. In: *Slovo o slove. Spravodajca Katedry slovenského jazyka a literatúry Pedagogickej fakulty v Prešove*, 2, 1996, s. 6-9.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1998. Jazyková charakteristika a klasifikácia hydroným z povodia Slanej. In: *Studia Philologica*, 6. Red. F. Ručšák et al. Prešov : Fakulta humanitných a Prírodných vied Prešovskej univerzity v Prešove, 1998, s. 105-115.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1998. Štandardizované podoby hydroným z povodia Slanej. In: *Slovenská reč*, 63, 1998, s. 330-337.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2000. Gramatický rod a skloňovanie niektorých jednoslovných hydroným povodia Slanej. In: *Vlastné mená v jazyku a spoločnosti. Zborník referátov zo 14. slovenskej onomastickej konferencie, Banská Bystrica 6.-8. 7. 2000*. Zost. J. Krško - M. Majtán. Bratislava – Banská Bystrica : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV – Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2000, s. 149-151. ISBN 80-8055-429-3.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2002. Polyonymia, polysémia, homonymia a antonymia hydroným. In: *Slovenská reč*, 67, 2002, č. 6, s. 330-341.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2003. Slovotvorná a morfematická stránka hydroným. In: *Vlastné meno v komunikácii. 15. slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 15. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Bratislave, 6.-7. septembra 2002*. Zost. P. Žigo a M. Majtán. Bratislava : VEDA, 2003, s. 221-228. ISBN 80-224-0791-7.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2003. Gramatické kategórie hydroným z povodia Slanej. In: *Slovenská reč*, 68, 2003, s. 5-15.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2003. *Hydronymia povodia Slanej (súbor štúdií)*. (habilitačná práca). Prešov : Prešovská univerzita v Prešove, Filozofická fakulta, 2003. 158 s.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2004. Pomenovacie modely v hydronymii. In: *Slovenčina na začiatku 21. storočia* (Prešov, 5.-7. 3. 2003). Zost. M. Imrichová. Prešov : Prešovská univerzita v Prešove, Fakulta humanitných a prírodných vied, 2004, s. 278-283. ISBN 80-8068-271-2.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2004. Štandardizačný proces hydroným z povodia Slanej. In: *Acta onomastica*, XV. 2004, s. 52-63.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2004. Hydronymá povodia Slanej v jazykovej komunikácii. In: *Súčasná jazyková komunikácia v interdisciplinárnych súvislostiach. Zborník referátov z 5. medzinárodnej konferencii o komunikácii (Banská Bystrica 3.-4. 9. 2003)*. Zost. V. Patráš. Banská Bystrica : UMB v Banskej Bystrici, 2004, s. 241-245. ISBN 80-8055-979-1.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 2004. Pomenovacie modely hydroným z povodia Slanej. *Referát prednesený na XVI. slovenskej onomastickej konferencii. (Bratislava 16.-17. 9. 2004)*. V tlači.

STANISLAV, J. 1999. *Slovenský juh v stredoveku*. Zv. 1. 2. vydanie. Bratislava : Národné literárne centrum – Dom slovenskej literatúry, 1999. 485 s. ISBN 80-88878-49-7.

STANISLAV, J. 2004. *Slovenský juh v stredoveku. Slovník mien s mapovými prílohami*. Zv. 2. 2. vydanie. Bratislava : Literárne informačné centrum, 2004. 533 s. + 26 máp. ISBN 80-88878-89-6.

ŠTOLC, J. 1951. O pôvode mena rieky Chornád – Hornád. In: *Jazykovedný sborník SAVU*, 5, Bratislava, 1951, s. 152-166.

UHLÁR, V. 1975. Pôvod názvu Mohelnica. In: *Slovenská reč*, 35, 1970, s. 174-178.

UHLÁR, V. 1975. Hydronymia Liptova. (Rozlíšenie názvov typu Sielničianka, Malatianka, Sliačanka). In: *Slovenská reč*, 40, 1975, s. 213-219.

UHLÁR, V. 1976.Ľudové etymológie názvov z Liptova. In: *Kultúra slova*, 10, 1976, č. 6, s. 209-216.

UHLÁR, V. 1978. Ráztoky (apelatívum a toponymum). In: *Kultúra slova*, 12, 1978, s. 21-26.

UHLÁR, V. 1979. Patočina - Patočiny (apelatívum a toponymum). In: *Kultúra slova*, 13, 1979, s. 269-271.

UHLÁR, V. 1981. Vihorlat a Vičoma/Vyčoma v ľudovej etymológii. In: *Slovenská reč*, 46, 1981, s. 298-302.

UHLÁR, V. 1983. Rieky a potoky povodia Nitry. In: *Kultúra slova, 17*, 1983, 4, s. 97-102.

UHLÁR, V. 1987. O pôvode a význame názvu rieky Slanej. In: *Kultúra slova*, 21, 1987, s. 112-118.

UHLÁR, V. 1987. Z hydronymie Ponitria: názvy so sufixom –ňa, -ina a –ica. In: *Slovenská reč*, 6, 1987, s. 346-356.

UHLÁR, V. 1988. Z hydronymie Slovenska – názvy *Poprad* a *Hornád*. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV (Zpravodaj Místopisné komise ČSAV)*, 29, 1988, s. 124-128.

UHLÁR, V. 1988. O vodných tokoch v okrese. In: *Obzor NV. Informačný bulletin ONV v Topoľčanoch*, 14, 1988, č. 6, s. 7-8.

UHLÁR, V. 1990. Názvy vodných tokov v miestnych názvoch Liptova. In: *Kultúra slova*, 24, 1990, č. 2, s. 49-58.

UHLÁR, V. 1991. Sloveso *mútiť* a *odmut* v názve *Odmut*. In: *Kultúra slova*, 24, 1990, č. 2, s. 49-58.

UHLÁR, V. 1992. *Odmut* na Váhu v Liptove a *Admont* na rieke Enns v Rakúsku. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV (Zpravodaj Místopisné komise ČSAV)*, 32-33, 1991-92, s. 188-190.

VARGOVÁ, A. 2000. *A Nagy- és Kisduna menti falvak víznevei* (Hydronymia Malého a Veľkého Dunaja v okrese Dunajská Streda). Rukopis rigoróznej práce. Nitra : Filozofická fakulta UKF v Nitre, 2000. 175 s. + 53 s. príloha.

VARCHOLA, M. 1997. Človek, príroda, energia a VD Gabčíkovo. In: *Studia Academica Slovaca*. 26. Prednášky XXXIII. Letného seminára slovenského jazyka a kultúry. Red. J. Mlacek. Bratislava : Stimul, 1997, s. 167-172.

VARSIK, B. 1966. Ešte k pôvodu názvu rieky Slaná. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 27, 1966, s. 141-164.

VARSIK, B. 1968. K vzniku a pôvodu názvu rieky Tople. In: *Historica*. Zborník FF UK, 19. Bratislava : SPN, 1968, s. 159-176.

VARSIK, B. 1972. *Zo slovenského stredoveku. Výber historických štúdií a článkov z rokov 1946-1968*. Bratislava : Vydavateľstvo SAV, 1972, s. 101-201.

VARSIK, B. 1976. Pôvod názvov typu *Rednek* v maďarčine. In: *Zborník materiálov zo VI. slovenskej onomastickej konferencie (Nitra 4.-6. apríla 1974)*. Red. M. Majtán. Bratislava : Veda, 1976, s. 157-164.

VARSIK, B. 1986. Ešte k pôvodu rieky Slaná. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 27, 1986, s. 141-164.

VARSIK, B. 1987. Slovanské osídlenie v Gemeri a pôvod názvu rieky Blh. In: *Historický časopis*, 35, 1987, s. 592-601.

VARSIK, B. 1989. *Slovanské (slovenské) názvy riek na Slovensku a ich prevzatie Maďarmi v 10.–12. storočí*. 1. vyd. Bratislava : Veda 1989. 184 s. ISBN 80-224-0163-3.

ŽIGO, P. 1994. Hydronymia Slovenska a Hydronymia Europaea. In: *Slovenská reč*, 59, 1994, s. 150-155.

ŽIGO, P. 1994. Slovenská hydronymia. In: *Studia Academica Slovaca*. 23. Prednášky XXX. Letného seminára slovenského jazyka a kultúry. Red. J. Mlacek. Bratislava : Stimul, 1994, s. 276-283.

ŽIGO, P. 1995. Hydrogeomorfológia a vlastné mená v turčianskom regióne. In: *VI. balneohistorická konferencia. Zborník konferenčných prednášok*. Red. A. Rebro. Žilina : INGEO, 1995, s. 82-88.

ŽIGO, P. 1996. Hydronymia Ipľa. In: *Hydronimia słowiańska*, Tom II., Materiały z międzynarodowej konferencji hydronimicznej, Mogilany, 20.-24. IX. 1994 r. Pod redakcią K. Rymuta. Kraków : Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1996, s. 51-57.

Onomastické práce zahraničné:

ALERIĆ, D. 1993. Neobično hercegovačko riječno ime *Mlade* ili *Mladi*. In: *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik XIX*, Zagreb, 1993. ISSN 1330-1233.

ANDRESKA, J. 1997. *Lesk a sláva českého rybářství*. Pacov : nakladatelství NUGA, 1997. 167 s.

ANTOŠ, L. 1990. Jména vodních toků Jizerských hor. In: *Zprávy České Besedy*, 68, 1990.

ATANIJAZOV, S. 1971. O gidronimii Jugo-Vostočnogo Turkmenistana. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 189-194.

BANK, M. V. 1971. Sposterežennia nad mikrogidronimieiu schidnogo Zakarpattia. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 61-68.

BARTH, E. 1968. *Die Gewässernamen im Flussgebiet von Sieg und Ruhr*. Giesen, 1968.

BELEŇKAJA, V. D. 1971. Nekotorye aspekty issledovanija gidronimov. (Na materiale gidronimii Anglii). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 194-198.

BELCHNEROWSKA, A. 1982. Nazwy jezior *Jamno* i *Resko* oraz nazwy toni rybackich tych jezior. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego. Filologia Polska, Prace Językoznawcze*, 8, 1982 (1983), s. 105-111.

BELCHNEROWSKA, A. 1989. Przymiotnikowe nazwy wód stojących utworzone od nazw miejscowych na Pomorzu. In: *Hydronimia słowiańska*, 1989, s. 45-48.

BELCHNEROWSKA, A. 1993. *Nazwy wód stojących w dorzeczu Bałtyku między dolną Odrą a dolną Wislą.* Szczecin, 1993.

BEZDĚKA, J. V. 1962. Litavka a příbramské rybníky ve starých jménech a názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 3, 1962, s. 123-132.

BEZDĚKA, J. V. 1962. Litavka a příbramské rybníky ve starých jménech a názvech. II. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 3, 1962, s. 191-202.

BEZDĚKA, J. V. 1963. Rybníky kolem Bohumína na Příbramsku ve starých jménech a názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 4, 1963, s. 205-211.

BEZDĚKA, J. V. 1963. Rybníky kolem Pičína na Příbramsku ve starých jménech a názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 4, 1963, s. 305-212.

BEZDĚKA, J. V. 1964. Rybníky kolem Hluboše na Příbramsku ve starých jménech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 129-134.

BEZDĚKA, J. V. 1964. Rybníky kolem Lazska na Příbramsku v minulosti a starých názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 202-204.

BEZDĚKA, J. V. 1964. Rybníky kolem Třebska a Modřovic na Příbramsku ve starých jménech a názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 295-301.

BEZDĚKA, J. V. 1964. Rybníky u Pičína. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 13-18.

BEZDĚKA, J. V. 1964. Rybníky v Podlesí u Příbramě ve starých jménech a názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 80-83.

BEZDĚKA, J. V. 1965. Potoky na Příbramsku ve starých názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 6, 1965, s. 189-194.

BEZDĚKA, J. V. 1965. Rybníky kolem Vysoké a Narysova na Příbramsku ve starých jménech a názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 6, 1965, s. 259-262.

BEZDĚKA, J. V. 1965. Rybníky u Trhových Dušník na Příbramsku v minulosti a starých názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 6, 1965, s. 129-132.

BEZDĚKA, J. V. 1967. Rybníky u Drásova a Višňové na Příbramsku ve starých jménech a názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 8, 1967, s. 9-15.

BEZDĚKA, J. V. 1968. Rybníky kolem Bytízu na Příbramsku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 9, 1968, s. 598-601.

BEZDĚKA, J. V. 1968. Rybníky kolem Rtišovic a Bytízu na Příbramsku v minulosti a starých názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 9, 1968, s. 469-480.

BEZDĚKA, J. V. 1968. Rybníky kolem Suchdolu a Občova na Příbramsku v minulosti a starých názvech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 9, 1968, s. 25-37.

BEZLAJ, F. 1956. *Slovenska vodna imena I.* Ljubljana, 1956.

BEZLAJ, F. 1961. *Slovenska vodna imena II.* Ljubljana, 1961.

BILECKIJ, A. O. 1971. Gidronimija Krimskogo pivostrova (Greckii šar). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 38-46.

BILUT, E. 1989. Klasyfikacja semantyczna nazw wodnych. In: *Hydronimia słowiańska*, 1989, s. 151-166.

BILUT, E. 1995. *Gewässernamen im Flussgebiet des Westlichen Bug*. Hydronymia Europaea. Tom 10. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1995.

BIOLIK, M. - GOŁĄBEK, A. 1988. Litewsie nazwy bagien w dorzeczu górnej Szaszupy. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Universytetu Gdańskiego. Filologia Polska, Prace językoznawcze*, 14, 1988, s. 107-114.

BIOLIK, M. 1982. O nazwie wodnej Wkra. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego, Prace Językoznawcze*, 8, 1982 (1983), s. 113-119.

BIOLIK, M. 1984. Hydronimia górnej Drwęcy od źródeł do Jeziora Drwęckiego. In: *Onomastica*, XXIX, 1984, s. 45-67.

BIOLIK, M. 1987. *Hydronimia dorzecza Pregoły z terenu Polski*. Olsztyn, 1987. 391 s.

BIOLIK, M. 1988. Hydronimia górnej Drwęcy od Jeziora Drwęckiego do Kanalu Elbląskiego. In: *Onomastica*, XXXII, 1988, s. 85-107.

BIOLIK, M. 1988. Nazwy bagien, brodów i mokradeł w dorzeczu dopływów Zalewu Wiślanego. In: *Onomastica*, XXXIII, 1989, s. 123-138.

BIOLIK, M. 1988. Nazwy wodne Warmii i Mazur świadectwem historii tych ziem. In: *Onomastyka w dydaktyce szkolnej i społecznej. Materiały z VI. Konferencji Onomastycznej*, pod red. E. Homy. Szczecin, 1988, s. 291-299.

BIOLIK, M. 1988. *Truso – Drużno* (Analiza etymologiczna nazw). In: *Ogólnopolska Konferencja Onomastyczna (Poznań 3.-5. września 1985)*. Księga referatów, pod red. K. Zierhoffera. Poznań, 1988, s. 25-31.

BIOLIK, M. 1989. Typy semantyczne nazw wodnych dorzecza Pregoły z terenu Polski. In: *Hydronimia słowiańska*, 1989, s. 49-55.

BIOLIK, M. 1989. *Zuflüsse zur Ostsee zwischen unterer Weichsel und Pregel (Nazwy wodne dopływów Bałtyku między dolną Wislą a Pergolą)*. Hydronymia Europaea. Hrsg. Von W. P. Schmid. Lieferung 5. Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1989, 136 s.

BIOLIK, M. 1990. Substytucje leksykalne pruskich nazw wodnych z terenu Polski. In: *Bałto-słowiańskie związki językowe*, 1990, s. 41-52.

BIOLIK, M. 1990. The names of waters in the Warmia and Mazury Province. In: *Lingua Posnaniensis*. Poznań, XXXI, 1990, s. 81-85.

BIOLIK, M. 1993. *Die Namen der stehenden Gewässer im Zuflußgebiet des Pregel und im Einzugsbereich der Zuflüsse zur Ostsee zwischen Pregel und Memel – Nazwy wód stojących dorzecza Pregoły i dopływów Bałtyku między Pergołą a Niemmen*. Stuttgart, 1993.

BIOLIK, M. 1996. *Die Namen der fließenden Gewässer im Flussgebiet des Pregel*. Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1996.

BOHÁČ, P. 1995. Známe pramen Sázavy? In: *Acta onomastica*, XXXVI, 1995, s. 31-37.

BOREK, H. 1981. Polsko-niemieckie adaptacje i interferencje językowe w hydronimii śląskiej. In: *Nazewnictwo obszarów językowo mieszanych*, 1981, s. 45-59.

BOREK, H. 1983. *Hydronimia Odry. Wykaz nazw w układzie hydrograficznym*. Opole, 1983.

BOREK, H. 1985. Wśród śląskich nazw rzecznych. In: *Trybuna Opolska*, nr. 265, 1985.

BOREK, H. 1986. Der Flussname Nacyna. In: *Zeitschrift für slawische Philologie*. Heidelberg, Bd. 46, 1986, s. 46-50.

BOREK, H. 1986. Nazwa rzeczna Tyra. In: *Festschrift für Herbert Bräusser zum 65. Geburtstag am 14. April 1986*. Hrsg. Von R. Olesch – H. Rothe. Slavistische Forschungen 53. Köln-Böhlau 1986, s. 35-38.

BOREK, H. 1987. Hydronymie horní Odry (teze přednášky). In: *Jazykovědné aktuality*. Praha, XXIV, 1987, s. 22-23.

BOREK, H. 1989. Stan i zadania badawcze hydronomastyki słowiańskiej. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 7-15.

BROZOVIĆ-RONČEVIĆ, D. 1995. Iz istavske hidronimije. In: *Folia onomastica Croatia 4*, Zagreb, 1995, s. 19-30.

BUŠ, O. 1990. Nekatorye problemy izučenija kuršskoj gidronimii(v svete balto-slavjanskich otnošenij). In: *Acta Baltico-Slavica. Archeologia, historia, etnographia et linguarum scientia*. Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk – Łódź, XIX, 1990, s. 49-62.

BUTENKO, N. 1971. Russkie gidronimy na territorii Kirgizii. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 171-177.

ĆUPIĆ, D. 1989. Neki hidronimijski formanti. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 185-195.

ČUČKA, P. P. 1971. Vzaemozviazki antroponimiv ta zoonimiv Zakarpattia z gidronimieiu Karpat. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 81-86.

DAMBE, V. F. 1971. Gidronimy Latvijskoi SSR s formantom -v-. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 137-141.

DICKENMANN, E. 1939. Studien zur Hydronymie des Savesystems. In: *Archivum Europae centro-orientalis*, V-VII, Budapest, 1939.

DICKENMANN, E. 1966. *Studien zur Hydronymie des Savesystems*. Teil I-II, Heilderberg, 1966.

DOMAŃSKI, J. 1989. Budowa słowotwórcza dawnych słowiańskich nazw rzecznych na Śląsku. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I.. Wrocław, 1989, s. 167-175.

DOMAŃSKI, J. 2001. Říční jméno Stěnava a jeho paralely. In: *Acta onomastica*, XLI-XLII, Praha : Ústav pro jazyk český AV ČR, úsek onomastiky, 2001, s. 50-62.

DUDÁČEK, K. 1986. Rybníky na statku Kestřany do roku 1700. In: *Archivum Trebonense `86*, Třenoň, 1986, s. 184-197.

DUMA, J. 1988. *Zuflüsse zur unteren Oder und zur Ostsee bis zur Persante (Nazwy dopływów dolnej Odry oraz Bałtyku po ujście Parsęty)*. Hydronymia Europaea. Hrsg. Von W. P. Schmid. Lieferung 4. Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1988. 120 s.

DUMA, J. 1989. Nazwy rzeczne Pomorza Szczecińskiego nawiązujące do oddalonych nazw miejscowości lub nazw terenowych. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I.. Wrocław, 1989, s. 39-43.

DUMA, J. 1996. Świat zwierząt w polskich hydronimach. In: *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár Onomastika a škola (Prešov 25.-26. októbra 1995)*. Zborník referátov. Zost. M. Majtán a F. Ruščák. Prešov – Bratislava : Pedagogická fakulta UPJŠ Prešov – Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV Bratislava, 1996, s. 278-281. ISBN 80-88885-04-3.

DUMA, J. 1996. Uwagi o niekotórych hydronimach dorzecza Pilicy i Bzury. In: *Hydronimia słowiańska*, Tom II. Kraków : Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1996, s. 25-31.

DUMA, J. 1999. Gewässernamen im linken Zuflußgebiet der Weichsel zwischen Pilica und Brda. Hydronymia Europaea. Tom 14. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1999.

DUMA, J. 1999. *Nazwy rzek lewobrzeżnego Mazowsza z całym dorzeczem Pilicy*. Warszawa : Towarystwo Naukowe Warszawskie, 1999. 199 s. ISBN 83-907328-3-1.

DUMA, J. 2000. Sposoby fonetycznych adaptacji niektórych starych nazw rzecznych do języka polskiego. In: *Onomastyka polska a nowe kierunki językoznaecze. Materiały z XI. ogólnopolskiej konferencji onomastycznej*, 15.-17. czerwca 1998, Bydgoszcz – Pieczyska. Red. Ł. M. Szewczyk a M. Czachorowska. Bydgoszcz : Wyższa szkoła pedagogiczna w Bydgoszczy, 2000, s. 335-344. ISBN 83-7096-338-2.

DUMA, J. 2003. Nazwy rzek polskich ze słowiańskim przymiotnikowym określeniem barwy wody. In: *Metodologia badań onomastycznych*. Olsztyn : Ośrodek Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego, 2003, s. 385-409. ISBN 83-87643-73-4.

DURIDANOV, I. 1975. *Die Hydronymie des Vardarsystems als Geschichtsquelle*. Köln – Wien, 1975.

DVOŘÁKOVÁ, A. 1994. Retrográdní index historických hydronym ze Sedláčkovy snůšky starých jmen. In: *Onomastický zpravodaj (Zpravodaj Místopisné komise ČSAV)*, 34-35, 1993-94, s. 11-28.

EICHLER, E. – UHLÁR, V. 1989. Zur Hydronymie der Slowakei: Hornád. In: *Namenkundliche Informationen*. Leipzig, 55, 1989, s. 14-16.

EICHLER, E. 1958. Die Orst – und Flussnamen der Kreise Delitzsch und Eilenburg. In: *Deutsch-Slawische Forschungen zur Namenkunde und Siedlungsgeschichte*, 4, Halle, 1958. 252 s.

EKWALL, E. 1928. English river-names. Oxford, 1928. 50 s.

FALK, O. K. 1981. Uwagi o jaćwięskim substracie hydronimicznycm na Suwalszczyźnie.In: *Rocznik Białostocki*, XIV, 1981 (1982), s. 29-48.

FETTERS, A. 1989. Hydronymie povodí řeky Metuje. In: *Náchodsko od minulosti k dnešku*. Náchod, 1989, s. 92-115.

FETTERS, A. 1990. Hydronymie povodí řeky Úpy. In: *Krkonoše-Podkrkonoší*, sv. 8. Trutnov, 1989, s. 241-268.

FISCHER, G. 1941. Die Flurnamen des Gerichtsbezirkes Eger. In: *Sudetendeutsches Flurnamen-Buch*, 4. Heft, Reichenberg, 1941.

FISCHER, R. E. – WAUER, S. 1999. *Beiträge zur Hydronymie Brandenburgs*. Deutsch-Slavische Namenforschung. K. Hengst (Hg.), Institut für Slavistik, Universität Leipzig, 1999. 21 s.

FISCHER, R. E. 1996. *Gewässernamenschichten in Brandenburg*. Brandenburgisches Namenbuch. Lieferung 10. Leipzig, 1996.

FORSTINGER, R. 1984. Slaná. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV,* 25, 1984, s. 309-322.

FRANKO, Z. T. 1978. *Sistemno-areaľna charakteristika hidronimii Ukraini*. Movoznavstvo, No. 5, 1978.

FRIEDRICH, W. J. 1939. *Die Flurnamen des Gerichtsbezirkes Römerstadt*, Sudetendeutsches Flurnamen-Buch, 3. Heft, Reichenberg, 1939.

FRYDRICH, M. 1961. K etymologii jména Botič. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 2, 1961, s. 306-307.

FRYDRICH, M. 1962. K hydrologické klasifikaci vod. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 3, 1962, s. 432-433.

FRYDRICH, M. 1963. Vodní jména v Čechách (Sylabus kandidátské práce). In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 4, 1963, s. 219-221.

FRYDRICH, M. 1964. Etymologie řeky Nežárky. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 85-86.

FRYDRICH, M. 1964. Hydronymia Bohemiae. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 36-38.

FRYDRICH, M. 1965. Příspěvek ke jménům západočeských řek I. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 6, 1965, s. 194-198.

FRYDRICH, M. 1965. Vodní jména v Čechách (Autoreferát). In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 6, 1965, s. 44-52.

FRYDRICH, M. 1970. Retrográdní slovník československých vodních jmen. In: *Zborník materiálov zo sympózia o teoretických a metodologických otázkach onomastiky a II. slovenskej onomastickej konferencie v Nitre 22.-24. mája 1969*. Red. Š Krištof. Bratislava : SPN, 1970, s. 175-176.

GALAS, K. I. 1971. Do pitannia pro nazvu zakarpatskoi rički *Už*. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 68-74.

GOŁASKI, J. 1986. Ustalanie nazw rzek w latach 1949-1955 – powody i przykłady braku jednoznaczności. In: *Przegląd Geodezyjny. Czasopismo poświęcone geodezji, fotometrii i kartografii. Organ Stowarzyszenia Geodetów Polskich*. Warszawa LVIII, 1986, Nr. 4, s. 6-8.

GOŁASKI, J. 1989. Wpływ dokumentacji topograficznej na ustalanie nazw wód na środkowym Nadodrzu w latach 1948-1955. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 63-68.

GORDEEV, F. I. 1965. K voprosu o proischoždenii gidronima *Moskva*. In: *Vsesojuynaja konferencija po toponimike SSSR*. Moskva, 1965, s. 98-101.

GÓRNOWICZ, H. 1984. Nazwy wodne typu *Radomierz, Wągromadnica* na Pomorzu Gdańskim. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego. Prace Językoznawcze*, 10, 1984 (1986), 101-110.

GÓRNOWICZ, H. 1984. Staroeuropejskie hydronimy na wschód od dolnej Wisły. In: *Sprawodzania Gdańskiego Towarzystwa Naukowego*. Gdańsk XI., 1984 (1985), s. 66.

GÓRNOWICZ, H. 1985. *Brda* i nazwy pochodne. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego. Prace Językoznawcze*, 11, 1985 (1986), 31-36.

GÓRNOWICZ, H. 1985. Die vorslawischen Gewässernamen Pomoranien. In: *Der Eigenname in Sprache und Gesellschaft. XV. Internationaler Kongress für Namenforschung 13.-17. August 1984*, Heft V. Hrsg. E. Eichler, E. Sass, W. Walther. Leipzig, 1985, s. 60-67.

GÓRNOWICZ, H. 1985. *Gewässernamen im Flussgebiet der unteren Weichsel (Nazwy wodne dorzecza dolnej Wisły)*. Hydronymia Europaea, Tom 1. Hrsg. Von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1985. 173 s. + mapa.

GÓRNOWICZ, H. 1986. Nazwa jeziora *Śpierewnik*, dawniej *Przyżarcz*. In: *Prace filologiczne*. Warszawa, XXXIII, 1986, s. 451-453.

GÓRNOWICZ, H. 1986. Nazwa wodna *Wda* i nazwy pochodne. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego*. Prace Językoznawcze 12, 1986 (1987), 33-36.

GÓRNOWICZ, H. 1988. Synteza hydronimii dorzecza dolnej Wisły. In: *Gdańskie Studia Językoznawcze*. Gdańsk IV, 1988, s. 29-40.

GORPINIČ, V. O. 1971. Sučasni slovotvorči tendencii v rozvitku mikrogidronimii Sumščini (nazvi stavkiv). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 99-104.

GREULE, A. 1992. *Gewässernamen*. Geschichtlicher Atlas der Rheinlande, Publikationen der Gesellschaft für Rheinische Geschichtskunde XII Abteilung 1b Neue Folge, hrausg. Von F. Irsigler u. G. Löffler, Beiheft X/3. Köln, 1992.

GRICAK, M. A. 1971. Nazvi gidrorelefu v govirci s. Jasinia Zakarpatskoi oblasti. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 74-81.

GRICENKO, K. F. 1971. Jakutskie nazvanija ozer meždurečja Leny i Aldana. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 166-171.

HATAJ, V. 1980. Jména vod nepomuckého klášterství. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 21, 1980, s. 284-297.

HOVORKA, A. 1960. Využití minerálních vod Jeseníku. In: *Vodní Hospodářství*, roč. 11, 1960, s. 489-490.

HRDLIČKOVÁ, H. 1989. O výslovnosti hydronym Botič, Nisa, Tisa. In: *Svobodné slovo*, 1989, 7. 5.

HURT, R. 1960. *Dějiny rybnikářství na Moravě a ve Slezsku I, II*, 1960.

Hydrologické poměry Československé socialistické republiky. Sv. 1. Texty. Praha 1965.

Hydronimia Odry, Wykaz nazw w układzie hydrograficznym, pod red. H. Borka, opr. Zespół w składzie: H. Borek, J. Duma, J. Rieger, E. Rzetelska-Feleszko, E. Wolnicz-Pawłowska. Opole, 1983, XVIII, 350 s.

Hydronimia słowiańska, red. K. Rymut (Tom I.). Wrocław, 1989.

Hydronimia słowiańska, Tom II., Materiały z międzynarodowej konferencji hydronimicznej, Mogilany, 20.-24. IX. 1994 r. Pod redakcią K. Rymuta. Kraków : Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1996.

Hydronimia Wisły, cz. I. Wykaz nazw w układzie hydrograficznym, pod red. P. Zwolińskiego. Wrocław – Warszawa – Kraków, 1965. 466 s.

Hydronymia Europaea, Lieferung 1-4. Hydronymia Europaea. Hrsg. Von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1985-1988.

HYNIE, O. 1963. *Hydrologie ČSSR, II. Minerální vody*. Praha : Nakladatelství ČSAV, 1963.

CHAROUZ, Z. 1987. *Morava, moravský* v písemních pramenech 9.-13. století. In: *Slovenská archivistika*, 22, 1987, č. 2, s. 97-113.

CHAROUZ, Z. 1987. Několik poznámek k významu slov *Morava, moravský* v pramenech 9.-13. století. In: *Slavia*, 56, 1987, s. 71-74.

CHARVÁT, P. 1999. Svatý Vojtěch, daně a med: znovu o hydronymu Cidlina. In: *Acta onomastica*, roč. XL. Red. Libuše Olivová-Nezbedová. Praha : Ústav pro jazyk český SAV 1999, s. 43-48.

ILIADI, O. I. 2004. 13 slovjanskoi gidronimij: Ukr. Velika Volba, Mala Volba. In: *Acta onomastica*, XLV, Praha : Ústav pro jazyk český AV ČR, úsek onomastiky, 2004, s. 7-11.

IVANOVA, O. 1980. Osamotenite mesni iminja na oblasta po slivot na Bregalnica. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 21, 1980, s. 336-359.

IVANOVA, O. 1996. *Rečnik na toponimite vo oblasta po slivot na Bregalnica*. Skopje : Institut za makedonski jazik, 1996, VIII. 780 s.

JACOBSSON, M. 1997. *Wells, Meres, and Pools. Hydronymic terms in the Anglo-Saxon Landscape*. Uppsala, 1997. 248 s.

JAKUS-BOREK, E. 1985. O znaczeniu niektórych nazw jezior z dawnego powiatu świeckiego. In: *Jantarowe Szlaki*, XXIX/2, 1986, s. 62-64.

JAKUS-BORKOWA, E. 1985. Nazwy toni jeziornych w toponimii byłego powiatu świeckiego. In: *Słupskie Prace Humanistyczne 4*, Słupsk, 1985, s. 219-233.

JAKUS-BORKOWA, E. 1987. Apelatywne określenia wód bieżących a toponimia Pomorza Gdańskiego. In: *IX. slovenská onomastická konferencia (Nitra 26.-28. júna 1985). Zborník referátov*. Zost. M. Majtán. Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1987, s. 136-142.

JAKUS-BORKOWA, E. 1988. Die Semantik der charakterisierenden Adjektive bei polnischen Gewässernamen. In: *Namenkundliche Informationen*. Leipzig, 54, 1988, s. 8-15.

JAKUS-BORKOWA, E. 1988. Związki toponimii Pomorza Gdańskiego z terminologią wodną. In: *Materiały z V. Ogólnopolskej Konferencji Onomastycznej w Poznaniu (IX. 1985). Księga referatów*. Poznań, 1988, s. 53-61.

JAKUS-BORKOWA, E. 1989. *Hydronimia powiatu świeckiego*. Studia i Monografie Nr. 154. Opole, 1989. 105 s.

JAKUS-BORKOWA, E. 1989. Semantyka przymiotników właściwościowych w hydronimii polskiej. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 141-149.

JAKUS-BORKOWA, E. 1995. Mikrosystem hydronimiczny na Kociewiu. In: *Seminář Onymické systémy v regionech. Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola", konaného 12. 14. ledna 1993 v Hradci Králové*. Zost. R. Šrámek, J. Bartůňková, V. Koblížek. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995, s. 171-182. ISBN 80-7041-349-2.

JAKUS-DĄBROWSKA, E. 1995. Nazwy toni jeziornych ziemi świeckiej. In: *Słupskie Prace Humanistyczne. WSP w Słupsku 4*, 1985, s. 219-234.

JANKA, P. 1990. *Die Flurnamen der ehemaligen Gerichtsbezirke Staab, Dobrzan (Wiesengrund) und Tuschkau*. München, 1990.

JAŠENKO, A. I. 1971. Ob ukrainskich elementach v gidronimii Kuršiny (bassein r. Seima). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 104-109.

JAŠKIN, I. J. 1971. Gidronimy i mikragidronimy Slaugaradčyny (basein Sažá). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 125-131.

JEJKAL, J. 1988. Drobnosti z Krušnohoří. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 29, 1988, s. 16-23. (hydronymá Bystřice, Teplický potok, Bystřička).

JÍHLAVEC, J. 1972. Mlýny a rybníky na Únětickém potoce. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 13, 1972, s. 376-382.

JÍHLAVEC, J. 1978. O kalech. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 19, 1978, s. 468-471.

JIRKOVSKÝ, J. 1953. *Minerální prameny ve Slezsku*. Opava : Slezský studijní ústav, 1953.

JISKRA, Z. 1997. Die Miesa. Hydronymische Wanderungen durch das Stromgebiet eines westböhmischen Flusses. In: *Acta onomastica*, roč. XXXVIII. Red. Libuše Olivová-Nezbedová. Praha : Ústav pro jazyk český SAV 1997, s. 182-185.

JISKRA, Z. 2001. *Die Tepl mit allen Gewässern in ihrem Stromgebiet. Edited by Verein für deutsch-tschechische Verständigung*. Trutnov, 2001. 107 s.

JISKRA, Z. 2001. Jména vodních toků ve Smrčinách. In: *Acta onomastica*, roč. XLI-XLII. Red. Libuše Olivová-Nezbedová. Praha : Ústav pro jazyk český SAV 2001, s. 97 – 103.

JURKIV, M. 1999. Osoblivosti tvorennja kontaktnich gidro- i oikoleksem. In: *Naukovy zapiski, Vipusk 2*. Ternopiľ : Ternopiľskij Deržavnij Pedagogičnij Universitet im. V. Gnatjuka, 1999, s. 155-160.

JURKOWSKI, M. 1971. *Ukrajińska terminologija hydrograficzna*. Wrocław, 1971.

KÁLALOVÁ, D. 1982. Jména rybníků na Novohradsku In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 23, 1982, s. 318-329.

KÁLALOVÁ, D. 1983. Jména rybníků na Jindřichohradecku. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 24, 1983, s. 91-104.

KÁLALOVÁ, D. 1983. Soupis jihočeských rybníků k 1. 1. 1981. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 24, 1983, s. 531-552.

KÁLALOVÁ, D. 1984. Jména rybníků na Protivínsku. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 25, 1984, s. 35-43.

KÁLALOVÁ, D. 1985. Jména rybníků na Blatensku. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 26, 1985, s. 417-424.

KÁLALOVÁ, D. 1986. Názvy jihočeských rybníku. In: *Cuřín, F. et al.: Jihočeská vlastivěda – jazyk*. České Budějovice, 1986, s. 101-108.

KÁLALOVÁ, D. 1987. Jména rybníků na Hlubocku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 28, 1987, s. 74-80.

KÁLALOVÁ, D. 1989. Jména rybníků na Táborsku. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 30, 1989, s. 50-57.

KÁLALOVÁ, D. 1996. Soupis jihočeských rybníků k 1. 1. 1981 (s údaji o lokalizaci a velikosti). In: *Acta onomastica*, XXXVII, 1996, s. 61-114.

KALININA, L. I. 1971. Gidronimija kak istočnik izučenija drevnich peredviženij Ugrov. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 152-155.

KALNÝ, A. 1989. *Jihočeské rybníky na starých mapách*. České Budějovice : Jihočeské nakladatelství, 1989. 8 s. + máp.

KARPENKO, J. O. 1964. Osoblivosti gidronimičnogo slovotvoru. In: *Ukrainska dialektologija i onomastika*. Kijiv, 1964.

KARPENKO, J. O. 1971. Slovotvorče zistavlennia gidronimiv baseiniv Čeremošu ta verchnogo Seretu. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 86-93.

KARPENKO, J. O. a kol. 1981. *Hidronimy Nižnoho Podnistrovja*. Kyjiv-Odesa : Vyšča škola, 1981. 112 s.

KARPENKO, O. P. 2003. *Hidronimikon Centraľnoho Polissja*. Kyjiv, 2003. 307 s.

KĘSIKOWA, U. 2003. Hydronimy w utworach Juliusza Słowackiego. In: *Metodologia badań onomastycznych*. Olsztyn : Ośrodek Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego, 2003, s. 385-409. ISBN 83-87643-73-4.

KETTNER, B. U. 1972. *Flussnamen im Stromgebiet der oberen und mittleren Leine*. Rinteln, 1972.

KISS, L. 1994. A felvidék víznevei. In: *Magyar Nyelv*, XC, 1994, s. 1-19.

KLONOWIC, S. F. 1951. *Flis to jest spuszczanie statków Wislą i innymi rzekami do niej przypadającymi*. Wrocław, 1951.

KNAP, E. 1968. Problém hydronyma a toponyma Cidlina. In: *Onomastické práce*, Svazek 2., Sborník rozprav k sedmdesátým narozeninám univ. Prof. Dr. Witolda Taszyckého. Uspořádal Vladimír Šmilauer, Místopisná komise ČSAV. Praha, 1968, s. 69-76.

Kol. 1957. *Kataloh ričok Ukrajiny*. Kyjiv, 1957.

Kol. 1988. *Obratnyj slovar gidronimov bassejna Oki*. Sv. 1, 2. Moskva, 1988. 87 + 85 s.

KOLAŘÍK, J. 1995. Onymický systém hydronym na Zlínsku. In: *Seminář Onymické systémy v regionech. Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola“, konaného 12. 14. ledna 1993 v Hradci Králové*. Zost. R. Šrámek, J. Bartůňková, V. Koblížek. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995, s. 163-169. ISBN 80-7041-349-2.

KOLBUSZEWSKI, F. S. 1983. Hydronimy bałtyckie obszaru Pskowszczyzny i Nowogrodczyzny. In: *Sprawodzania Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk*. Poznań 97-99, 1979-1981 (1983), s. 259-261.

KOPEČNÝ, F. 1988. Jména prostějovských říček. In: *Štafeta. Kulturně politický časopis Prostějovska*, 20, 1988, č. 2, s. 17-19.

KOPERTOWSKA, D. 1989. Hydronimy i nazwy dehydronimiczne Kilecczyny. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 129-140.

KOREPANOVA, A. P. 1971. Topo- i gidroleksemi z sufiksom *–išče*. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 93-99.

KORNILOV, G. E. 1971. Ob odnom gidronimičeskom apeale Srednego Povolžija. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 158-166.

KOVAŘÍK, P. 1998. *Studánky a prameny Čech, Moravy a Slezska*. Praha, 1998.

KRAHE, H. 1951. *Sprachverwandschaft im alten Europa*. Heidelberg 1951, 30 s.

KRAHE, H. 1954. Alteuropäische Flußnamen. In: *Beiträge zur Namenforschung*, 5, 1954, s. 201-220.

KRAHE, H. 1954. *Sprache und Vorzeit. Europäische Vorgeschichte nach dem Zeugnis der Sprache*. Heidelberg 1954, 180 s.

KRAHE, H. 1964. *Unsere ältesten Flussnamen*. Wiesbaden, 1964.

KUDRLIČKA, V. 1978. Jména potoků a říček v Javorné na Šumavě. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 19, 1978, s. 63-70.

KÜHNEL, P. 1982. *Die slavischen Orts- und Flurnamen der Oberlausitz*. Edícia Slavistische Forschungen. Zv. 39. Ed. Ernst Eichler. Wien – Köln : Böhlau Verlag, 1982. 530 s.

KÜHNEL, P. 1982. *Die slavischen Orts- und Flurnamen im Lüneburgischen.* Edícia Slavistische Forschungen. Zv. 39. Ed. Ernst Eichler. Wien – Köln : Böhlau Verlag, 1982. 526 s.

KUNSTMANN, H. 1989. Polens *Gopło* – See und die Schifffahrt. In: *Die Welt der Slawen*. Köln – Wien, XXXIV/1, 1989, s. 109-116.

KVĚT, R. - MICHALÍČEK, M. 1960. *Hydrogeochemický výzkum západní části karpatského flyše*. - (rkp.), Brno : Archív Ústředního ústavu geologického, 1960.

KVĚT, R. - RUSEK, V. 1980. K historii výzkumů minerálních vod na Moravě. In: *Zprávy Krajského vlastivědného muzea v Olomouci*, č. 206, s. 15-19.

KVĚT, R. - KAČURA, G. 1976. Minerální vody Jihomoravského kraje. Praha : Vydal Ústřední ústav geologický, 1976.

KVĚT, R. - KAČURA, G. 1978. *Minerální vody Severomoravského kraje*. Praha : Vydal Útřední ústav geologický, 1978.

KVĚT, R. 1965. Geochemie a genese minerální vody Šaratica. In: *Věstník Ústředního ústavu geologického*, 40, 3, s. 159-166.

KVĚT, R. 1982. Historická pojmenování nalezišť minerálních vod. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 23, 1982, s. 330-342.

LIPNIACKI, W. 1984. Hydronimia Płaskowzgórza Warszewskiego. In: *Ziemia*, 1984, s. 203-209.

LUČYK, V. V. 1999. *Inšomovni hidronimy Seredňoho Dnipro-Buzkoho mežyriččja*. Kirovohrad, 1999. 104 s.

LUDVIK, D. 1972. Nekaj hidronimov na Slovenskem. In: *Slavistična revija*, 20, 1972, s. 181-205.

LUTTERER, I. - MAJTÁN, M. - ŠRÁMEK, R. 1982. *Zeměpisná jména Československa*. Praha, 1982.

MAĆKIEWICZ, J. 1988. Nazwy zbiorników wodnych w ujęciu porównawczym. (Problem polisemii pogranicznej). In: *Gdańskie Studia Językoznawcze*. Gdańsk, IV, 1988, s. 5-28.

MACHEK, A. 1966. Rybníky na Královedvorsku v minulosti a dnes. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 7, 1966, s. 82-84.

MALENÍNSKÁ, J. 1993. Cirvičný – jméno rybníka. In: *Onomastický zpravodaj (Zpravodaj Místopisné komise ČSAV)*, 34-35, 1993-94, s. 220.

MALENÍNSKÁ, J. 1995. K hydronymii Čech. O jménech tekoucích vod. In: *Olivová-Nezbedová, L. et al.: Pomístní jména v Čechách. O čem vypovídají jména polí, luk, lesů, hor vod a cest*. Praha, 1995, s. 285-303.

MALENÍNSKÁ, J. 1995. K projektu Hydronymia Europaea. In: *Seminář Onymické systémy v regionech. Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola“, konaného 12. 14. ledna 1993 v Hradci Králové*. Zost. R. Šrámek, J. Bartůňková, V. Koblížek. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995, s. 151-156. ISBN 80-7041-349-2.

MALENÍNSKÁ, J. 1996. K českým jménům tekoucích vod motivovaných charakterem vody a řečiště. In: *Hydronimia słowiańska*, Tom II., Materiały z międzynarodowej konferencji hydronimicznej, Mogilany, 20.-24. IX. 1994 r. Pod redakcią K. Rymuta. Kraków : Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1996, s. 59-62.

MALENÍNSKÁ, J. 1998. Hydronymický kořen **brl-* v pomístních jménech Čech. In: *13. slovenská onomastická konferencia (Modra-Piesok 2.-4. októbra 1997). Zborník materiálov*. Zost. M. Majtán a P. Žigo. Bratislava : Filozofická fakulta UK – Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1998, s. 99-103. ISBN 80-85586-11-8.

MALENÍNSKÁ, J. 1998. K starobylým metaforickým označením bahnitých, bažinatých míst. In: *Slavia*, 67, 1998, s. 475-479.

MALENÍNSKÁ, J. 1999. Apelatívum čeřen a jeho deriváty v toponymii Čech. In: *Acta onomastica*, 39 (1998), 1999, s. 22-26.

MALENÍNSKÁ, J. 2003. K proměně pomístních jmen v neoficiální komunikaci. In: *Vlastné meno v komunikácii. 15. slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 15. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Bratislave, 6.-7. septembra 2002*. Zost. P. Žigo a M. Majtán. Bratislava : VEDA, 2003, s. 177-181. ISBN 80-224-0791-7.

MARADUDINA, T. V. - MATVEEV, A. K. 1971. O sostavlenii Atlasa substratnoi toponimiki russkogo Severa. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 23-29.

MARETIĆ, T. 1893. Imena rijeka i potoka u hrvatskim i srpskim zemljama. In: *Nastavni vjesnik*, I, Zagreb, 1893, s. 1-24.

MATÚŠOVÁ, J. 1989. K hydronymům Mumlava a Jizera. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 30, 1989, s. 68-73.

MATÚŠOVÁ, J. 1990. Projekt výzkumu hydronym Evropy. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 31, 1990, s. 193-194.

MATÚŠOVÁ, J. 1990. Zur von E. Schwarz erarbeiteten Flurnamensammlung in der Tschechoslowakei. In: *Namenkundliche Informationen*, Beiheft 13/14, Studia Onomastica VI. Leipzig, 1990, s. 23-30.

MATÚŠOVÁ, J. 1994. Unklare Flurnamen deutschen Ursprungs in Böhmen. In: *Onomastica Slavogermanica*, XXI, Berlin, 1994, s. 115-121.

MOJSEEV, B. A. 1971. Tjurkskie nazvanija Orenburgskoj oblasti. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 177-182.

MÓL, H. 1990. *Gewässernamen im Flussgebiet des Wieprz (Hydronimia dorzecza Wieprza)*. Hydronymia Europaea. Tom 6. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1990. 133 s.

MOLČANOVA, O. T. 1971. Voprosy fonetičeskoi adaptacii russkim jazykom tjurkskich gidronimov. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 182-189.

MOROZOVA, M. N. 1971. Vzaimodeistvie gidronimii s drugimi gruppami leksiki v russkom jazyke. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 109-113.

MRÓZEK, R. 1995. Hydronimy a kontekst onimiczny. In: *Seminář Onymické systémy v regionech. Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola“, konaného 12. 14. ledna 1993 v Hradci Králové*. Zost. R. Šrámek, J. Bartůňková, V. Koblížek. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995, s. 157-161. ISBN 80-7041-349-2.

MUCKE, A. 1984. *Abhandlungen und beiträge zur serbischen namenkunde (1881 – 1929)*. Edícia Slavistische Forschungen. Zv. 45. Ed. Ernst Eichler. Wien – Köln : Böhlau Verlag, 1984. 762 s.

MÜLLER, E. – BILY, I. – NAUMANN, H. 1986. *Die Flurnamen des Kreises Heiligenstadt*. Leipzig, 1986.

MUROMCEV, I. V. 1966. *Slovotvorči typy hidronimiv (basejn Siverskoho Dincja)*. Kyjiv, 1966.

NALEPA, J. 1981. *Stabo* – jaćwięska nazwa Jeziora Kamiennego na Suwalszczyźnie. In: *Rocznik Białostocki,* XV, 1981, s. 141-149.

NOVÁK, J. 1989. Příspěvek k osídlení Novobystřicka. In: *Výběr prací členů Historického klubu...* České Budějovice, 26, 1989, č. 3, s. 18-21. (rybničná mapa panstva Nová Bystřice z r. 1582).

NUHLÍČEK, J. 1966. K dnešnímu stavu pramenů k české hydronymii a ostatnímu pomístnímu názvosloví. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 7, 1966, s. 178.

OLIVOVÁ-NEZBEDOVÁ, L. 1996. Możliwość wykorzystania zbioru nazw terenowych z obszaru Czech dla projektu Hydronymia Europaea. In: *Hydronimia słowiańska*, Tom II., Materiały z międzynarodowej konferencji hydronimicznej, Mogilany, 20.-24. IX. 1994 r. Pod redakcią K. Rymuta. Kraków : Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1996, s. 63-67.

OLIVOVÁ-NEZBEDOVÁ, L. et al. 1995. *Pomístní jména v Čechách. O čem vypovídají jména polí, luk, lesů, hor vod a cest*. Praha, 1995.

OREL, V. E. 1986. Iz gidronimii karpatskogo areala. In: *Slavia*, 55, 1986, s. 391-392.

OREL, V. E. 1989. Iz etimilogičeskich nabludenij nad gidronimami bassejna Varty. In: *Onomastica*, XXXIII, 1989, s. 109-121.

OTIN, E. S. 1971. Kalmius (Iz istoričeskoi gidronimii Priazovia). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 46-55.

PANÁČEK, J. 1999. Rybníky v povodí Bobřího potoka na Českolipsku. In: *Acta onomastica*, roč. XL. Red. Libuše Olivová-Nezbedová. Praha : Ústav pro jazyk český SAV 1999, s. 164-177.

PANÁČEK, J. 2000. Rybníky v povodí Mlýnského potoka na Českolipsku. In: *Onomastické práce sv. 4. Sborník rozprav k sedmdesátým narozeninám univ. Prof. PhDr. Ivana Lutterera, CSc*. Praha : Ústav pro jazyk český AV ČR, 2000, s. 389-399. ISBN 80-901673-9-X.

PAVLOVIĆ, M. 1967. Problemi i stanje hidronimskih ispitivanja u srpskohrvatskom području. In: *Třetí zasedání mezinárodní komise pro slovanskou onomastiku při Mezinárodním komitétů slavistů v Domě vědeckých pracovníků ČSAV v Liblicích u Prahy (14.-17. 9. 1966). Sborník referátů a příspěvků*. Uspořádali J. Svoboda a L. Nezbedová. Zvláštní příloha Zpravodaje Místopisné komise ČSAV, 1967, s. 49-50.

PAVLOVIĆ, Z. 1996.*Chidronimi Srbije*. Beograd : Institut za srpski jezik SANU, 1996. 421 s. + 11 máp.

PETROV, V. P. 1962. *Nazvanija ričok Ukraini za antičnimi džerelami*. Kiiv, 1962.

PETROV, V. P. 1963. Naidavniši nazvi ričok Ukraini. In: *Ukrainska mova v školi*, No. 1.

PETROV, V. P. 1965. Baltika i slavika v gidronimii Ukraini. In: *III. respublikanska onomastična (gidronimična) konferencija*. Kiiv, 1965.

PETROV, V. P. 1965. Gidronimija Verchnogo Podnistrovja. Rička Strij. In: *Teritorialʼni dialekti i vlasni nazvi*. Kiiv, 1965.

PETROV, V. P. 1966. Gidronimija Verchnoi Naddnistrjahščini. In: *Onomastika*, Kiiv, 1966.

PETROV, V. P. 1966. Istorična geografija ta problema slovjanskogo etnogenezu na materialach gidronimii. In: *Istorični džerela ta ich vikoristanija*. Kiiv, 1966.

PETROV, V. P.1971. Baltika i slavika v gidronimii Nadrossia. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 13-17.

PLESKALOVÁ, J. 1984. Zur Klassifizierung der slawischen Flurnamen nach Modellen. In: *Zeitschrift für Slawistik*, 29, 1984, s. 80-89.

PLESKALOVÁ, J. 1985. Die Kategorie der Possessivität in den Flurnamen Mährens. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 26, 1985, s. 129-135.

PODOĽSKAJA, N. V. O nekotorych gruppach rečnych naimenovanij Dvinskoj zemli. In: *Novoznavstvo*, 14, s. 103-109.

POLÁK, V. 1968. Poznámky k neslovanské středoevropské hydronymii. In: *Onomastické práce, Svazek 2., Sborník rozprav k sedmdesátým narozeninám univ. Prof. Dr. Witolda Taszyckého*. Uspořádal Vladimír Šmilauer, Místopisná komise ČSAV. Praha, 1968, s. 139-148.

POLÁK, V. 1970. Stará balkánská hydronyma ve Slovinsku. In: *Onomastica Jugoslavica. Glasilo Međuakademijskog odbora za onomastiku II*. Ljubljana, 1970, s. 78-90.

POLÁK, V. 1980. Z etymologických úvah o českých hydronymech. In: *Zpravodaj místopisné komise ČSAV. Věnováno univ. prof. dr. Vladimíru Šmilauerovi, DrSc., k osmdesátým pátým narozeninám*. Část druhá. Ročník 21. Praha : Ústav pro jazyk český ČSAV, 1980, s. 582-589.

POPOV, A. I. 1971. K izučeniju gidronimiki Ukrainy. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 32-38.

POSPELOV, E. M. 1971. Regionaľnye toponimičeskie atlasy. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 17-23.

POSPISZYLOWA, A. 1987. River names *Łyna* and *Pasłęka*. Etymology, Adaptational Changes. Deriver and Related Names. In: *Lingua Posnaniensis. Poznań*, XXIX, 1987, s. 77-85.

POSPISZYLOWA, A. 1989. Dawne hydronimy z terenu Warmii (związane etymologicznie ze znaczeniem ‚woda', ‚ruch wody'). In: *Onomastica*, XXXIII, 1989, s. 89-108.

POSPÍŠIL, Z. - ŘEZNÍČEK, V. - VALEŠ, V. 1966. *Výskyty minerálních vod v Nízkém Jeseníku*. - (rkp.) Jeseník : Archív Rudné doly, 1966.

RASPOND, S. 1975. Baza toponimiczna *sląg- „mokry". In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 16, 1975, s. 346-350.

REITZENSTEIN, VON W. A. 1988. Das Alter der mit Personennamen gebildeten Flussnamen in Bayern. In: *Blätter für oberdeeutsche Namenforschung*, 25, 1988, s. 3-14.

REMEŠ, M. 1929. Příspěvky k balneologii Moravy a Slezska. In: *Časopis Vlasteneckého musejního spolku v Olomouci*, 41, č. 1-4.

RIEGER, J. - WOLNICZ-PAWŁOWSKA, E. 1975. *Nazwy rzeczne w diorzeczu Warty*. Wrocław, 1975.

RIEGER, J. 1969. *Nazwy wodne dorzecza Sanu*. Wrocław, 1969.

RIEGER, J. 1982. Polski słownik hydronimiczny. In: *Onomastica*, XXVII., 1982 (1983), s. 186-191.

RIEGER, J. 1988. *Gewässernamen im Flussgebiet des Wisłok (Nazwy wodne dorzecza Wisłoka)*. Hydronymia Europaea, Tom 3. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1988. 104 s.

RIEGER, J. 1989. Kilka uwag o dawnej hydronimii w dorzeczu Sanu. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 57-61.

RIEGER, J. 1995. Polska nazwa wodna Giełczew i jej południowoslowiańskie odpowiedniki. In: *Makedonski jazik, godina XL-XLI, 1989-1990. Posveteno na akademik Božidar Vidoeski po povod 70-godišninata*, Skopje : Institut za makedonski jazik „krste Misirkov", 1995, s. 483-486. ISSN 0025-1089.

ROUBÍK, F. 1947. Úřední soupis rybníků v Čechách z r. 1786. In: *Věstník Československé akademie zemědělské*, 13, 1947, s. 882-889.

ROZWADOWSKI, J. 1948. *Studia nad nazwami wód słowiańskich*. Kraków, 1948, 344 s. + 1 mapa.

RYMAR, E. 1987. Nazwy wodne dorzecza dolnej Odry (dokumentacja, identyfikacja, lokalizacja), cz. I. Zlewnia rzeki *Myśli*; cz. II. Zlewnia rzeki *Rurzycy*; cz. III. Nazwy wodne obszaru między ujściem *Myśli* i *Rurzycy*. In: *Przegląd Zachodniopomorski*, XXXI., 1987, s. 243-282; XXXII, 1988, s. 481-524.

RYMUT, K. - MAJTÁN, M.1998. *Gewässernamen im Flussgebiet des Dunajec (Nazwy wodne dorzecza Dunajca)*. Tom 13. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1998. 516 s. ISBN 3-515-07235-7.

RYMUT, K. 1989. Hydronimia polska. Stan obecny, postulaty badawcze. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 17-23.

RYMUT, K. 1993. *Gewässernamen im Flußgebiet der oberen Weichsel von der Quelle bis zu Soła und Przemsza (Nazwy wodne dorzecza górnej Wisły od żródeł do Soły i Przemszy)*. Hrsg. von W. P. Schmid,Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1993.

RYMUT, K. 1996. *Rechte Zuflüsse zur Weichsel zwischen Soła und Dunajec*. Tom 12. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1996.

RYMUT, K. 2000. *Gewässernamen im rechten Zuflußgebiet der Weichsel zwischen Dunajec und Wisłok (Nazwy prawobrzeżnych dopływów Wisły między Dunajcem a Wisłokem)*. Tom 15. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 2000. 226 s. ISBN 3-515-07694-8.

RYMUT, K. 2001. *Gewässernamen im linken Zuflußgebiet der Weichsel zwischen Przemsza und Pilica (Nazwy lewobrzeżnych dopływów Wisły od Przemszy do Pilicy)*. Tom 16. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 2001. 278 s. ISBN 3-515-07944-0.

RZETELSKA-FELESZKO, E. - DUMA, J. 1977. *Nazwy rzek między dolną Wislą a dolną Odrą*. Wrocław, 1977.

RZETELSKA-FELESZKO, E. 1978. Wędrówki językowe. Kajakiem z biegem Wdy. In: *Ziemia*, 1978 (1981), s. 263-269.

RZETELSKA-FELESZKO, E. 1981. Czy sufiks *-ica* jest słowiańskim formantem hydronimicznym. In: *Četra jugoslovanska onomastična konferenca (Portorož, 14.-17. października 1981)*. Red. J. Jakopi. Ljubljana, SAZU 1981, s. 163-175.

RZETELSKA-FELESZKO, E. 1983. Metodologiczne założenia polskiego atlasu hydronimicznego. In: *Geografia nazewniczna*, 1983, s. 109-121.

RZETELSKA-FELESZKO, E. 1987. *Die Zuflüsse zur Ostsee von der Weichselmündung bis zur Persante (Dopływy Bałtyku od ujścia Wisły do Parsęty)*. Hydronymia Europaea, Tom 2. Hrsg. von W. P. Schmid, Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1987. 138 s. + mapa.

RZETELSKA-FELESZKO, E. 1990. The Polish Hydronymie System. In: *Proceedings of the XVIIth International Congres of Onomastic Sciences. Helsinki 13.-18. August 1990*. Vol. 2. Ed. E. M. Närhi. The University of Helsinki and the Finnish Research Centre for Domestic Languages. Helsinki, 1990, s. 296-301.

RZETELSKA-FELESZKO, E. 1995. Hydronimia lewego dorzecza Driny z polskiej perspektywy. In: *Makedonski jazik, godina XL-XLI, 1989-1990. Posveteno na akademik Božidar Vidoeski po povod 70-godišninata*. Skopje : Institut za makedonski jazik „krste Misirkov", 1995, s. 495-502. ISSN 0025-1089.

S. 1990. Kostelecké rybníky. In: *Zpravodaj Šrámkovy Sobotky (Sobotka)*, 1990, č. 2, s. 4-5.

SAJTL, V. 1964. Jména rybníků a lesů z let 1500-1675. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 313-314.

SAJTL, V. 1964. Jména rybníků z let 1563-1644. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 144-145.

SAJTL, V. 1964. Jména rybníků, lesů a luk podle zápisů zemských desek. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 5, 1964, s. 211-214.

SAJTL, V. 1965. Jména lesů a rybníků podle zápisů zemských desek z let 1653 až 1708. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 6, 1965, s. 30-34.

SAJTL, V. 1965. Lesy a rybníky vsí svobodnické čtvrti v Kouřimském kraji. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 6, 1965, s. 210-211.

SAMŠIŇÁK, K. 1988. Kde pramení Klenice? In: *Zpravodaj Šrámkovy Sobotky*, 1988, I.-III. měsíc, s. 4-5.

SEDLÁČEK, A. 1920. *Snůška starých jmen, jak se nazývaly v Čechách řeky, potoky, hory a lesy*. Praha, 1920.

SEDOV, V. V. 1971. Gidronimija goljadi. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 131-137.

SEMENOVA, M. F. 1971. Gidronomy goroda Rigi (Latvijskoi SSR). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 141-146.

SCHLIMPER. G. 1990. Der Namen Zinna. In: *Namenkundliche Informationen*, NI 58, 1990, s. 6-12.

SCHMID, W. P. – RYMUT, K. – UDOPLH, J. 1988. *Hydronymia Europaea. Einführung. Ziele. Grundlagen. Methoden (Zeszyt wsępny. Cel. Metoda. Zasady redakcyjne)*. Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1988. 22 s.

SCHMID, W. P. 1982. Der Begriff „Alteuropa" und die Gewässernamen Polen. In: *Onomastica*, 27, 1982, p. 55-69.

SCHMID, W. P. 1984. Baltische und alteuropäische Namen langs der Ostseeküste. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego*. Filologia Polska, Prace Językoznawcze 10, 1984 (1986), s. 133-139.

SCHMID, W. P. 1989. Spuren baltischer Sprachen in Pommern. In: *Hydronimia słowiańska*. Wrocław, 1989, s. 119-128.

SCHMID, W. P. 1990. Zum Namen der Dosse. In: *Namenkundliche Informationen*, NI 58, 1990, s. 1-6.

SCHNABEL, E. 1929. Geologie Moravy I. In: *Proudy*, Praha, 1929.

SCHNETZ, J. 1973. *Flurnamenkunde*. München, 1973.

SCHWARZ, E. 1935. Die Flurnamen des Bezirkes Gablonz. In: *Sudetendeutsches Flurnamen-Buch*, 1. Heft. Prag, 1935.

SCHWARZ, E. 1950. *Deutsche Namenforschung II. Orts – und Flurnamen*. Göttingen, 1950.

SIATKOWSKI, J. 1989. Obce nazwy rzek, mórz i gór w jazyku czeskim i polskim. In: *Poradnik Językowy*, Warszawa, 1989, č. 4 (463), s. 240-248.

SKÁLA, E. 1970. K názvu Černého a Čertova jezera na Šumavě. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 14, 1973, s. 342-344.

SKÁLA, E. 2003. Rybniční registr chotětovského kláštera z let 1743-1782. K dvoujazyčnosti Sříbrska v 18. století). In: *Acta onomastica*, XLIV, Praha : Ústav pro jazyk český AV ČR, úsek onomastiky, 2001, s. 125-130.

SKUTIL, J. 1980. Hydronymie hlavních toků povodí řeky Moravy v ČSR. In: *Zpravodaj místopisné komise ČSAV. Věnováno univ. prof. dr. Vladimíru Šmilauerovi, DrSc., k osmdesátým pátým narozeninám*. Část druhá. Ročník 21. Praha : Ústav pro jazyk český ČSAV, 1980, s. 620-630.

SKUTIL, J. 1994. Nejstarší moravská antroponyma a toponyma. In: *Jazyková a mimojazyková stránka vlastných mien. Zborník referátov z XI. slovenskej onomastickej konferencie (Nitra 19.-20. mája 1994)*. Bratislava – Nitra : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV – Vysoká škola pedagogická, 1994, s. 84-87. ISBN 80-88738-68-7.

SKUTIL, J. 1995. Onymický systém hydronym a oronym v Brně. In: *Seminář Onymické systémy v regionech. Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola“, konaného 12. 14. ledna 1993 v Hradci Králové*. Zost. R. Šrámek, J. Bartůňková, V. Koblížek. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995, s. 195-198. ISBN 80-7041-349-2.

SLADKÝ, V. 1988. Zase jednou o řekách Plzeňska. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 29, 1988, s. 87-99.

Slovnyk hidronimiv Ukrajiny, red. A. P. Nepokupnyj, O. S. Stružak, K. K. Cilujko, Kyjiv, 1979. 781 s.

SMOLICKAJA, G. P. 1971. Iz gidronimii Srednego Poočia. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 113-118.

SMOLICKAJA, G. P. 1976. *Gidronimija basseina Oki (Spisok rek i ozer)*. Pod red. O. N. Trubačeva, Moskva : Nauka, 1976. 402 s. + 1 mapa.

SMOLICKAJA, G. P. 1988. *Obratnyj slovar gidronimov bassejna Oki*. I.- II. Reprint č. 3, 4, Moskva : Institut russkogo jazyka AN SSSR, 1988, 87 s. (I. diel), 85 s. (II. diel).

SPAL, J. 1964. Jména řek v Západočeském kraji. In: *Minulostí Západočeského kraje 3*. Plzeň, 1964, s. 170-181.

SPAL, J. 1966. Poznámky ke jménům západočeských řek I. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 7, 1966, s. 27-28.

SPAL, J. 1972. Ke jménu Sučava. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 13, 1972, s. 252-253.

SPAL, J. 1973. Bečva. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 14, 1973, s. 349-350.

STADNIK, J. 1987. Nazwy wodne byłego powiatu tarnobrzeskiego. In: *Rozprawy Komisji Językowej Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego*. Wrocław, XV, 1987, s. 221-250.

STACH, J. 1989. Jméno rybníka Bezbrev. In: *Výběr z prací členů Historického klubu…* České Budějovice, 26, 1989, č. 1, s. 33-34.

STORCH, H. 1939. *Die Flurnamen des Gerichtsbezirkes Bensen*. Dissertation, Prag, 1939. (Depon. Národní knihovna Praha, sign. Diss D 853).

STRYŽAK, O. S. 1963. *Nazvy ričok Poltavščiny*. Kyjiv, 1963.

STRYŽAK, O. S. 1967. *Nazvy ričok Zaporižžja i Chersonščyny*. Kyjiv, 1967.

ŠIMUNOVIĆ, P. 1967. Obalni nazivi i hidronimijski atlas. In: *Třetí zasedání mezinárodní komise pro slovanskou onomastiku při Mezinárodním komitétů slavistů v Domě vědeckých pracovníků ČSAV v Liblicích u Prahy (14.-17. 9. 1966)*. Sborník referátů a příspěvků. Uspořádali J. Svoboda a L. Nezbedová. Zvláštní příloha Zpravodaje Místopisné komise ČSAV, 1967, s. 51-54.

ŠLAJSOVÁ, M. 1966. Bolevecké rybníky. In: *Onomastické práce (1). Sborník rozprav k sedmdesátým narozeninám univ. prof. Dr. Vladimíra Šmilauera, DrSc*. Uspořádali I. Honl, F. Roubík aj. Svoboda. Místopisná komise ČSAV, Praha, 1966, s. 87-95.

ŠMILAUER, V. 1932. *Vodopis starého Slovenska*. Praha a Bratislava : Učená společnost Šafaříkova, 1932. 564 s.

ŠMILAUER, V. 1946. O jménech našich řek. In: *Naše řeč*, 30, 1946, s.161-165.

ŠMILAUER, V. 1960. Třídění vodních jmen. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 1, 1960, s. 48-49.

ŠMILAUER, V. 1964. K historickému zeměpisu Tekova. In: *Sborník Filozofickej fakulty Univerzity Komenského. Philologica*. Roč. 16. Ed. E. Pauliny. Bratislava : SPN, 1964, s. 71-75.

ŠMILAUER, V. 1966. *Úvod do toponomastiky*. 2. vydání. Praha : SPN, 1966.

ŠMILAUER, V. 1967. Jména vod (zpráva o přednášce W. F. H. Nicolaisena). In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 8, 1967, s. 44-45.

ŠMILAUER, V. 1970. Labe a jeho rod. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 11, 1970, s. 404-407.

ŠMILAUER, V. 1970. *Příručka slovanské toponomastiky*. Praha : Academia, 1970. 216 s.

ŠŮLA, J. 1971. K etymologii hydronyma „Hvězdná“ u Rokytnice v Orlických horách. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 12, 1971, s. 695-697.

ŠŮLA, J. 1978. Opočenský rybník Broumar, jeho vznik a název. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 19, 1978, s. 508-510.

TAGUNOVA, V. I. 1971. Gidronimija Muromskogo Poočia. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 118-121.

TÉMA, B. 1971. Jména pramenů, studánek a studní na severním Těšínsku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 12, 1971, s. 698-699.

TÉMA, B. 1973. Jména studánek a pramenů na Jablunkovsku a Třinecku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 14, 1973, s. 745-750.

TÉMA, B. 1980. Jména rybníků v západním pásu na Těšínsku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 21, 1980, s. 49-51.

TÉMA, B. 1980. Jména vodních toků na Jablunkovsku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 21, 1980, s. 43-48.

TÉMA, B. 1981. Jména pramenů, studní a studánek na užším Těšínsku a v západním přechodném pásu. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 22, 1981, s. 361-362.

TÉMA, B. 1982. Studie z toponymie Těšínska. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 23, 1982, s. 360-377.

TÉMA, B. 1984. Jména vodních toků v západním pásu na Těšínsku. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 25, 1984, s. 372-379.

TÉMA, B. 1986. Jména údolí na Jablunkovsku a Třinecku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 27, 1986, s. 136-140.

TÉMA, B. 1987. Jména rybníků na Karvinsku. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 28, 1987, s. 100-106.

TÉMA, B. 1989. Adjektiva v jménech přítoků Olše (Olzy). In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 30, 1989, s. 127-133.

TÉMA, B. 1990. Střelma (k původu jednoho místního jména). In: *Těšínsko (Český Těšín)*,1990, č. 1, s. 20-22.

TEPLOV, E. F. 1971. Slovoobrazovateľnye modeli rečnych gidronimov Karelii. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 155-158.

TEPLÝ, F. 1937. *Příspěvek k dějinám českého rybnikářství*. Praha, 1937.

TOMICKI, T. 1925. *Słowiańskie rzeky w Ewropie*. Kraków, 1925.

TOPOROV, V. N. - TRUBAČOV, O. N. 1962. *Lingvističeskij analiz gidronimov Verchnego Podneprovja*. Moskva, 1962. 230 s.

TOPOROV, V. N. - TRUBAČOV, O. N. 1962. *Lingvističeskij analiz gidronimov verchnego Podneprovja*. Moskva, 1962.

TOPOROV, V. N. - TRUBAČOV, O. N. Baltijskaja gidronimija verchnego Podneprovja. In: *Lietuviu kalbotyros klausimai*, IV, 195-217.

TREDER, J. 1984. Rzeczka *Srebrna*. In: *Jantarowe Szlaki*, XXVII/3, 1984, s. 57.

TROST, P. 1967. Tzv. staroevropská hydronymie. In: *Třetí zasedání mezinárodní komise pro slovanskou onomastiku při Mezinárodním komitétů slavistů v Domě vědeckých pracovníků ČSAV v Liblicích u Prahy (14.-17. 9. 1966). Sborník referátů a příspěvků*. Uspořádali J. Svoboda a L. Nezbedová. Zvláštní příloha Zpravodaje Místopisné komise ČSAV, 1967, s. 57.

TRUBAČOV, O. N. 1968. *Nazvanija rek pravobrežnoj Ukrainy*. Moskva : AN SSSR, Institut russkogo jazyka, 1968. 289 s. + 18 máp

TRUBE, L. L. 1971. Geografija gidronimov Gorkovskoi oblasti (k sostavleniju ich atlasa). In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 121-125.

UDOLPH, J. 1979. *Studien zu slawischen Gevässernamen und Gevässerbezeichnungen. Ein Beitrag zur Frage nach der Urheimat der Slaven*. Heidelberg : Winter Universitätsverlag, 1979. 642 s.

UDOLPH, J. 1980. Alteuropa an der Weichselmündung. In: *Beiträge zur Namenforschung. Heidelberg. Neue Folge*. Bd. XV, 1980, s. 25-39.

UDOLPH, J. 1981. Slav. **bystrica* in Appellativa und Name. In: *The Annals of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.* 15, 1981-1983, s. 325-336.

UDOLPH, J. 1982. Zu slawischen Namen des Lachses. In: *Die Welt der Slaven*, 27, 1982, s. 269-300.

UDOLPH, J. 1984. Neues aus dem vorslawischen Substrat der polnischen Hydronymie. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego. Filologia Polska, Prace Językoznawcze*, 10, 1984 (1986), s. 141-148.

UDOLPH, J. 1986. *Elbing* (Namenkundliches). In: *Reallexikon der Germanischen Altertumskunde*, Bd. 7. Berlin – New York, 1986, s. 115-116.

UDOLPH, J. 1986. Zum Problem der auf **mъd-l / *mьd-l* und **mod-l* beruhenden slawischen Appellativa und Namen. In: *Acta Baltico-Slavica. Archeologia, historia, etnographia et linguarum scientia*. Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk – Łodź, XVII, 1986, s. 295-307.

UDOLPH, J. 1987. Der Name der *Warta/Warthe* und die germanisch-slawischen Beziehungen. In: *Etnolingwistyczne i kulturowe związki Słowian z Germanami*, 1987, s. 55-64.

UDOLPH, J. 1987. Zum niederdeutschen Element in der polnischen Hydronymie. In: *Deutsch-polnische Sprachkontakte*, 1987, s. 229-244.

UDOLPH, J. 1989. Zu den Flussnamen *Hornad* und *Poprad*. In: *Namenkundliche Informationen*, 55, 1989, s. 1-13.

UDOLPH, J. 1989. Zum Flussnamen *Iłżanka*. In: *Hydronimia słowiańska*. Tom I. Wrocław, 1989, s. 197-201.

UDOLPH, J. 1990. Admont. In: *Studia Onomastica VI.*, Namenkundliche Informationen, Beiheft 13/14, Leipzig : Karl-Marx-Universität, 1990, s. 329-338.

UDOLPH, J. 1990. *Die Stellung der Gewässernamen Polens innerhalb der alteuropäischen Hydronymie*. Beiträge zur Namenforschung. Heidelberg. Neue Folge. Bd. 31. Heiderberg, 1990. 364 s., 6 máp.

UDOLPH, J. 1995. Wolga – Olše/Olza – Elze. Ein Nachtrag. In: *Acta onomastica*, XXXVI, 1995, s. 249-261.

UTĚŠENÝ, S. 1955. Stará nářeční podoba vůda u osadních jmen v severovýchodních Čechách. In: *Naše řeč*, 38, 1955, s. 257-261.

UTĚŠENÝ, S. 1983. Sémantické areály názvů strouha a stoka v Čechách. In: *Onomastika jako společenská věda. Sborník příspěvků z 1. československé onomastické konference (18.-20. 5. 1972 v Trojanovicích). Sborník prací Pedagogické fakulty v Ostravě*. Praha, 1983, s. 207-210.

VANAGAS, A. P. 1970. *Lietuvos TSR hidronimų daryba*. Vilnius, 1970. 428 s.

VANAGAS, A. P. 1971. K voprosu o finno-ugorskom substrate v litovskoi gidronimii. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 146-152.

VANAGAS, A. P. 1981. *Lietuvių, hidronimių, etimologinis žodynas*. Vilnius, 1981.

VANIŠ, J. 1980. Onomastické zajímavosti na Lounsku v 2. polovině 15. století. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 21, 1980, s. 714.

VASMER, M. 1955. The Meaning of Russian River Names. In: *Oxford Slavonic Papers*, vol. VI, 1955, s. 44-55.

VASMER, M. 1960. *Wörterbuch der russischen Gewässernamen*. I.-IV. Berlin – Wiesbaden, 1961.

VERMOUZEK, R. 1980. Zajímavosti z hydronymie Tišnovska. In: *Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 21, 1980, s. 57-60.

VERMOUZEK, R. 1989. Kompa. In: *Onomastický zpravodaj ČSAV*, 30, 1989, s. 227.

VLČEK, V. a kol. 1984. *Zeměpisný lexikon ČSR. Vodní toky a nádrže*. Praha, 1984, 316 s.

VOREL, P. 1989. Opravy rybníků na pardubickém panství v letech 1567 a 1571. In: *Informační zpravodaj Klubu přátel pardubického muzea a kronikářů okresu Pardubice*, 1989, č. 1/3, s. 17-29.

WEINELT, H. 1937. Die Flurnamen des Bezirkes Freudenthal. In: *Sudetendeutsches Flurnamen-Buch*, 2. Heft. Reichenberg, 1937.

WENZEL, W. 1988. Sorbische Flur – und Gewässernamen aus der Lausitz (Nach Quellen des 14. bis 18. Jahrhundertst). In: *Onomastica Slavogermanica*, XVII, 1988, zv. 71, zošit 4.

WYŻKIEWICZ, R. 1979. Nazwy ‚źródeł' i ‚studni' v języku bułgarskim. In: *Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego*, Nr. 2, Slawistyka 2. Gdańsk, 1979, s. 19-36.

ZAIMOV, J. 1967. Ssojanie na chidronimičnite proučvanija v Blgarija. In: *Třetí zasedání mezinárodní komise pro slovanskou onomastiku při Mezinárodním komitétů slavistů v Domě vědeckých pracovníků ČSAV v Liblicích u Prahy (14.-17. 9. 1966)*. Sborník referátů a příspěvků. Uspořádali J. Svoboda a L. Nezbedová. Zvláštní příloha Zpravodaje Místopisné komise ČSAV, 1967, s. 55-56.

ZÁLOHA, J. 1985. Pozoruhodný soubor plánů řeky Otavy z roku 1797. In: *Historická geografie*, 24, 1985, s. 117-131 + 2 mapy.

ZAORAL, P. 1967. Problematika pramenů k moravské hydronymii, uložených ve Státním archívu v Brně. In: *Třetí zasedání mezinárodní komise pro slovanskou onomastiku při*

Mezinárodním komitétů slavistů v Domě vědeckých pracovníků ČSAV v Liblicích u Prahy (14.-17. 9. 1966). Sborník referátů a příspěvků. Uspořádali J. Svoboda a L. Nezbedová.

ZÍTEK, J. 1963. *Charakteristické hydrologické údaje toků v povodí českého Labe, Lužické Nisy a Smědavy*. Praha : Hydrometeorologický ústav, 1963, 76 s.

ZSCHIESCHANG, CH. 2003. „Das land tuget gar nichts." Slaven und Deutsche zwischen Elbe und Dübener Heide aus namenkundlicher Sicht. In: *Namenkundliche Informationen*, 22. Leipzig : Leipziger Univeritätsverlag, 2003. 396 s. ISBN 0943-0849.

Zvláštní příloha Zpravodaje Místopisné komise ČSAV, 1967, s. 58-61.

ZWOLIŃSKI, P. 1966. Próba hierarchizacji zadań hydronimiki słowiańskiej. In: *Třetí zasedání mezinárodní komise pro slovanskou onomastiku při Mezinárodním komitétů slavistů v Domě vědeckých pracovníků ČSAV v Liblicích u Prahy (14.-17. 9. 1966)*. Sborník referátů a příspěvků. Uspořádali J. Svoboda a L. Nezbedová. Zvláštní příloha Zpravodaje Místopisné komise ČSAV, 1967, s. 43-48.

ZÝKA, V. 1962. Minerální vody Moravy. In: *Zprávy Vlastivědného ústavu v Olomouci, odbor přírodních věd*, Olomouc, 1962, č. 106.

ŽELEZNIAK, I. M. 1971. Do pochodžennia gidronima *Cibulník*. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 55-61.

ŽUČKEVIČ, V. A. 1971. Gidronimičeskie issledovanija i istoriko-geografičeskaia rekonstrukcija toponimičeskogo landšafta. In: *Pitannia gidronimiki. Materiali III. Respublikanskoi onomastičeskoi (gidronimičnoi) naradi*. Kiiv : Naukova dumka, 1971, s. 29-32.

Diplomové práce slovenské:

BEŇO, R. 2005. *Hydronymia povodia dolného Dudváhu*. Rukopis diplomovej práce. Trnava : Pedagogická fakulta TU, 2005. V tlači.

CHOVANCOVÁ, Z. 2003. *Hydronymia horného toku Váhu*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2003. 106 s.

LICHÝ, Ľ. 2005. *Hydronymia povodia horného Hrona*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2005. 204 s.

HIKANÍKOVÁ, V. 2005. *Hydronymia stredného povodia Váhu (Kraľovany – Nosice)*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2005. 140 s.

HUDÁK, M. 2001. *Hydronymia povodia rieky Nitry*. Rukopis diplomovej práce. Trnava : Fakulta humanitných vied TU, 2001. 71 s.

JURČIŠINOVÁ, Z. 2006. *Hydronymia horného povodia Hornádu*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2006. V tlači.

KARAHUTOVÁ, J. 2006. *Hydronymia povodia Tople*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2006. V tlači.

KEMÉNY, I. 1994. *Hydronymia ľavostranného povodia Turca*. Rukopis diplomovej práce. Bratislava : Filozofická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave, 1994. 63 s. + 1 mapa

KLIMENT, R. 2003. *Hydronymia Ipľa a jeho prítokov*. Rukopis diplomovej práce. Trnava : Fakulta humanitných vied TU, 2003. 91 s.

LICHNER, V. 1973. *Hydronýmia* [hydronymia] *horného Turca*. Rukopis diplomovej práce. Bratislava : Filozofická fakulta UK v Bratislave, 1973. 77 s. + 1 s. príloha.

MAJCHRÁK, M. 2005. *Hydronymia povodia Kysuce*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2005. 97 s. + 1 s. príloha.

MIHALUSOVÁ, D. 2006. *Hydronymia povodia Hnilca*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2006. V tlači.

ŠVAČOVÁ, R. 2006. *Hydronymia slovenskej časti povodia Hornádu (Margecany – štátna hranica)*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2006. V tlači.

ZÁVODNÝ, A. 2006. *Hydronymia povodia Myjavy a Rudavy*. Rukopis diplomovej práce. Trnava: Pedagogická fakulta TU, 2006. V tlači.

Diplomové práce zahraničné:

ANTOŠ, L. 1987. *Jména vodních toků Jizerských hor*. Rukopis diplomovej práce. Ústí nad Labem : Pedagogická fakulta, 1987.

KNOBLOCHOVÁ, D. 1983. *Hydronyma v Poohří*. Rukopis diplomovej práce. Praha : Filosofická fakulta KU, 1983.

NEUBAUEROVÁ, Š. 1980. *Jména rybníků na Třeboňsku*. Rukopis diplomovej práce. Praha : Filosofická fakulta KU, 1980.

SVOBODOVÁ, J. 1987. *Hydronyma povodí Jizery v okrese Semily mimo KRNAP*. Rukopis diplomovej práce. Ústí nad Labem : Pedagogická fakulta, 1987.

VANĚČKOVÁ, M. 1983. *Hydronymie povodí Sázavy*. Rukopis diplomovej práce. Praha : Filosofická fakulta KU, 1983.

ŽELINSKÝ, L. 1992. *Hydronyma na Žatecku a jejich jazyková analýza*. Rukopis diplomovej práce. Ústí nad Labem : Pedagogická fakulta UJEP, 1992.

Použitá literatúra

Bibliografie české a slovenské onomastiky (1989-1990). Zost. M. Nováková, L. Dvonč. Praha : Československá akademie věd, Ústav pro jazyk český, 1992. 87 s. ISBN 80-901072-4-9.

BLANÁR, V. 1996. *Teória vlastného mena*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1996. 250 s. ISBN 80-224-0490-X.

DVONČ, L. 1987. *Slovenskí jazykovedci. Súborná personálna bibliografia slovenských slovakistov a slavistov (1925-1975)*. Martin : Matica slovenská, 1987. 1388 s.

DVONČ, L. 1997. *Slovenskí jazykovedci. Súborná personálna bibliografia slovenských slovakistov a slavistov (1976-1985)*. Bratislava : Veda, 1997. 698 s. ISBN 80-224-0510-8.

DVONČ, L. 1998. *Slovenskí jazykovedci. Súborná personálna bibliografia slovenských slovakistov a slavistov (1986-1995)*. Bratislava : Veda, 1998. 728 s. ISBN 80-224-0573-6.

DVONČ, L. 2003. *Slovenskí jazykovedci. Súborná personálna bibliografia slovenských slovakistov a slavistov (1996-2000)*. Bratislava : Veda, 2003. 505 s. ISBN 80-224-0719-4.

HLADKÝ, J. 2002. Príčiny polyonymie v pomenúvaní vodných objektov. In.: *Acta Facultatis Paedagogicae Universitas Tyrnaviensis. Séria A. Philologica*. Zv. 6. Zost. J. Pavlovič. Trnava, Pedagogická fakulta TU 2002, s. 17 – 24.

HLADKÝ, J. 2004. *Hydronymia povodia Nitry*. Trnavská univerzita – Pedagogická fakulta : Trnava, 2004. 294 s. ISBN 80-8082-008-2.

KATUŠČÁK, D. 1998. *Ako písať vysokoškolské a kvalifikačné práce*. 2. doplnené vydanie. Bratislava : Stimul, 1998. 119 s. ISBN 80-85697-82-3.

KROUL, J. 2004. Rejstřík autorů časopisu Acta onomastica, ročník XXXVII (1996) – XLIV (2003). In: *Acta onomastica*, XLV, Praha : Ústav pro jazyk český AV ČR, úsek onomastiky, 2004, s. 256-276.

KRŠKO, J. 1996. Polyonymia chotárnych názvov Muránskej doliny. In: *Slovenská reč*, roč. 61, 1996, č. 3, s. 136-141.

KRŠKO, J. 1998(a). Mikrosociálne toponymá. In: *13. Slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 13. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Modre-Piesku, 2.-4. 10. 1997*. Bratislava : Filozofická fakulta UK v Bratislave; Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1998, s. 115-119. ISBN 80-85586-11-8.

KRŠKO, J. 1998(b). Toponymický priestor v komunikácii malých sociálnych skupín. In: *Slovenský národopis*, 46, 1998, č. 1, s. 80-101.

KRŠKO, J. 2002. Mikroštruktúrne vzťahy v onymii. In: *Slovenská reč*, 67, 2002, č. 3, s. 142-152.

KRŠKO, J. 2003(a). *Hydronymia povodia Turca*. 1. vyd. Banská Bystrica : Univerzita Mateja Bela, Fakulta humanitných vied, 2003. 167 s. ISBN 80-8055-763-2.

KRŠKO, J. 2003(b). Etnické vplyvy na hydronymiu Turca (z hľadiska diachrónie). In: *Vlastné meno v komunikácii. 15. slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 15. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Bratislave, 6.-7. septembra 2002*. Zost. P. Žigo a M. Majtán. Bratislava : VEDA, 2003, s. 211-220. ISBN 80-224-0791-7.

KRŠKO, J. 2004. Vplyv nemeckej a valašskej kolonizácie na toponymiu Turca. In: *Slovenčina na začiatku 21. storočia* (Prešov, 5.-7. 3. 2003). Zost. M. Imrichová. Prešov : Prešovská univerzita v Prešove, Fakulta humanitných a prírodných vied, 2004, s. 284 – 292. ISBN 80-8068-271-2.

MAJCHRÁK, M. 2005. *Hydronymia povodia Kysuce*. Rukopis diplomovej práce. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2005. 97 s. + 1 s. príloha.

MAJTÁN, M. 1980. Spoločenské fungovanie toponyma. In: *Zborník materiálov zo VII. slovenskej onomastickej konferencie* (Zemplínska Šírava 20.–24. septembra 1976). Red. M. Majtán. Bratislava : Veda, 1980, s. 43–49.

MAJTÁN, M. 1985. Projekt a zásady spracovania Hydronymie Slovenska. In: *Zápisník slovenského jazykovedca*, 4, 1985, č. 2, s. 15 – 17.

MAJTÁN, M. 1987. Slovenská hydronymia v slovanskom kontexte. In: *Zápisník slovenského jazykovedca, 6,* 1987, č. 1, s. 14 – 16.

MAJTÁN, M. 1996. *Z lexiky slovenskej toponymie*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1996. 191 s. ISBN 80-224-0480-2

MAJTÁN, M. - ŽIGO, P. 1999. *Hydronymia povodia Ipľa*. 1. vyd. Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV; Bratislava : Filozofická fakulta UK, 1999. 116 s. ISBN 80-88870-12-7.

MALENÍNSKÁ, J. 1995. K projektu Hydronymia Europaea. In: *Onymické systémy v regionech (Sborník příspěvků z V. semináře „Onomastika a škola“, konaného 12.-14. ledna 1993 v Hradci Králové)*. Zost. R. Šrámek, - J. Bartůňková, - V. Koblížek, Hradec Králové : GAUDEAMUS, 1995, s. 151-156. ISBN 80-7041-349-2.

Rejstřík autorů Zpravodaje Místopisné komise ČSAV ročník I. (1960) - XX. (1979). Sestavila Libuše Olivová-Nezbedová, zvláštní příloha Zpravodaje Místopisné komise ČSAV, roč. XX, Praha, 1979. 85 s.

SCHMID, W. P. - RYMUT, K. - UDOPLH, J. 1988. *Hydronymia Europaea. Einführung. Ziele. Grundlagen. Methoden (Zeszyt wsępny. Cel. Metoda. Zasady redakcyjne)*. Stuttgart : Franz Steiner Verlag, 1988. 22 s.

SIČÁKOVÁ, Ľ. 1996. *Hydronymia slovenskej časti povodia Slanej*. 1. vyd. Prešov : Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. 108 s. ISBN 80-88697-24-7.

ŠMILAUER, V. 1966. *Úvod do toponomastiky*. 2. vyd. Praha : SPN, 1966. 233 s.

ŠRÁMEK, R. 1999. *Úvod do obecné onomastiky*. 1. vyd. Brno : Masarykova univerzita, 1999. 191 s. ISBN 80-210-2027-X.

ŽIGO, P. 1994. Hydronymia Slovenska a Hydronymia Europaea. In: *Slovenská reč*, 59, 1994, s. 150-155.

Spracovanie hydronymie v rámci Slovenska

(stav k 31. 8. 2005)

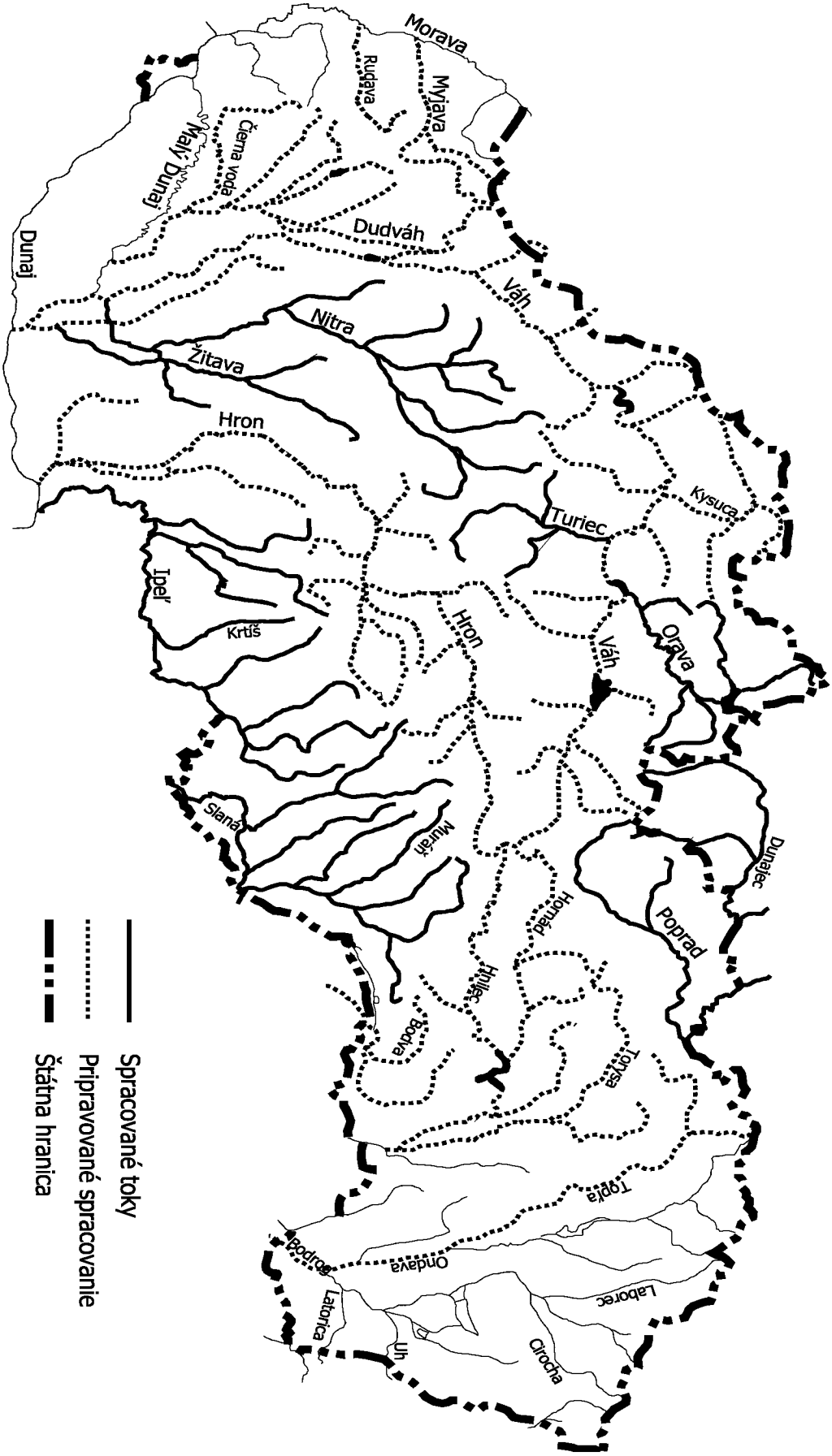

Resumé

Die Publikation ist ein methodisches Handbuch zur Bearbeitung der Hydronymie in der Slowakei im Rahmen des Projektes *Hydronymia Slovaciae*. Es knüpft methodologisch an das internationale Projekt *Hydronymia Europaea*, das 1985 entstand, an.

Im einleitenden Kapitel fassen wir die Geschichte des Grundprojektes *Hydronymia Europaea* zusammen und stellen die Publikationen vor, die in der Slowakei entstanden sind. Es handelt sich um ein slowakisch-polnisches Projekt von M. Majtán und K. Rymut - *Hydronimia dorzecza Orawy* (1985), das bis jetzt als einziges in Deutschland veröffentlicht wurde. Außerdem erschienen bis jetzt folgende Publikationen: *Hydronymia slovenskej časti povodia Slanej (Hydronymie des slowakischen Teils des Slaná-Flussgebiets)* (Sičáková, 1996), *Hydronymia povodia Ipľa (Hydronymie des Ipeľ-Flussgebiets)* (Majtán - Žigo, 1999), *Hydronymia povodia Turca (Hydronymie des Turz-Flussgebiets)* (Krško, 2003) und *Hydronymia povodia Nitry (Hydronymie des Nitra-Flussgebiets)* (Hladký, 2004). Im fortgeschrittenen Vorbereitungsstadium befindet sich *Hydronymia povodia Hrona (Hydronymie des Hron-Flussgebiets)* (Krško).

Das Hauptgewicht der Arbeit liegt auf den Kapiteln *Grundbearbeitung des Flussgebiets, Lemmatisierung* und *Sekundäre Bearbeitung des Flussgebiets.* Im ersten Kapitel stellen wir das Grundverfahren der Bearbeitung der Hydronymie in Gestalt einer Seminar- oder Magisterarbeit vor. Es geht um die Grundbearbeitung eines Flussgebiets, dazu gehören ein Auszug der wasserwirtschaftlichen Landkarten, der touristischen Publikationen und der regionalen Monographien. Dieses Kapitel fasst die Datensammelmethodik und das Eintragen der Hydronymiedaten zusammen sowie die Lemmatisierung des einsprachigen Wörterbuchs für fließendes und stehendes Wasser, für die Quelle, den Wasserfall, als auch die Eintragsform der jeweiligen hydrographischen Flussgebietsgliederung. Den abschließenden Teil des Kapitels bildet die Eintragsnorm für angewandte Literatur, zitierte Literatur, Landkarten u.ä. Das zweite Kapitel beinhaltet methodische Grundsätze der Bearbeitung von geschichtlichen Belegen zu Hydronymen mittels eines Auszugs aus historischen Dokumenten und Landkarten. Im Abschluss befindet sich eine Bibliographie der gegenwärtigen Landkarten, der historischen Quellen als auch der historischen Quellen für die tschechische Hydronymie.

Den umfangreichsten Teil der Publikation bildet die Bibliographie aus dem Bereich der Hydronomastik, die wir in slowakische und ausländische Literaturquellen eingeteilt haben. Den Bestandteil der Bibliographie bildet auch das Verzeichnis der Magisterarbeiten.

Im abschließenden Teil der Publikation *Bearbeitung von Hydronymie der Slowakei* führen wir eine Landkarte an, die die bisherige Hydronymiebearbeitung in der ganzen Slowakei anschaulich darstellt. Diesem Teil folgt noch der Mustereintrag eines exzerpierten Hydronymums.

Príloha

(monografie z povodí Slovenska publikované na Slovensku)

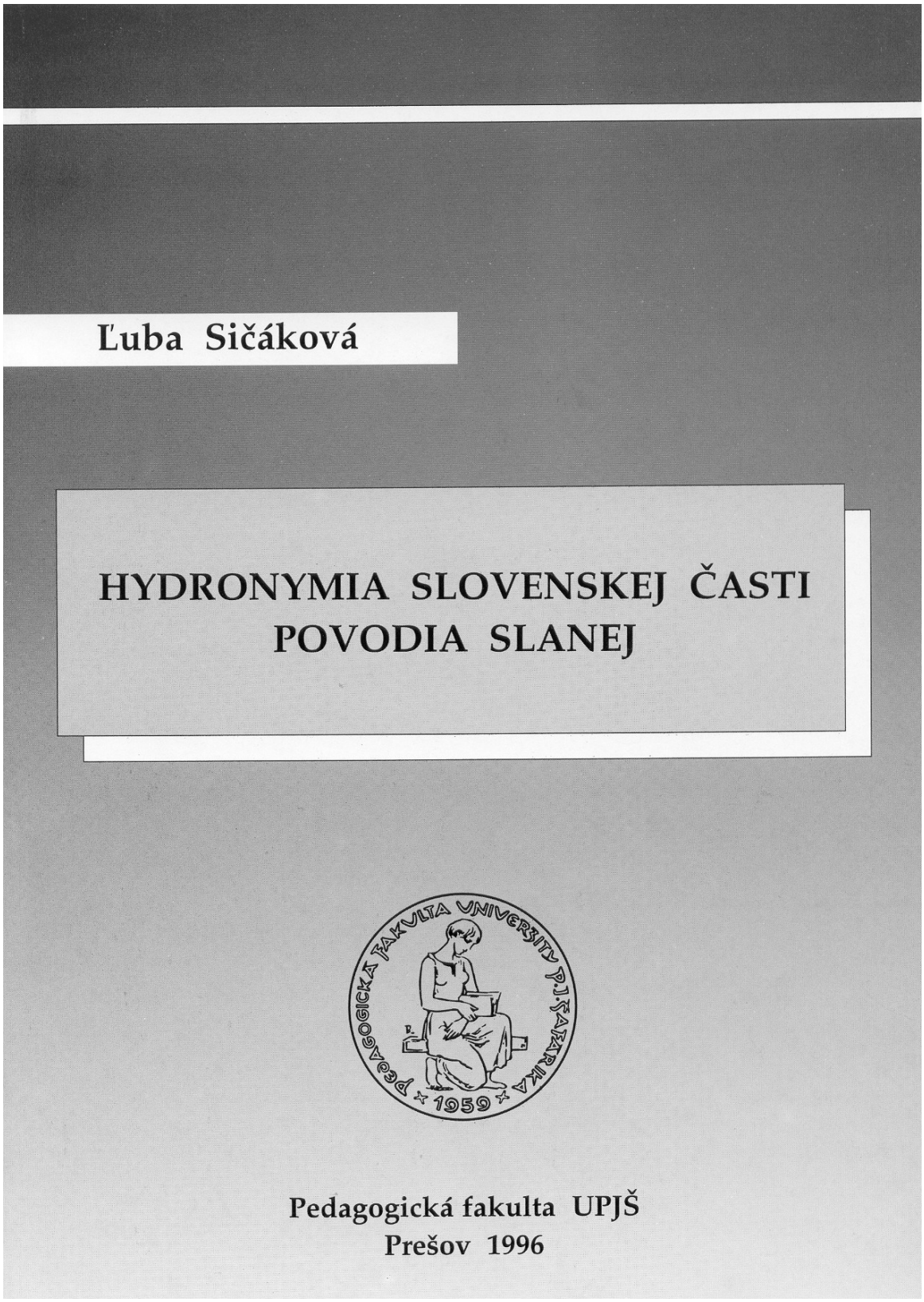

Milan Majtán - Pavol Žigo

HYDRONYMIA POVODIA IPĽA

Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra Slovenskej akadémie vied
Filozofická fakulta Univerzity Komenského
Bratislava 1999

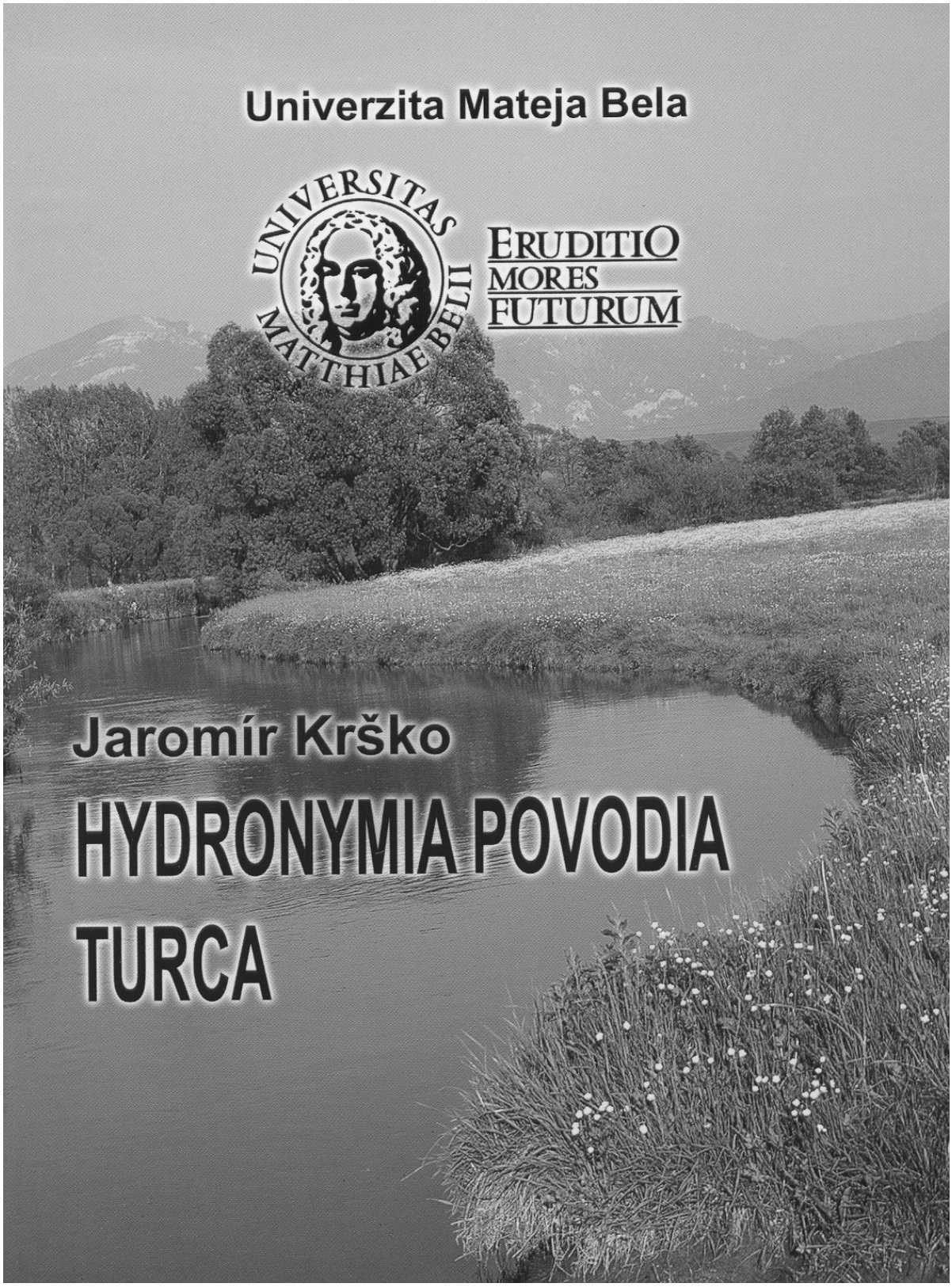
Univerzita Mateja Bela
UNIVERSITAS MATTHIAE BELLII
ERUDITIO
MORES
FUTURUM
Jaromír Krško
HYDRONYMIA POVODIA
TURCA

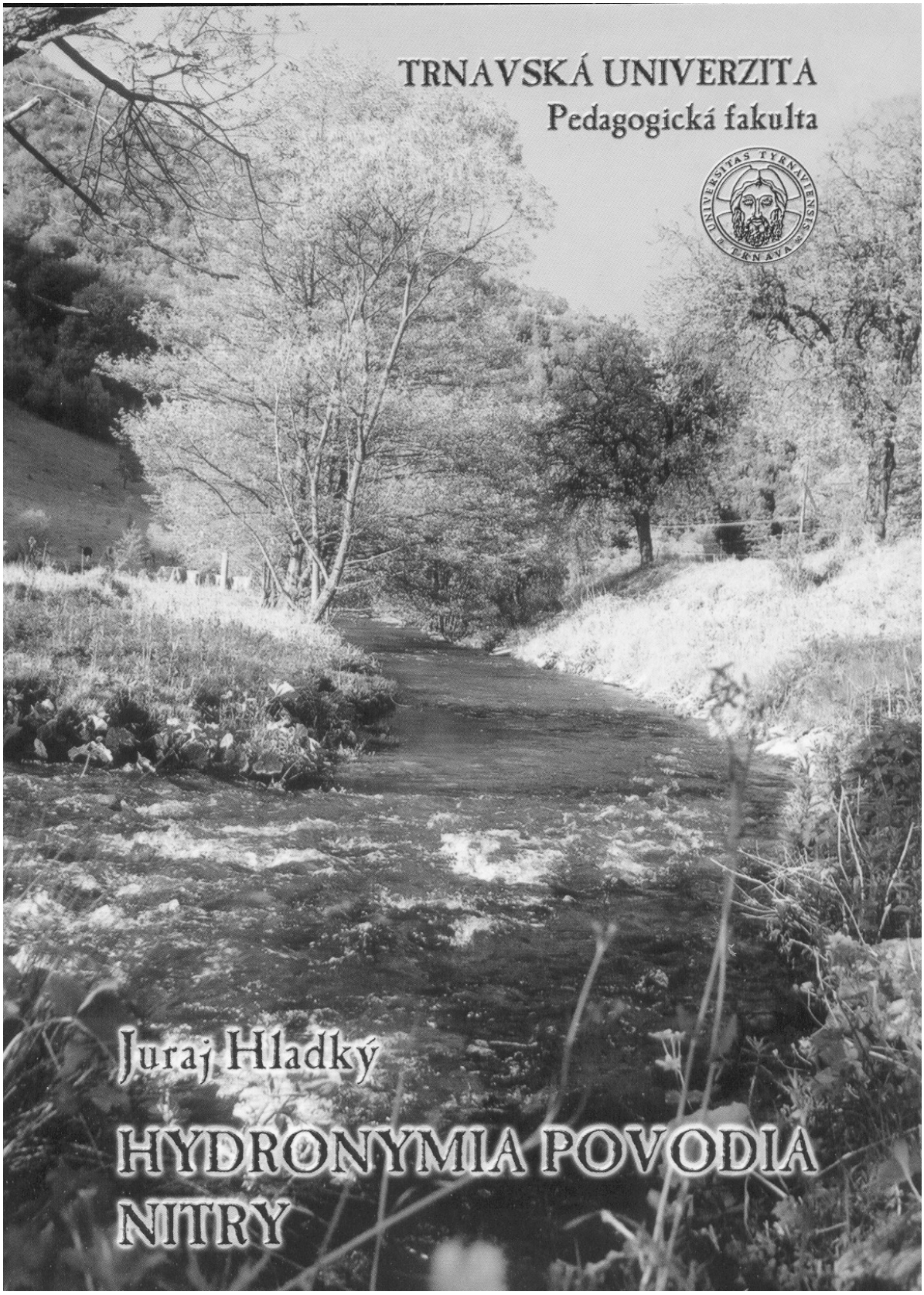
TRNAVSKÁ UNIVERZITA
Pedagogická fakulta
UNIVERSITAS TYRNAVIENSIS
TRNAVA
Juraj Hladký
HYDRONYMIA POVODIA
NITRY

Názov: **Spracovanie hydronymie Slovenska**
(Metodické pokyny na spracúvanie projektov Hydronymie Slovaciae)

Autor: doc. Mgr. Jaromír Krško, PhD.
Recenzenti: PhDr. Milan Majtán, DrSc.
PhDr. Juraj Hladký, PhD.
Náklad: 200 výtlačkov

Rozsah: 104 strán

Formát: A5
Vydanie: Prvé
Vydavateľ: Univerzita Mateja Bela
Fakulta humanitných vied
Banská Bystrica 2005

Tlač: Bratia Sabovci s.r.o., Zvolen

ISBN 80-8083-142-6